

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

इ॒षे त्वो॒र्जे त्वा॑ वा॒यवः॑ स्थोपा॒यवः॑ स्थ दे॒वो वः॑ सवि॒ता प्रा॑र्पयतु श्रेष्ठ॑तमाय॒ कर्म॑ण॒ आ
प्या॑यध्वम॒ग्नि॒या दे॒वभा॑गमूर्ज॑स्वतीः पय॑स्वतीः प्र॒जाव॑तीरनमी॒वा अ॒य॒क्ष्मा मा वः॑ स्तेन॑ ई॒शतु॑
माऽघ॑श॒सो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः परि॑ वो वृणक्तु ध्रु॒वा अ॒स्मिन्गो॑प॒तौ स्या॑त ब॒ह्वीर्य॑जमानस्य
प॒शून्पा॑हि॥ (१)

इ॒षे त्रि॑च॒त्वारि॑शत॥१॥

[१]

य॒ज्ञस्य॑ घोष॑द॒सि प्र॒त्युष्ट॑र॒ रक्षः॑ प्र॒त्युष्टा॑ अरा॑तयः प्रेय॑मंगाद्विषणा॑ ब॒र्हिर॑च्छ॒ मनु॑ना
कृ॒ता स्व॑धया॒ वित॑ष्टा॒ त आ॑व॒हन्ति॑ क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑द्वे॒वेभ्यो॑ जुष्ट॑मिह ब॒र्हिरा॑सदे॒ देवाना॑
परि॑पू॒तम॑सि व॒रुष॑वृ॒द्धम॑सि दे॒वब॑र्हिर्मा॒ त्वाऽन्व॑ङ्गा ति॒र्यक्प॑र्व॒ ते रा॒ध्यास॑माच्छे॒त्ता ते मा
रि॑षं दे॒वब॑र्हिः श॒तव॑ल्शं॒ वि रो॑ह स॒हस्र॑वल्शा॒ (२)

वि व॒य॑र॒ रुहे॑म पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पाहि सु॒स॒म्भृता॑ त्वा स॒म्भ॑रा॒म्यदि॑त्यै रा॒स्ना-
ऽसी॒न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑नं पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिं ग्र॑श्नातु स ते माऽऽस्था॒दिन्द्र॑स्य त्वा बा॒हुभ्या॑मुद्य॒च्छे
बृ॒हस्प॑ते॒र्मूर्धा॑ ह॒राम्यु॑र्वन्तरि॒क्षम॑न्विहि दे॒वङ्ग॑मम॒सि॥ (३)

स॒हस्र॑वल्शा अष्टात्रि॑शच्च॥२॥

[२]

शु॒न्ध॑ध्वं दै॒व्याय॑ कर्म॑णे दे॒वय॑ज्यायै मा॒तरि॑श्व॒नो घ॑र्मोऽसि द्यौर॑सि पृथि॒व्यसि॑ वि॒श्वधा॑या
अ॒सि पर॑मे॒ण धा॒म्रा द॑र॒ह॑स्व॒ मा ह्वा॑र्वसू॒नां प॒वित्र॑मसि श॒तधा॑रं व॒सूनां॑ प॒वित्र॑मसि
स॒हस्र॑धार॑र॒ हुतः॑ स्तो॒को हु॒तो द्र॒प्सोऽग्र॑यै बृ॒हते॑ नाका॒य स्वा॒हा द्या॒वापृ॑थि॒वीभ्या॑र॒ सा
वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः सा वि॒श्वक॑र्मा स॒म्पृच्य॑ध्वमृ॒तावरी॑रू॒र्मिणी॑र्मधु॒मत्त॑मा म॒न्द्रा ध॑न॒स्य
सा॒तये॑ सोम॑न॒ त्वाऽऽत॑न॒च्चीन्द्रा॑य॒ दधि॑ वि॒ष्णो ह॒व्य॑र॒क्षस्व॥ (४)

सोम॑नाष्टौ च॥१॥

[३]

कर्म॑णे वां दे॒वेभ्यः॑ शके॒यं वे॒षाय॑ त्वा प्र॒त्युष्ट॑र॒ रक्षः॑ प्र॒त्युष्टा॑ अरा॑तयो धूर॑सि धूर्व॑
धूर्व॑न्तं धूर्व॑ तं योऽस्मा॒न्धूर्व॑ति तं धूर्व॑ यं वयं धूर्वा॑मस्त्वं दे॒वाना॑मसि स॒स्त्रित॑मं प॒प्रित॑मं
जुष्ट॑तमं व॒हित॑मं दे॒वहू॑तम॒महु॑तमसि ह॒विर्धानं॑ द॒र॒ह॑स्व॒ मा ह्वा॑र्मि॒त्रस्य॑ त्वा चक्षु॑षा प्रेक्षे

मा भेर्मा सं विंक्था मा त्वां (५)

हिंसिषमु॒रु वाता॑य दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒र्वेऽश्वि॑नोर्बा॒हुभ्या॑ पृ॒ष्णो ह॑स्ताभ्याम॒ग्नये॑
जुष्टं॑ निर्व॒पाम्य॒ग्रीषोम॑भ्यामिदं दे॒वाना॑मिदमु॒ नः सह॑ स्फा॒त्यै त्वा॒ नारा॑त्यै सु॒वर॑भि वि॒ख्येपं॑
वैश्वान॑रं ज्योति॒र्दह॑न्ता॒न्दुर्या॑ द्यावा॒पृथि॒व्यो रु॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒ह्यदित्या॑स्त्वो॒पस्थे॑ सादया॒म्यग्ने॑
हव्य॑ रक्षस्व॥ (६)

मा त्वा प॒द्वत्वारि॑रशच्च॥२॥ [४]

दे॒वो वः॑ सवि॒तोत्पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण प॒वित्रे॑ण वसोः॒ सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑रापो दे॒वीर॑ग्रेपुवो
अ॒ग्रेगु॒वोऽग्रं॑ इ॒मं य॒ज्ञं न॑य॒ताग्रे॑ य॒ज्ञप॑तिं धत्त युष्मानिन्द्रोऽवृ॒णीत॑ वृ॒त्रतू॑र्ये यू॒यमिन्द्र॑मवृणीध्वं
वृ॒त्रतू॑र्ये प्रोक्षि॒ताः स्था॒ग्नये॑ वो जुष्टं प्रोक्ष॑म्य॒ग्रीषोम॑भ्या र॒शुन्ध॑ध्वं दै॒व्याय॑ कर्मणे दे॒वय॑ज्याया
अव॑धूत र॒क्षोऽव॑धूता अ॒रा॒तयो॑ऽदि॒त्यास्त्वग॑सि प्र॒ति त्वा॑ (७)

पृ॒थि॒वी वै॑त्त्वधि॒षव॑णमसि वानस्प॒त्यं प्र॑ति त्वाऽदि॒त्यास्त्वग्वै॑त्त्व॒ग्रेस्त॒नूर॑सि वा॒चो
वि॒सर्ज॑नं दे॒ववी॑तये त्वा गृ॒ह्णाम्य॒द्रि॒रसि॑ वानस्प॒त्यः स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ हव्य॑ सु॒शमि॑
शमि॒ष्वेष॑मा व॒दोर्ज॑मा व॒द द्यु॒मद्व॑दत व॒य र॑ सङ्घा॒तं जै॑ष्म व॒रुष॑वृद्धमसि प्र॒ति त्वा॑ व॒रुष॑वृद्धं
वे॒त्तु परा॑पूत र॒क्षः परा॑पूता अ॒रा॒तयो॑ रक्ष॑सां भा॒गोऽसि॑ वा॒युर्वो॑ वि॒विन॑क्तु दे॒वो वः॑
सवि॒ता हि॑र॒ण्यपा॑णिः प्र॒ति गृ॑ह्णातु॥ (८)

त्वा भा॒ग एका॑दश च॥२॥ [५]

अव॑धूत र॒क्षोऽव॑धूता अ॒रा॒तयो॑ऽदि॒त्यास्त्वग॑सि प्र॒ति त्वा॑ पृ॒थि॒वी वै॑त्तु दि॒वः
स्क॑म्भ॒निर्व॑त्तु प्र॒ति त्वाऽदि॒त्यास्त्वग्वै॑त्तु धि॒षणा॑ऽसि पर्व॒त्या प्र॑ति त्वा दि॒वः स्क॑म्भ॒निर्व॑त्तु
धि॒षणा॑ऽसि पा॒र्वते॑यी प्र॒ति त्वा॑ पर्व॒तिर्व॑त्तु दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒र्वेऽश्वि॑नोर्बा॒हुभ्या॑
पृ॒ष्णो ह॑स्ताभ्यामधि॒वपामि॑ धा॒न्यम॑सि धि॒नुहि॑ दे॒वान्प्रा॑णाय॒ त्वाऽप्रा॑णाय॒ त्वा व्या॑नाय॒ त्वा
दी॒र्घाम॑नु प्र॒सि॒तिमा॑युषे धां दे॒वो वः॑ सवि॒ता हि॑र॒ण्यपा॑णिः प्र॒ति गृ॑ह्णातु॥ (९)

प्रा॒णाय॑ त्वा पञ्च॑दश च॥१॥ [६]

धृ॒ष्टि॑रसि ब्र॒ह्मं य॒च्छापा॑ऽग्ने॒ऽग्नि॑मा॒माद॑ जहि निष्क्र॒व्याद॑ स॒धेधा॑ दै॒वय॑जं वह॒ निर्द॑ग्ध र॒क्षो
नि॒र्दग्धा॑ अ॒रा॒तयो॑ ध्रु॒वम॑सि पृ॒थि॒वीं दृ॒हाऽऽयु॑र्द॒ह प्र॑जां दृ॒ह स॑जा॒तान॑स्मै

यजमानाय पर्यूह धूर्त्रमस्यन्तरिक्षं द॒ह प्राणं द॒ह हापानं द॒ह सजा॒तान॒स्मै यज॑मानाय
पर्यूह ध॒रुण॑मसि दिवं द॒ह चक्षु॑र- (१०)

द॒ह श्रोत्रं द॒ह सजा॒तान॒स्मै यज॑मानाय पर्यूह धर्मा॑ऽसि दिशो द॒ह योनिं द॒ह
प्र॒जां द॒ह सजा॒तान॒स्मै यज॑मानाय पर्यूह चित्तं स्थ प्र॒जाम॒स्मै र॒यिम॒स्मै संजा॑तान॒स्मै
यज॑मानाय पर्यूह भृ॒गूणा॒मङ्गि॑रसां तपसा तप्यध्वं यानि घ॒र्मे क॒पाला॑न्युपचिन्वन्ति वेधसः।
पू॒ष्णास्ता॒न्यपि॑ ब्र॒त ई॒न्द्रवा॒यू वि मु॑ञ्चताम्॥ (११)

चक्षुरष्टाचत्वारि॑शच्च॥ २॥

[७]

सं व॑पामि समापो अ॒द्भिर॑ग्मतु॒ समोष॑धयो रसे॒न स॒ रेवती॑र्जगतीभिर्मधु॒मती॑र्मधु॒-
मती॑भिः सृज्यध्वम॒द्भ्यः परि॑ प्रजा॒ताः स्थ॒ सम॒द्भिः पृ॒च्यध्वं जन॑यत्यै त्वा सं यौ॒म्यग्न॑यै
त्वा॒ऽग्नीषो॒माभ्यां॑ म॒खस्य॑ शिरो॑ऽसि घ॒र्मोऽसि॑ वि॒श्वायु॑रुरु प्रथस्वो॒रु ते॒ यज्ञ॑पतिः प्रथतां
त्वचं गृ॒ह्णीष्व॒ऽन्तरि॑त॒ रक्षो॑ऽन्तरि॒ता अरा॑तयो देवस्त्वा॒ सवि॑ता श्र॑पयतु॒ वर्ष॑षे॒ अधि॑
नाके॑ऽग्निस्ते॒ तनु॑वं मा॒ऽति धा॑गग्रै ह॒व्य र॑क्षस्व सं ब्रह्म॑णा पृ॒च्यस्वैक॑ताय॒ स्वाहा॑ द्वि॒ताय॑
स्वाहा॑ त्रि॒ताय॑ स्वाहा॑॥ (१२)

सविता॑ द्वावि॑शतिश्च॥ १॥

[८]

आद॑द इन्द्र॒स्य बा॒हुर॑सि दक्षि॑णः स॒हस्र॑भृष्टिः श॒तते॑जा वा॒युर॑सि ति॒ग्मत॑ेजाः पृथि॑वि
देव॑यज॒न्योष॑ध्यास्ते मूलं मा हि॑सिष॒मप॑हतो॒ऽरुः पृथि॑व्यै व्रजं गच्छ गो॒स्थानं॑ व॒र्षतु॑ ते
द्यौर्ब॑धान दे॒व स॒वितः॑ पर॒मस्या॑ परा॒वति॑ श॒तेन॑ पाशै॒र्योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं च व॒यं द्वि॑ष्मस्तमतो॒
मा मौ॑गप॑हतो॒ऽरुः पृथि॑व्यै दे॒वय॑जन्यै व्रजं (१३)

गच्छ गो॒स्थानं॑ व॒र्षतु॑ ते द्यौर्ब॑धान दे॒व स॒वितः॑ पर॒मस्या॑ परा॒वति॑ श॒तेन॑ पाशै॒र्योऽ-
स्मान्द्वेष्टि॑ यं च व॒यं द्वि॑ष्मस्तमतो॒ मा मौ॑गप॑हतो॒ऽरुः पृथि॑व्या अदे॒वय॑जनो व्रजं गच्छ
गो॒स्थानं॑ व॒र्षतु॑ ते द्यौर्ब॑धान दे॒व स॒वितः॑ पर॒मस्या॑ परा॒वति॑ श॒तेन॑ पाशै॒र्योऽस्मान्द्वेष्टि॑ यं
च व॒यं द्वि॑ष्मस्तमतो॒ मा (१४)

मौ॒ग॒रुरु॑स्ते दि॒वं मा स्का॒न् वस॑वस्त्वा परि॑गृह्णन्तु गाय॒त्रेण॑ छन्द॑सा रु॒द्रास्त्वा
परि॑गृह्णन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑साऽऽदि॒त्यास्त्वा परि॑गृह्णन्तु जा॒गते॑न॒ छन्द॑सा दे॒वस्य॑ स॒वितुः॑
स॒वे कर्म॑ कृ॒ण्वन्ति॑ वे॒धसं॑ ऋ॒तम॑स्यु॒तस॑दनमस्यु॒तश्री॑रसि॒ धा अ॑सि स्व॒धा अ॑स्यु॒र्वी चा॑सि

वस्वीं चासि पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्नुदादायं पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयं चन्द्रमसि
स्वधाभिस्तान्धीरांसो अनुदृश्यं यजन्ते॥ (१५)

देवयजन्त्यै ब्रजन्तमतो मा विरप्शिन्नेकादश च॥३॥ [९]

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरांतयोऽग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामि गोष्ठं मा निर्मृक्षं
वाजिनं त्वा सपत्नसाहं सम्माज्मि वाचं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं प्रजां योनिं मा निर्मृक्षं वाजिनीं
त्वा सपत्नसाहीं सम्माज्म्याशासाना सौमनसं प्रजां सौभाग्यं तनूम्। अग्नेरनुव्रता भूत्वा
सन्नह्ये सुकृताय कम्। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरुपं (१६)

सेदिम। अग्ने सपत्नदम्भनमदब्धासो अदाभ्यम्। इमं विष्यामि वरुणस्य पाशं यमबन्धीत
सविता सुशेवः। धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं मे सह पत्यां करोमि। समायुषा
सम्प्रजया समग्ने वर्चसा पुनः। सम्पत्नी पत्याऽहं गच्छे समात्मा तनुवा मम। महीनां
पयोऽस्योषधीनां रसस्तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर- (१७)

वपामि महीनां पयोऽस्योषधीनां रसोऽदब्धेन त्वा चक्षुषाऽवैक्षे सुप्रजास्त्वाय तेजो-
ऽसि तेजोऽनु प्रेह्यग्निस्ते तेजो मा वि नैदग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे भव शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसि देवो वः सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण
वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः शुक्रं त्वां शुक्रायां धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि ज्योतिस्त्वा
ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषि धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे गृह्णामि॥ (१८)

उप नो रश्मिभिः शुक्रं पोडश च॥३॥ [१०]

कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्र्यं त्वा स्वाहा वेदिरसि बरहिषं त्वा स्वाहा बरहिरसि सुग्न्यस्त्वा
स्वाहा दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वा स्वधा पितृभ्य ऊर्गभव बरहिषद्वा ऊर्जा
पृथिवीं गच्छत विष्णोः स्तूपोऽस्यूर्णान्नदसं त्वा स्तृणामि स्वासस्थं देवेभ्यो गन्धर्वोऽसि
विश्वावंसुर्विश्वस्मादीषतो यजमानस्य परिधिरिड ईडित इन्द्रस्य बाहुरसि (१९)

दक्षिणो यजमानस्य परिधिरिड ईडितो मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः परिधत्तां ध्रुवेण
धर्मणा यजमानस्य परिधिरिड ईडितः सूर्यस्त्वा पुरस्तात्पातु कस्याश्चिदभिशस्त्या
वीतिहोत्रं त्वा कवे द्युमन्तं समिधीमह्यग्ने बृहन्तमध्वरे विशो यन्त्रे स्थो वसूनां

रुद्राणामादित्यानां॑ सदसि सीद जुहूरुपभृद्धुवाऽसि घृताची नाम्ना प्रियेण नाम्ना प्रिये
सदसि सीदेता असदन्धसुकृतस्य लोके ता विष्णो पाहि पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि
मां यज्ञनियम्॥ (२०)

बाहुरसि प्रिये सदसि पञ्चदश च॥२॥

[११]

भुवंनमसि वि प्रथस्वाग्ने यष्टरिदं नमः। जुह्वेह्यग्निस्त्वा ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि
देवस्त्वा सविता ह्वयति देवयज्याया अग्नाविष्णू मा वामवं क्रमिषं वि जिहाथां मा मा
सन्ताप्तं लोकं मे लोककृतौ कृणुतं विष्णोः स्थानमसीत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणि समारभ्योर्ध्वो
अध्वरो दिविस्पृशमहुतो यज्ञो यज्ञपतेरिन्द्रावान्त्स्वाहा बृहद्वाः पाहि माऽग्ने दुश्चरितादा
मा सुचरिते भज मुखस्य शिरोऽसि सं ज्योतिषा ज्योतिरङ्गाम्॥ (२१)

अहुत एकविंशतिश्च॥१॥

[१२]

वाजस्य मा प्रसवेनोद्ग्राभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्न्या इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा अकः।
उद्ग्राभं च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्।
वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वाऽक्तं रिहाणा वियन्तु वयः। प्रजां योनिं मा
निर्मक्ष्मा प्यायन्तामाप ओषधयो मरुतां पृषतयः स्थ दिवं (२२)

गच्छ ततो नो वृष्टिमेरय। आयुष्या अग्नेऽस्यायुर्मे पाहि चक्षुष्या अग्नेऽसि चक्षुर्मे
पाहि ध्रुवाऽसि यं परिधिं पर्यधत्था अग्ने देव पणिभिर्वीयमाणः। तन्त एतमनु जोषं भरामि
नेदेष त्वदपचेतयाते यज्ञस्य पाथ उप समितं सः स्रावभागाः स्थेषा बृहन्तः प्रस्तरेष्ठा
बर्हिषदश्च (२३)

देवा इमां वाचमभि विश्वे गृणन्त आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वमग्नेर्वामपन्नगृहस्य
सदसि सादयामि सुम्रायं सुमिनी सुम्रे मां धत्तं धुरि धुर्यौ पातमग्नेऽदध्यायोऽशीततनो
पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ट्यै पाहि दुरद्वान्यै पाहि दुश्चरितादविषन्नः पितुं
कृणु सुषदा योनिः स्वाहा देवा गातुविदो गातुं वित्वा गातुमित मनसस्पत इमं नो देव
देवेषु यज्ञं स्वाहा वाचि स्वाहा वाते धाः॥ (२४)

दिवश्च वित्वा गातुत्रयोदश च॥३॥

[१३]

उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या उभा राधंसः सह मादयध्वै। उभा दाताराविषा

रंयीणामुभा वाजस्य सातये हुवे वाम्। अश्रवः हि भूरिदावत्तरा वां वि जामातुरुत
वां घा स्यालात्। अथा सोमस्य प्रयती युवभ्यामिन्द्राग्नी स्तोमं जनयामि नव्यम्। इन्द्राग्नी
नवतिं पुरो दासपत्नीरधूनुतम्। साकमेकैः कर्मणा। शुचिं नु स्तोमं नवजातमद्येन्द्राग्नी
वृत्रहणा जुषेथाम्॥ (२५)

उभा हि वाः सुहवा जोहवीमि ता वाजः सद्य उंशते धेष्ठा। वयमुं त्वा पथस्पते रथं न
वाजसातये। धिये पूषन्नयुज्महि। पथस्पथः परिपति वचस्या कामेन कृतो अभ्यानङ्कम्।
स नो रासच्छुरुधश्चन्द्राग्रा धियं धियः सीषधाति प्र पूषा। क्षेत्रस्य पतिना वयः हितेनैव
जयामसि। गामर्ध्वं पोषयित्वा स नो (२६)

मृडातीदृशैः। क्षेत्रस्य पते मधुमन्तमूर्मि धेनुरिव पयो अस्मासु धुक्ष्व। मधुश्रुतं घृतमिव
सुपूतमृतस्य नः पतयो मृडयन्तु। अग्रे नयं सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि
विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनो भूर्यिष्ठान्ते नम उक्तिं विधेम। आ देवानामपि पन्थामगन्म
यच्छक्रवाम् तदनु प्रवोदुम्। अग्निर्विद्वान्स यजात् (२७)

सेदु होता सो अध्वरान्स ऋतून्कल्पयाति। यद्वाहिष्ठं तदग्रयं बृहदर्च विभावसो।
महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते। अग्रे त्वं पारया नव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरति दुर्गाणि
विश्वा। पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शं योः। त्वमग्रे व्रतपा असि
देव आ मर्त्येष्व। त्वं यज्ञेष्वीड्यः। यद्वो वयं प्रमिनाम व्रतानि विदुषा देवा अविदुष्टरासः।
अग्निष्टद्विश्वा पृणाति विद्वान् येभिर्देवाः ऋतुभिः कल्पयाति॥ (२८)

जुषेथामा स नो यजादा त्रयोविंशतिश्च॥४॥ [१४]

इपे त्वां यज्ञस्य शुन्ध्वं कर्मणे देवोऽवधूतभृष्टिः सं वपाम्या दंदे प्रत्युष्टं कृणोऽसि भुवनमसि वाजस्योभा वां चतुर्दश॥१४॥

इपे दृंह भुवनमष्टाविंशतिः॥२८॥

इपे त्वां कल्पयाति॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥१-१॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

आपं उ॒न्दन्तु जी॒वसे॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वच॑स॒ ओष॑धे॒ त्राय॑स्वेन॒ऽस्वधि॑ते॒ मेन॑ऽ
हि॒ऽसीर्दे॒वश्रू॑रे॒तानि॒ प्र व॑पे॒ स्वस्त्यु॑त्तरा॒ण्यशी॑याऽऽपो॒ अ॒स्मान्मा॒तरः॑ शु॒न्धन्तु॑ घृ॒तेन॑ नो
घृ॒तपु॒वः पुन॑न्तु वि॒श्वम॒स्मत्प्र व॑हन्तु रि॒प्रमु॑दा॒भ्यः शुचि॑रा पू॒त ए॒मि सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं
मे पा॒हि मही॑नां पयो॑ऽसि व॒र्चो॒धा अ॑सि॒ वर्चो॑ (१)

मयि॑ धेहि वृ॒त्रस्य॑ क॒नीनि॑काऽसि चक्षु॑ष्पा अ॑सि॒ चक्षु॑र्मे पा॒हि चि॒त्पति॑स्त्वा पुनातु
वा॒क्पति॑स्त्वा पुनातु दे॒वस्त्वा स॒विता पु॑ना॒त्वच्छि॑द्रेण प॒वित्रे॑ण वसोः सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑स्तस्य
ते प॒वित्र॑पते प॒वित्रे॑ण यस्मै कं पु॒ने तच्छे॑केय॒मा वा॑ दे॒वास ई॒महे सत्य॑ध॒र्माणो अ॒ध्वरे॒ यद्वो
दे॒वास आ॒गुरे य॒ज्ञिया॑सो ह॒वांमह॑ इन्द्रा॑ग्नी द्या॒वापृ॑थि॒वी आप॑ ओषधी॒स्त्वं दी॒क्षाणा॑मधि॒-
पति॑रसी॒ह मा सन्त॑ पा॒हि॥ (२)

वर्च ओषधीरष्टौ च॥२॥ [१]

आकू॑त्यै प्र॒युजे॑ऽग्नये॒ स्वाहा॑ मे॒धायै॑ मन॑सेऽग्नये॒ स्वाहा॑ दी॒क्षायै॑ तप॑सेऽग्नये॒
स्वाहा॑ सर॑स्वत्यै पू॒ष्णेऽग्नये॒ स्वाहा॑ऽऽपो॒ देवी॑र्बृ॒हती॒र्विश्व॑शम्भु॒वो द्या॒वापृ॑थि॒वी उ॒र्वन्तरि॑क्षं
बृ॒हस्प॑तिर्नो ह॒विषा॑ वृ॒धातु॑ स्वाहा॒ विश्वे॑ दे॒वस्य॑ ने॒तुर्म॑र्तोऽवृणीत स॒ख्यं विश्वे॑ रा॒य इ॒षुध्य॑सि
द्यु॒म्रं वृ॑णीत पु॒ष्यसे॒ स्वाह॑र्खा॒मयोः शिल्पे॑ स्थ॒स्ते वा॒मा र॑भे ते मां (३)

पा॒त॒माऽस्य॑ य॒ज्ञस्यो॑द॒च इ॒मां धि॒यः शि॑क्ष॒माण॑स्य दे॒व क्र॑तुं दक्ष॑ वरुण॒ सऽशि॑शाधि॒
यया॑ऽति॒ विश्वा॑ दुरि॒ता तरे॑म सु॒तमा॑ण॒मधि॑ नाव॑ऽ रुहे॒मोर्ग॑स्याङ्गिर॒स्यूर्ण॑म्रदा ऊ॒र्ज मे
यच्छ॑ पा॒हि मा॒ मा मां हि॒ऽसीर्वि॑ष्णोः शर्मा॑सि शर्म॒ यज॑मानस्य॒ शर्म॑ मे यच्छ॒ नक्ष॑त्राणां
माऽती॒का॒शात् पा॒हीन्द्र॑स्य॒ योनि॑रसि॒ (४)

मा मां हि॒ऽसीः कृ॑ष्ये॒ त्वां सु॑स॒स्यायै॑ सु॒पिप्प॒लाभ्य॑स्त्वौष॒धीभ्यः॑ सू॒प॒स्था
दे॒वो वन॑स्पति॒रूर्ध्वो मां पा॒ह्योद॒चः स्वाहा॑ य॒ज्ञं मन॑सा॒ स्वाहा॑ द्या॒वापृ॑थि॒वीभ्या॑ऽ
स्वाहो॒रोर॑न्तरि॒क्षा॒ध्वाहा॑ य॒ज्ञं वा॒तादा॑ र॑भे॥ (५)

मा योनिरसि त्रि॒ऽशच्च॑॥३॥ [२]

दैवीं धियं मनामहे सुमृडीकामभिष्टये वर्चोधां यज्ञवाहसं सुपारा नो असद्वशौ। ये देवा मनोजाता मनोयुजः सुदक्षा दक्षपितारस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहाऽग्ने त्वं सु जागृहि वयं सु मन्दिषीमहि गोपाय नः स्वस्तये प्रबुधे नः पुनर्ददः। त्वमग्ने व्रतपा असि देव आ मर्त्येष्व। त्वं (६)

यज्ञेष्विड्यः॥ विश्वे देवा अभि मा माऽववृत्रन् पूषा सन्या सोमो राधसा देवः संविता वसोर्वसुदावा रास्वेयंत्सोमाऽऽभूयो भर मा पृणन्मृत्या वि राधि माऽहमायुषा चन्द्रमसि मम भोगाय भव वस्त्रमसि मम भोगाय भवोस्त्राऽसि मम भोगाय भव हयोऽसि मम भोगाय भव (७)

छागोऽसि मम भोगाय भव मेषोऽसि मम भोगाय भव वायवे त्वा वरुणाय त्वा निर्ऋत्यै त्वा रुद्राय त्वा देवीरापो अपां नपाद्य ऊर्मिरहविष्य इन्द्रियावांन्मदिन्तमस्तं वो माऽवक्रमिषमच्छिन्नं तन्तु पृथिव्या अनु गेप भद्रादभि श्रेयः प्रेहि बृहस्पतिः पुरता ते अस्त्वथेमव स्य वर आ पृथिव्या आरे शत्रून् कृणुहि सर्ववीर एदमंगन्म देवयजनं पृथिव्या विश्वे देवा यदजुषन्त पूर्व ऋक्सामाभ्यां यजुषा सन्तरन्तो रायस्पोषेण समिषा मदेम॥ (८)

आ त्वं हयोऽसि मम भोगाय भव स्य पञ्चविंशतिश्च॥३॥ [३]

इयं ते शुक्र तनूरिदं वर्चस्तया सं भव भ्राजं गच्छ जूरसि धृता मनसा जुष्टा विष्णवे तस्यास्ते सत्यसंवसः प्रसवे वाचो यन्त्रमशीय स्वाहा शुक्रमस्यमृतमसि वैश्वदेवं हविः सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्नेरक्षणः कनीनिकां यदेतंशेभिरीयसे भ्राजमानो विपश्चिता चिदसि मनाऽसि धीरसि दक्षिणा- (९)

ऽसि यज्ञियाऽसि क्षत्रियाऽस्यदितिरस्युभयतःशीर्ष्णी सा नः सुप्राची सुप्रतीची सं भव मित्रस्त्वां पदि बध्नातु पूषाऽध्वनः पात्विन्द्रायाध्यक्षायानु त्वा माता मन्यतामनु पिताऽनु भ्राता सगर्भ्योऽनु सखा सयूथ्यः सा दैवि देवमच्छेहीन्द्राय सोमं रुद्रस्त्वाऽऽवर्तयतु मित्रस्य पथा स्वस्ति सोमसखा पुनरेहि सह रय्या॥ (१०)

दक्षिणा सोमसखा पञ्च च॥२॥ [४]

वस्यसि रुद्राऽस्यदितिरस्यादित्याऽसि शुक्राऽसि चन्द्राऽसि बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वतु रुद्रो वसुभिरा चिकेतु पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन इडायाः पदे घृतवति

स्वाहा परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरातय इदमह रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा (११)

अपि कृन्ताम्यस्मे रायस्त्वे रायस्तोते रायः सं देवि देव्योर्वश्यां पश्यस्व त्वष्टीमती ते सपेय सुरेता रेतो दधाना वीरं विदेय तव सन्दृशि माऽह रयस्पोषेण वि योषम्॥ (१२)

अस्य ग्रीवा एकत्रिंशच्च॥२॥ [५]

अंशुना ते अंशुः पृच्यतां परुषा परुर्गन्धस्ते काममवतु मदाय रसो अच्युतोऽमात्योऽसि शुक्रस्ते ग्रहोऽभि त्यं देव संवितारमृण्योः कृविक्रेतुमर्चामि सत्यसंवस रत्नधामभि प्रियं मतिमूर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतथ्सवीमनि हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा सुवंः। प्रजाभ्यस्त्वा प्राणाय त्वा व्यानाय त्वा प्रजास्त्वमनु प्राणिहि प्रजास्त्वामनु प्राणन्तु॥ (१३)

अनु सप्त च॥१॥ [६]

सोमं ते क्रीणाम्यूर्जस्वन्तं पयस्वन्तं वीर्यावन्तमभिमातिपाहं शुक्रं ते शुक्रेण क्रीणामि चन्द्रं चन्द्रेणामृतममृतेन सम्यक्ते गोरस्मे चन्द्राणि तपंसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्णस्तस्यास्ते सहस्रपोषं पुष्यन्त्याश्चरमेणं पशुनां क्रीणाम्यस्मे ते बन्धुर्मयि ते रायः श्रयन्तामस्मे ज्योतिः सोमविक्रयिणि तमो मित्रो न एहि सुमित्रधा इन्द्रस्योरु मा विश दक्षिणमुशन्नुशन्तं स्योनः स्योनं स्वान भ्राजाङ्गारे बभ्भारे हस्त सुहस्त कृशानवेते वः सोमक्रयणास्तात्रक्षध्वं मा वो दभन्न॥ (१४)

ऊरुं द्वाविंशतिश्च॥१॥ [७]

उदायुषा स्वायुषोदोषधीनां रसेनोत्पर्जन्यस्य शुष्मेणोदस्थाममृतां अनु। उर्वन्तरिक्षमन्विह्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आसीदास्तंभ्राद्यामृषभो अन्तरिक्षममिमीत वरिमाणं पृथिव्या आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्राड्विश्वेतानि वरुणस्य व्रतानि वनेषु व्यन्तरिक्षं ततान वाजमर्वथ्सु पयो अघ्नियासु हृथ्सु (१५)

क्रतुं वरुणो विक्ष्वंघ्रि दिवि सूर्यमदधात्सोममद्रावुदुत्य जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम्॥ उस्त्रावेतं धूरषाहावनश्रू अवीरहणौ ब्रह्मचोदनौ वरुणस्य स्कम्भनमसि वरुणस्य स्कम्भसर्जनमसि प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः॥ (१६)

हृथ्सु पञ्चत्रिंशच्च॥२॥

[८]

प्रच्यवस्व भुवस्पते विश्वान्यभि धामानि मा त्वां परिपरी विदन्मा त्वां परिपन्थिनो विदन्मा त्वा वृका अघायवो मा गन्धर्वो विश्वावसुरा दधच्छेनो भूत्वा परां पतु यजमानस्य नो गृहे देवैः सङ्स्कृतं यजमानस्य स्वस्त्ययन्यस्यपि पन्थामगस्महि स्वस्तिगामनेहसं येन विश्वाः परि द्विषो वृणक्ति विन्दते वसु नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षसे महो देवाय तदृतं संपर्यत दूरेदृशे देवजाताय केतवे दिवस्पुत्राय सूर्याय शंसत वरुणस्य स्कम्भनमसि वरुणस्य स्कम्भसर्जनमस्युन्मुक्तो वरुणस्य पाशः॥ (१७)

मित्रस्य त्रयोविंशतिश्च॥१॥

[९]

अग्नेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वा सोमस्याऽऽतिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वाऽग्नये त्वा रायस्पोषदाब्जे विष्णवे त्वा श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वा या ते धामानि हविषा यजन्ति ता ते विश्वा परिभूरस्तु यज्ञं गयस्फानः प्रतरणः सुवीरोऽवीरहा प्र चरा सोम दुर्यानदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ (१८)

सीद वरुणोऽसि धृतव्रतो वारुणमसि शंयोर्देवानां सख्यान्मा देवानामपसंश्छिथ्स्म- ह्यापतये त्वा गृह्णामि परिपतये त्वा गृह्णामि तनूनत्रे त्वा गृह्णामि शाकुराय त्वा गृह्णामि शक्नत्रोजिष्ठाय त्वा गृह्णाम्यनाधृष्टमस्यनाधृष्यं देवानामोजोऽभिशस्तिपा अनभिशस्ते- ऽन्यमनु मे दीक्षा दीक्षापतिर्मन्यतामनु तपस्तपस्पतिरञ्जसा सत्यमुपं गेष सुविते मा धाः॥ (१९)

आ मैकं च॥२॥

[१०]

अशुरशुस्ते देव सोमाऽऽप्यायतामिन्द्रायैकधनविद् आ तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वाऽऽप्यायय सखीन्सन्त्या मेधया स्वस्ति तै देव सोम सुत्यामशीयेष्टा रायः प्रेषे भगायुर्तमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः पृथिव्या अग्ने व्रतपते त्वं व्रतानां व्रतपतिरसि या मम तनूरेषा सा त्वयि (२०)

या तव तनूरिय सा मयि सह नौ व्रतपते व्रतिनोर्व्रतानि या तै अग्ने रुद्रिया तनूस्तया नः पाहि तस्यास्ते स्वाहा या तै अग्नेऽयाशया रंजाशया हंराशया तनूर्वर्षिष्ठा गह्वरेष्ठोग्रं वचो अपावधी त्वेषं वचो अपावधीः स्वाहा॥ (२१)

त्वयि चत्वारिंशच्च॥२॥

[११]

वित्तायनी मेऽसि तित्तायनी मेऽस्यवतान्मा नाथितमवतान्मा व्यथितं विदेरग्निरभो
नामाग्ने अङ्गिरो योऽस्यां पृथिव्यामस्याऽऽयुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं तेन त्वा-
ऽऽदधेऽग्ने अङ्गिरो यो द्वितीयस्यां तृतीयस्यां पृथिव्यामस्याऽऽयुषा नाम्नेहि यत्तेऽनाधृष्टं
नाम (२२)

यज्ञियं तेन त्वाऽऽदधे सि॒ःहीर॑सि महि॒षीर॑स्युरु प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतां ध्रुवा-
ऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व देवेभ्यः शुम्भस्वेन्द्रघोषस्त्वा वसुभिः पुरस्तात्पातु मनोजवास्त्वा
पितृभिर्दक्षिणतः पातु प्रचेतास्त्वा रुद्रैः पश्चात्पातु विश्वकर्मा त्वाऽऽदित्यैरुत्तरतः पातु
सि॒ःहीर॑सि सपत्नसाही स्वाहा सि॒ःहीर॑सि सुप्रजावनिः स्वाहा सि॒ःही- (२३)

र॑सि रायस्पोषवनिः स्वाहा सि॒ःहीर॑स्यादित्यवनिः स्वाहा सि॒ःहीर॑स्या वह
देवान्देवयते यजमानाय स्वाहा भूतेभ्यस्त्वा विश्वायुरसि पृथिवीं द॒ःह ध्रुवक्षिदस्यन्तरिक्षं
द॒ःहाच्युतक्षिदसि दिवं द॒ःहाग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि॥ (२४)

नाम सुप्रजावनिः स्वाहा सि॒ःहीः पञ्च॑त्रि॒ःशच्च॑॥३॥

[१२]

युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक
इन्मही देवस्य सवितुः परिष्टतिः॥ सुवाग्देव दुर्या॒ः आ वंद देवश्रुतौ देवेष्वामा
नो वीरो जायतां कर्मण्यो य॒ः सर्वेऽनु॑जीवाम यो बहूनामसद्वशी। इदं विष्णुर्वि चक्रमे
त्रेधा नि दधे पदम्। समूढमस्य (२५)

पा॒ःसुर इरा॑वती धेनुमती हि भूत॒ः सूयव॑सिनी मनवे यशस्यै। व्यस्कभ्राद्रोदसी
विष्णुरेते दाधारं पृथिवीमभितो मयूखैः॥ प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती ऊर्ध्वं यज्ञं नयत्
मा जी॒ह्वर॑तमत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्या दिवो वा विष्णवुत वा पृथिव्या महो वा विष्णवुत
वाऽन्तरिक्षाद्धस्तौ पृणस्व बहुभिर्वसव्यैरा प्र यच्छ (२६)

दक्षिणादोत सव्यात्। विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्र वोचं यः पार्थिवानि विममे रजा॑सि
यो अस्कभायदुत्तर॑ः सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोरुंगा॒यो विष्णो॑ रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि
विष्णोः शज॑त्रे स्थो विष्णोः स्यूर॑सि विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्ण॑वमसि विष्णवे त्वा॥ (२७)

अस्य युच्छेकान्नचत्वारि॒ःशच्च॑॥३॥

[१३]

कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवा॒ः इभे॑न। तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणा॒नो-

ऽस्तांसि विध्यं रक्षस्तपिष्ठैः॥ तवं भ्रमासं आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृषता शोशुचानः।
तपूँष्यग्रे जुह्वा पतङ्गानसन्दितो वि सृज विष्वगुल्काः॥ प्रति स्पशो वि सृज तूर्णितमो
भवां पायुर्विशो अस्या अदब्धः। यो नो दूरे अघशंसो (२८)

यो अन्त्यग्रे मार्किष्टे व्यथिरा दधर्षीत्। उदग्रे तिष्ठ प्रत्याऽऽतनुष्व न्यमित्रां
ओषतात्तिग्महेते। यो नो अरातिं समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कम्॥ ऊर्ध्वो
भवं प्रति विध्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्रे। अव स्थिरा तनुहि यातुजूनं जामिमजामिं
प्र मृणीहि शत्रून्॥ स ते (२९)

जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवंते ब्रह्मणे गातुमैरत्। विश्वान्यस्मै सुदिनानि रायो
द्युमन्यर्यो वि दुरो अभि द्यौत्॥ सेदग्रे अस्तु सुभगः सुदानुर्यस्त्वा नित्येन हविषा य
उक्थैः। पिप्रीषति स्व आयुषि दुरोणे विश्वेदस्मै सुदिना साऽसंदिष्टिः॥ अर्चामि ते सुमतिं
घोष्यर्वाग्वसं ते वावातां जरता- (३०)

मियङ्गीः। स्वश्वास्त्वा सुरथा मर्जयेमास्मे क्षत्राणि धारयेरनु द्यून्॥ इह त्वा भूर्या चरेदुप
त्मन्दोषावस्तर्दीदिवांसमनु द्यून्। कीडन्तस्त्वा सुमनंसः सपेमाभि द्युम्ना तस्थिवांसो
जनानाम्॥ यस्त्वा स्वश्वः सुहिरण्यो अग्न उपयाति वसुमता रथेन। तस्य त्राता भवसि
तस्य सखा यस्त आतिथ्यमानुषगजुजोषत्॥ महो रुजामि (३१)

बन्धुता वचोभिस्तन्मा पितुर्गोतमादन्वियाय॥ त्वं नो अस्य वचसश्चिकिद्धि होतर्यविष्ठ
सुक्रतो दर्मनाः॥ अस्वंप्रजस्तरणयः सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः। ते पायवः
सध्रियश्चो निषद्याऽग्रे तवं नः पान्त्वमूर॥ ये पायवो मामतेयं ते अग्रे पश्यन्तो अन्यं
दुरितादरक्षन्। ररक्ष तान्धसुक्रतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो ना हं (३२)

देभुः॥ त्वया वयं संधन्यस्त्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम वाजान्। उभा शंसां सूदय
सत्यतातेऽनुष्ठुया कृणुह्यहयाण॥ अया ते अग्रे समिधा विधेम प्रति स्तोमं शस्यमानं
गृभाय। दहाशसो रक्षसः पाह्यस्मान्द्रुहो निदोऽमित्रमहो अवद्यात्॥ रक्षोहणं वाजिनमाऽऽ-
जिघर्षि मित्रं प्रथिष्ठमुपं यामि शर्म। शिशानो अग्निः क्रतुभिः समिद्धः स नो दिवा (३३)

स रिषः पातु नक्तम्॥ वि ज्योतिषा बृहता भात्यग्निराविर्विश्वानि कृणुते
महित्वा। प्रादेवीर्मायाः संहते दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे॥ उत स्वानासो

दि॒विष॑न्त्व॒ग्नेस्ति॒ग्मायु॑धा॒ रक्ष॑से॒ हन्त॑वा उ॒। मदे॑ चिदस्य॒ प्ररु॑जन्ति॒ भामा॑ न वरन्ते
परि॒बाधो॑ अदै॒वीः॥ (३४)

अ॒घश॑स्ः स ते॑ जरता॒ रुजामि॑ ह॒ दिवैक॑चत्वारि॒शच्च॥७॥ [१४]

आपं॑ उ॒न्दन्वाकू॑त्यै॒ दैवी॑मियं॒ ते व॒स्यस्य॑शुनां॒ ते सोम॑न्त॒ उदायु॑षा॒ प्र च्य॑वस्वा॒ग्नेरा॑तिथ्यम्॒शुर॑ शुर्वि॒त्ताय॑नी॒ मेसि॑ यु॒ञ्जते॑ कृणु॒ष्व
पा॒ज्जश्च॑तुर्दश॥१४॥

आपो॑ व॒स्यसि॑ या तवे॒यङ्गीश्च॑तु॒न्नि॒शत्॥३४॥

आपं॑ उ॒न्दन्वदै॒वीः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥१-२॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददेऽभ्रिरसि नारिरसि
परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरांतय इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यो-
ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमस्य ग्रीवा अपि कृन्तामि दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वा शुन्धतां लोकः पितृषदंनो यवोऽसि यवयास्मद्वेषो (१)

यवयारांतीः पितृणां सदनमस्युदिवः स्तभानाऽन्तरिक्षं पृण पृथिवीं दह
द्युतानस्त्वा मारुतो मिनोतु मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिं
सुप्रजावनिं रायस्पोषवनिं पर्यहामि ब्रह्मं दह क्षत्रं दह प्रजां दह रायस्पोषं दह
घृतेन द्यावापृथिवी आ पृणेत्यामिन्द्रस्य सदाऽसि विश्वजनस्य छाया परि त्वा गिर्वणो
गिरं इमा भवन्तु विश्वतो वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टय इन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य
ध्रुवमस्येन्द्रमसीन्द्राय त्वा॥ (२)

द्वेष इमा अष्टादश च॥२॥ [१]

रक्षोहणो वलगहनो वैष्णवान्खनामीदमहं तं वलगमुद्वपामि यं नः समानो यमसमानो
निचखानेदमेनमधरं करोमि यो नः समानो योऽसमानोऽरातीयति गायत्रेण छन्दसाऽवबाढो
वलगः किमत्र भद्रं तन्नो सह विराडसि सपत्नहा सम्राडसि भ्रातृव्यहा स्वराडस्यभिमातिहा
विश्वाराडसि विश्वासां नाष्ट्राणां हन्ता (३)

रक्षोहणो वलगहनः प्रोक्षामि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनोऽव नयामि वैष्णवान्
यवोऽसि यवयास्मद्वेषो यवयारांती रक्षोहणो वलगहनोऽव स्तृणामि वैष्णवान् रक्षोहणो
वलगहनोऽभि जुहोमि वैष्णवान् रक्षोहणो वलगहनावुप दधामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो
पर्यहामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो परि स्तृणामि वैष्णवी रक्षोहणो वलगहनो वैष्णवी
बृहन्नसि बृहद्वावा बृहतीमिन्द्राय वाचं वद॥ (४)

हन्तेन्द्राय द्वे च॥२॥ [२]

विभूरसि प्रवाहणो वह्निरसि हव्यवाहनः श्वात्रोऽसि प्रचेतास्तुथोऽसि विश्ववेदा
उशिर्गसि कविरङ्गारिरसि बम्भारिरवस्युरसि दुवंस्वाञ्छुन्ध्यूरसि मार्जालीयः सम्राडसि

कृशानुः परिषद्योऽसि पवमानः प्रतक्कोऽसि नभस्वानसम्मृष्टोऽसि हव्यसूद ऋतधामाऽसि
सुवर्ज्योतिर्ब्रह्मज्योतिरसि सुवर्धमाऽजोऽस्येकपादहिरसि बुध्रियो रौद्रेणानीकेन पाहि
माऽग्रे पिपृहि मा मा मा हिंसीः॥ (५)

अनीकेनाष्टौ च॥१॥

[३]

त्वं सोम तनूकृद्भ्यो द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य उरु यन्तासि वरूथः स्वाहा जुषाणो
अमुराज्यस्य वेतु स्वाहाऽयं नो अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं मृधः पुर एतु प्रभिन्दन्। अयं
शत्रूञ्जयतु जरहृषाणोऽयं वाजं जयतु वाजंसातौ॥ उरु विष्णो वि क्रमस्वोरु क्षयाय नः
कृधि। घृतं घृतयोने पिब प्रप्रं यज्ञपतिं तिर। सोमो जिगाति गातुविद् (६)

देवानामेति निष्कृतमृतस्य योनिमासदमदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद आ सीदैष वो
देव सवितुः सोमस्तं रक्षध्वं मा वो दभदेतत् त्वं सोम देवो देवानुपांगा इदमहं मनुष्यो
मनुष्यान्त्सह प्रजया सह रायस्पोषेण नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्य इदमहं निर्वरुणस्य
पाशात्सुवरंभि (७)

वि ख्येषं वैश्वानरं ज्योतिरग्रे व्रतपते त्वं व्रतानां व्रतपतिरसि या मम
तनूस्त्वय्यभूदियं सा मयि या तवं तनूर्मय्यभूदेषा सा त्वयि यथायथं नो व्रतपते
व्रतिनोव्रतानि॥ (८)

गातुविद्भ्येकत्रिंशच्च॥३॥

[४]

अत्यन्यानगां नान्यानुपांगामर्वाक्त्वा परैरविदं परोऽवरैस्तं त्वा जुषे वैष्णवं देवयज्यायै
देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तोषधे त्रायस्वैनः स्वधिते मेनं हिंसीर्दिवमग्रेण मा
लेखीरन्तरिक्षं मध्येन मा हिंसीः पृथिव्या सं भवं वनस्पते शतवल्शो वि रोह
सहस्रवल्शा वि वयं रुहेम यं त्वाऽयं स्वधितिस्तेतिजानः प्रणिनाय महते
सौभगायाऽच्छिन्नो रायः सुवीरः॥ (९)

यं दशं च॥१॥

[५]

पृथिव्यै त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वा शुन्यतां लोकः पितृषदंनो यवोऽसि यवयास्मद्
द्वेषो यवयारातीः पितृणां सदनमसि स्वावेशोऽस्यग्रेणा नैतृणां वनस्पतिरधि त्वा स्थास्यति
तस्य वित्तादेवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तु सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य उदिवं स्तभानान्तरिक्षं
पृण पृथिवीमुपरेण दह ते ते धामान्युश्मसी (१०)

गम्ये गावो यत्र भूरिशृङ्गा अयासः। अत्राह तदुरुगायस्य विष्णोः परमं पदमव भाति भूरैः॥ विष्णोः कर्माणि पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे। इन्द्रस्य युज्यः सखा॥ तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः। दिवीव चक्षुराततम्॥ ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिं सुप्रजावनिं रायस्पोषवनिं पर्यहामि ब्रह्मं दह क्षत्रं दह प्रजां दह रायस्पोषं दह परिवीरसि परि त्वा दैवीर्विशो व्ययन्तां परीमं रायस्पोषो यजमानं मनुष्या अन्तरिक्षस्य त्वा सानाववं गूहामि॥ (११)

उश्मसी पोषमेकान्नविंशतिर्ध्वं॥ २॥

[६]

इषे त्वोपवीरस्युपो देवान्दैवीर्विशः प्रागुर्वह्नीरुशिजो बृहस्पते धारया वसूनि हव्या तै स्वदन्तां देवं त्वष्टर्वसुं रण्व रेवंती रमध्वमग्नेर्जनित्रमसि वृषणौ स्थ उर्वश्यस्यायुरसि पुरुरवा घृतेनाक्ते वृषणं दधाथां गायत्रं छन्दोऽनु प्र जायस्व त्रैष्टुभं जागतं छन्दोऽनु प्रजायस्व भवंतं (१२)

नः समनसौ समोकसावरेपसौ। मा यज्ञं हिंसिष्टं मा यज्ञपतिं जातवेदसौ शिवो भवतमद्य नः॥ अग्रावृश्चिरति प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः। स्वाहाकृत्य ब्रह्मणा ते जुहोमि मा देवानां मिथुयाकर्भागधेयम्॥ (१३)

भवतुमेकत्रिंशच्च॥ २॥

[७]

आ दद ऋतस्य त्वा देवहविः पाशेनाऽऽरभे धर्षा मानुषान्द्व्यस्त्वौषधीभ्यः प्रोक्षाम्यपां पेरुरसि स्वात्तं चिथ्सदेवं हव्यमापो देवीः स्वदतैनं सं तै प्राणो वायुनां गच्छतां सं यज्ञत्रैरङ्गानि सं यज्ञपतिराशिषां घृतेनाक्तौ पशुं त्रायेथां रेवंतीर्यज्ञपतिं प्रियधाऽऽविंशतोरो अन्तरिक्ष सजूर्देवेन (१४)

वातेनाऽस्य हविषस्त्मनां यज्ञ समस्य तनुवां भव वर्षीयो वर्षीयसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः पृथिव्याः सम्पृचः पाहि नमस्त आतानाऽनर्वा प्रेहि घृतस्य कुल्यामनुं सह प्रजयां सह रायस्पोषेणाऽऽपो देवीः शुद्धायुवः शुद्धा यूयं देवा ऊङ्क् शुद्धा वयं परिविष्टाः परिवेष्टारो वो भूयस्मा॥ (१५)

देवेन चतुश्चत्वारिंशच्च॥ २॥

[८]

वाक्त् आ प्यायतां प्राणस्त आ प्यायतां चक्षुस्त आ प्यायतां श्रोत्रं त आ प्यायतां या तै प्राणाञ्छृज्जगाम या चक्षुर्या श्रोत्रं यत् तै क्रूरं यदास्थितं तत् त आ प्यायतां तत्

ते एतेन शुन्यतां नार्भेस्तु आ प्यायतां पायुस्तु आ प्यायतां शुद्धाश्चरित्राः शमद्भ्यः (१६)

शमोषधीभ्यः शं पृथिव्यै शमहोभ्यामोषधे त्रायस्वेनः स्वधिते मेनः हिंसी रक्षसां भागोऽसीदमहः रक्षोऽधमं तमो नयामि योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इदमेनमधमं तमो नयामीषे त्वा घृतेन द्यावापृथिवी प्रोर्वाधामच्छिन्नो रायः सुवीर उर्वन्तरिक्षमन्विहि वायो वीहिं स्तोकाणां स्वाहोर्ध्वनभसं मारुतं गच्छतम्॥ (१७)

अष्टो वीहि पञ्च च॥२॥

[१]

सं ते मनसा मनः सं प्राणेन प्राणो जुष्टं देवेभ्यो हव्यं घृतवत्स्वाहैन्द्रः प्राणो अङ्गेअङ्गे नि दैध्यदैन्द्रोऽपानो अङ्गेअङ्गे वि बोभुवद्देवं त्वष्टर्भूरि ते सः संमेतु विषुरूपा यत्सलक्ष्माणो भवथ देवत्रा यन्तमवसे सखायोऽनु त्वा माता पितरो मदन्तु श्रीरस्यग्निस्त्वा श्रीणात्वापः समरिणन्वातस्य (१८)

त्वा ध्रज्यै पूष्णो रङ्गा अपामोषधीनां रोहिष्यै घृतं घृतपावानः पिबत वसां वसापावानः पिबतान्तरिक्षस्य हविरसि स्वाहा त्वाऽन्तरिक्षाय दिशः प्रदिश आदिशो विदिश उद्दिशः स्वाहा दिग्भ्यो नमो दिग्भ्यः॥ (१९)

वातस्याष्टाविंशतिश्च॥२॥

[१०]

समुद्रं गच्छ स्वाहाऽन्तरिक्षं गच्छ स्वाहा देवः संवितारं गच्छ स्वाहाऽहोरात्रे गच्छ स्वाहा मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा सोमं गच्छ स्वाहा यज्ञं गच्छ स्वाहा छन्दांसि गच्छ स्वाहा द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहा नभो दिव्यं गच्छ स्वाहाऽग्निं वैश्वानरं गच्छ स्वाहाऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यो मनो मे हार्दि यच्छ तनू त्वच पुत्रं नस्तारमशीय शुगंसि तमभि शौच योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मो धाम्नो धाम्नो राजन्नितो वरुण नो मुञ्च यदापो अग्निं या वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुञ्च॥ (२०)

असि षड्विंशतिश्च॥१॥

[११]

हविष्मतीरिमा आपो हविष्मान् देवो अध्वरो हविष्मा आ विवासति हविष्मा अस्तु सूर्यः॥ अग्नेर्वोऽपन्नगृहस्य सदसि सादयामि सुम्राय सुमिनीः सुम्रे मा धत्तेन्द्राग्नियोर्भाग्धेयीः स्थ मित्रावरुणयोर्भाग्धेयीः स्थ विश्वेषां देवानां भाग्धेयीः स्थ यज्ञे जागृत॥ (२१)

हविष्मन्तीश्वरुमि १ शत ॥ १ ॥

[१२]

हृदे त्वा मनसे त्वा दिवे त्वा सूर्याय त्वोर्ध्वमिममध्वरं कृधि दिवि देवेषु होत्रा यच्छु सोमं राजन्नेह्यवं रोह मा भेर्मा सं विक्था मा त्वा हिंसिषं प्रजास्त्वमुपावरोह प्रजास्त्वामुपाव रोहन्तु शृणोत्वग्निः समिधा हवं मे शृण्वन्त्वापो धिषणांश्च देवीः। शृणोतं ग्रावाणो विदुषो नु (२२)

यज्ञः शृणोतुं देवः संविता हवं मे। देवीरापो अपां नपाद्य ऊर्मिरहविष्य इन्द्रियावान्मदिन्तमस्तं देवेभ्यो देवत्रा धत्त शुक्रः शुक्रपेभ्यो येषां भागः स्थ स्वाहा कार्ष्णिरस्यपापां मृध्रः समुद्रस्य वोक्षित्या उन्नये। यमग्रे पृथ्सु मर्त्यमावो वाजेषु यं जुनाः। स यन्ता शश्वतीरिषः॥ (२३)

नु सप्तचत्वारिंशच्च ॥ २ ॥

[१३]

त्वमग्रे रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वः शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे। त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयस्त्वं पूषा विधतः पांसि नु त्मना॥ आ वो राजानमध्वरस्य रुद्रः होतारः सत्ययज्ञः रोदस्योः। अग्निं पुरा तनयिन्नोरचित्ताद्विरण्यरूपमवसे कृणुध्वम्। अग्निर्होता निषसादा यजीयानुपस्थे मातुः सुरभावं लोके। युवां कविः पुरुनिष्ठ - (२४)

ऋतावा धर्ता कृष्टीनामुत मध्यं इद्धः॥ साध्वीमकर्देववीतिं नो अद्य यज्ञस्य जिह्वामविदाम गुह्याम्। स आयुरागाथ्सुरभिर्वसानो भद्रामकर्देवहूतिं नो अद्य॥ अक्रन्ददग्निः स्तनयन्निव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समञ्जन्। सद्यो जज्ञानो विहीमिद्धो अख्यदा रोदसी भानुना भात्यन्तः॥ त्वे वसूनि पूर्वणीक (२५)

होतर्दोषा वस्तोरेरिरे यज्ञियांसः। क्षामेव विश्वा भुवनानि यस्मिन्त्सः सौभंगानि दधिरे पावके। तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्रे कामाय येमिरे॥ अश्याम तं काममग्रे तवोत्यश्याम रयि रयिवः सुवीरम्। अश्याम वाजमभि वाजयन्तोऽश्याम द्युम्रमजराजरं ते॥ श्रेष्ठं यविष्ठ भारताग्रे द्युमन्तुमाभर। (२६)

वसो पुरुस्पृहः रयिम्॥ स श्वितानस्तन्यतू रोचनस्था अजरैर्भिर्नानंदद्विर्यविष्ठः। यः पावकः पुरुतमः पुरुणि पृथून्यग्निरनुयाति भर्वन्। आयुष्टे विश्वतो दधद्यमग्निर्वरण्यः। पुनस्ते प्राण आयति परा यक्ष्मः सुवामि ते॥ आयुर्दा अग्रे हविषो जुषाणो घृतप्रतीको

घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारुं गव्यं पितेवं पुत्रमभि (२७)

रक्षतादिमम्॥ तस्मै ते प्रतिहर्यते जातवेदो विचरषणे। अग्ने जनामि सुष्टुतिम्॥
दिवस्परिं प्रथमं जज्ञे अग्निरस्मद् द्वितीयं परिं जातवेदाः। तृतीयमप्सु नृमणा
अजंस्रमिन्धानं एनं जरते स्वाधीः॥ शुचिः पावक वन्द्योऽग्रे बृहद्वि रौचसे। त्वं
घृतेभिराहुतः॥ दृशानो रुक्म उर्व्या व्यद्यौद् दुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः। अग्निरमृतौ
अभवद्वयोभिर्- (२८)

यदेनं द्यौरजनयथ्सुरेताः॥ आ यदिषे नृपतिं तेज आनद्धुचि रेतो निषिक्तं द्यौरभीकै।
अग्निः शर्धमनवद्यं युवानं स्वाधियं जनयथ्सूदयच्च॥ स तेजीयसा मनसा त्वोत उत
शिक्ष स्वपत्यस्यं शिक्षोः। अग्रे रायो नृतमस्य प्रभूतौ भूयाम ते सुष्टुतयंश्च वस्वः॥ अग्ने
सहन्तमा भर द्युमस्यं प्रासहां रयिम्। विश्वा यश्- (२९)

चरषणीरभ्यासा वाजेषु सासहत्॥ तमग्ने पृतनासहं रयिं सहस्व आ भर।
त्वं हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजस्य गोमतः॥ उक्षान्नाय वक्षान्नाय सोमपृष्ठाय वेधसे।
स्तोमैर्विधेमाग्नये॥ वद्मा हि सूनो अस्यंघ्नसद्वा चक्रे अग्निर्जनुषाज्मात्रम्। स त्वं न ऊर्जसन
ऊर्जं धा राजेव जेरवृके क्षेप्यन्तः॥ अग्न आयूँषि (३०)

पवस् आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे
वर्चः सुवीर्यम्। दधत्पोषं रयिं मयि॥ अग्रे पावक रोचिषा मन्द्रया देव जिह्वया। आ
देवान् वक्षि यक्षि च॥ स नः पावक दीदिवोऽग्रे देवा इहा वह। उप यज्ञं हविश्च
नः॥ अग्निः शुचित्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः। शुची रोचत आहुतः॥ उदग्ने शुचयस्तव
शुक्रा भ्राजन्त ईरते। तव ज्योतीँष्यर्चयः॥ (३१)

पुरुनिष्ठः पुर्वणीक भराऽभि वयोभिर्य आयूँषि विप्रः शुचिश्चतुर्दश च॥८॥ [१४]

देवस्य रक्षोहणो विभूस्त्वं सोमात्यन्यानां पृथिव्या इषे त्वाऽऽददे वाक्ते सं ते समुद्रं हविष्मतीरुद्भुदे त्वमग्ने रुद्रश्चतुर्दश॥१४॥

देवस्य गुमर्थं हविष्मतीः पवस् एकत्रिंशत्॥३१॥

देवस्यार्चयः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥१-३॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

आ दंदे ग्रावा॑स्यध्वर॑कृद् देवेभ्यो॑ गम्भीरमिममध्वरं कृ॒ध्युत्तमेन॑ प॒विनेन्द्रा॑य सोम॒ऽ
सुषु॑तं मधु॑मन्तं पय॑स्वन्तं वृष्टि॑वनिमिन्द्रा॑य त्वा वृत्रघ्न॑ इन्द्रा॑य त्वा वृत्रतुर॑ इन्द्रा॑य त्वा-
ऽभिमाति॑घ्न इन्द्रा॑य त्वाऽऽदित्यव॑न्तं इन्द्रा॑य त्वा विश्वदै॑व्यावते श्वात्राः स्थं वृत्रतुरो॑ राधो॑गूता॑
अमृत॑स्य पत्नी॒स्ता दैवी॑र्देव॒त्रेमं य॒ज्ञं ध॒त्तोप॑हूताः सोम॑स्य पिब॒तोप॑हूतो युष्माक॑ः (१)

सोमः पिबतु॑ यत्ते सोम दि॒वि ज्योति॑र्यत् पृथि॒व्यां यदुरा॑वन्तरि॒क्षे तेना॑स्मै यज॑मानायोरु॒
रा॒या कृ॒ध्यधि॑ दा॒त्रे वो॑चो धि॒षणे॑ वी॒डू स॒ती वी॑डयेथामूर्जं दधाथामूर्जं मे धत्तं मा वा॑
हि॒ऽसिषं॑ मा मां हि॒ऽसिष्टं॑ प्रागपा॒गुद॑गध॒राक्ता॑स्त्वा दि॒श आ धा॑वन्त्वम्ब॒ नि ष्व॑र। यत्ते
सोमादा॑भ्यं नाम जागृ॑वि तस्मै॑ ते सोम॒ सोमा॑य स्वाहा॑॥ (२)

युष्माकं॑ स्वर॒ यत्ते नव॑ च॥२॥ _____[१]

वा॒चस्प॑तये पवस्व वाजि॑न् वृषा॒ वृष्णो॑ अ॒ऽशुभ्यां॑ गर्भ॑स्तिपूतो दे॒वो दे॒वानां॑ प॒वित्रं॑मसि॒
येषां॑ भा॒गोऽसि॑ तेभ्य॑स्त्वा स्वां कृ॒तोऽसि॑ मधु॑मतीर्न॒ इषं॑स्कृधि॒ विश्वे॑भ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑
दि॒व्येभ्यः॑ पार्थि॒वेभ्यो॑ मन॑स्त्वाष्टृ॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि स्वाहा॑ त्वा सुभ॑वः सूर्या॑य दे॒वेभ्य॑स्त्वा
मरीचि॑पेभ्य॒ एष ते॑ योनिः प्रा॒णाय॑ त्वा॥ (३)

वाचः॑ सप्तच॑त्वारि॒ऽशत्॥१॥ _____[२]

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒न्तर्य॑च्छ मघ॑वन् पा॒हि सोम॑मुरु॒ष्य रा॒यः समि॑षो यज॑स्वान्तस्ते
दधामि॒ द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरु॑र्वन्तरि॒क्षं स॒जोषां॑ दे॒वैरवै॑रः परै॑श्चान्तर्या॒मे म॑घवन्
माद॑यस्व स्वां कृ॒तोऽसि॑ मधु॑मतीर्न॒ इषं॑स्कृधि॒ विश्वे॑भ्यस्त्वेन्द्रि॒येभ्यो॑ दि॒व्येभ्यः॑ पार्थि॒वेभ्यो॑
मन॑स्त्वाष्टृ॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हि स्वाहा॑ त्वा सुभ॑वः सूर्या॑य दे॒वेभ्य॑स्त्वा मरीचि॑पेभ्य॒ एष ते॑
योनि॑रपा॒नाय॑ त्वा॥ (४)

दे॒वेभ्यः॑ सप्त च॑॥१॥ _____[३]

आ वा॑यो भूष शुचि॑पा उप॑ नः सह॑स्रं ते नि॒युतो॑ विश्व॒वार। उपो॑ ते अ॒न्यो म॑द्यमयामि
यस्य॑ दे॒व दधि॑षे पू॒र्वपे॑यम्॥ उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि वा॒यवे॑ त्वेन्द्र॒वायू॑ इ॒मे सु॑ताः। उप॒ प्रयो॑भि॒रा

ग॒त॒मि॒न्द॒वो वा॒मु॒श॒न्ति॒ हि॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसी॒न्द्र॒वा॒यु॒भ्यां त्वे॒ष ते॒ योनिः॑ स॒जोषा॑भ्यां
त्वा॥ (५)

आ वा॒यो त्रि॒च॒त्वारि॑शत्॥१॥ [४]

अ॒यं वा॑ मि॒त्राव॑रुणा सु॒तः सोम॑ ऋ॒तावृ॑धा। म॒मे॒दि॒ह श्रु॑त॒श्च ह॒वम्। उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑
मि॒त्राव॑रुणाभ्यां त्वे॒ष ते॒ योनि॑र्-ऋ॒तायु॑भ्यां त्वा॥ (६)

अ॒यं वा॑ वि॒श॒तिः॥१॥ [५]

या वा॑ क॒शा म॒धु॒म॒त्य॒श्वि॑ना स॒नृता॑वती। तया॑ य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्। उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽस्य॑
श्वि॒भ्यां त्वे॒ष ते॒ योनि॑र्मा॒र्ध्वाभ्यां॑ त्वा॥ (७)

या वा॑म॒ष्टाद॑श॥१॥ [६]

प्रा॒त॒र्यु॒जौ वि॑ मु॒च्ये॒थाम॑श्वि॒नावे॑ह ग॒च्छ॒तम्। अ॒स्य सोम॑स्य पी॒तये॑॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽस्य॑
श्वि॒भ्यां त्वे॒ष ते॒ योनि॑र्श्वि॒भ्यां त्वा॥ (८)

प्रा॒त॒र्यु॒जावे॑का॒न्नवि॑श॒तिः॥१॥ [७]

अ॒यं वे॒नश्चो॑दय॒त् पृ॒श्नि॒ग॒र्भा ज्योति॑र्जरायू रज॑सो वि॒माने॑। इ॒मम॑पा॒श्च सं॒ङ्ग॒मे सूर्य॑स्य
शि॒शुं न वि॒प्रां म॒तिर्भा॑ रिहन्ति॥ उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ शण्डा॒य त्वे॒ष ते॒ योनि॑र्वी॒रता॑ पाहि॥ (९)

अ॒यं वे॒नः पञ्च॑वि॒शतिः॥१॥ [८]

तं प्र॒ल॒थां पू॒र्व॒थां वि॒श्व॒थे॒म॒थां ज्येष्ठ॑तांति ब॒र्हिष॑द॒श्च सु॒व॒र्वि॒दं प्र॒तीची॑नं वृ॒ज॒नं दो॒हसे॑
गि॒राऽऽशुं॑ जय॑न्त॒मनु॑ यासु॒ वर्ध॑से। उ॒प॒या॒म॒गृ॒ही॒तोऽसि॑ म॒र्काय॑ त्वे॒ष ते॒ योनिः॑ प्र॒जाः
पा॒हि॥ (१०)

त॒श्च प॒ञ्चि॑श॒तिः॥१॥ [९]

ये दे॒वा दि॒व्येका॑दश॒ स्थ पृ॑थि॒व्याम॑ध्येका॑दश॒ स्थाऽप्सु॑षदो॒ महि॑नैका॑दश॒ स्थ ते दे॒वा
य॒ज्ञमि॑मं जु॒षध्व॑मु॒पया॑म॒गृ॒ही॒तोऽस्या॑ग्र॒योऽसि॑ स्वा॒ग्रयो॑ जि॒न्वं य॒ज्ञं जि॒न्वं य॒ज्ञप॑तिम॒भि
सर्व॑ना पाहि॒ विष्णु॑स्त्वां पा॒तु वि॒शं त्वं पा॑हीन्द्रि॒येणै॒ष ते॒ योनि॑र्वि॒श्वेभ्य॑स्त्वा दे॒वेभ्यः॑॥ (११)

ये दे॒वास्त्रि॑च॒त्वारि॑शत्॥१॥ [१०]

त्रि॒श॒त् त्रय॑श्च ग॒णि॒नो रु॒ज॒न्तो दि॒वश्च॑ रु॒द्राः पृ॑थि॒वीं च॑ स॒च॒न्ते। ए॒का॒द॒शासौ॑

अप्सुषदः सुतः सोमं जुषन्ताः सर्वनाय विश्वे॥ उपयामगृहीतोऽस्याग्रयणोऽसि
स्वाग्रयणो जिवं यज्ञं जिवं यज्ञपतिमभि सर्वना पाहि विष्णुस्त्वां पातु विशं त्वं
पाहीन्द्रियेणैष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ (१२)

त्रिःशद द्विचत्वारिःशत्॥१॥ [११]

उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा बृहद्वते वयस्वत उक्थायुवे यत् तं इन्द्र बृहद्वयस्तस्मै
त्वा विष्णवे त्वेष ते योनिरिन्द्राय त्वोक्थायुवे॥ (१३)

उपयामगृहीतो द्वाविःशतिः॥१॥ [१२]

मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृताय जातमग्निम्। कविः सम्राजमतिथिं
जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा वैश्वानराय ध्रुवोऽसि
ध्रुवक्षितिर्ध्रुवाणां ध्रुवतमोऽच्युतानामच्युतक्षित्तम एष ते योनिर्ग्रये त्वा वैश्वानराय॥ (१४)

मूर्धानं पञ्चत्रिःशत्॥१॥ [१३]

मधुश्च माधवश्च शुक्रश्च शुचिश्च नभश्च नभस्यश्लेषश्चोर्जश्च सहश्च सहस्यश्च तपश्च
तपस्यश्चोपयामगृहीतोऽसि सः सपोऽस्यः हस्पत्याय त्वा॥ (१५)

मधुस्त्रिःशत्॥१॥ [१४]

इन्द्राग्नी आ गंतः सुतं गीर्भिर्नभो वरेण्यम्। अस्य पातं धियेषिता॥ उपयामगृहीतो-
ऽसीन्द्राग्निभ्यां त्वेष ते योनिरिन्द्राग्निभ्यां त्वा॥ (१६)

इन्द्राग्नी विःशतिः॥१॥ [१५]

ओमांसश्चर्षणीधृतो विश्वे देवास आ गंत। दाश्वाः सौ दाशुषः सुतम्॥ उपयामगृहीतो-
ऽसि विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ (१७)

इन्द्राग्नी ओमांसो विःशतिर्विःशतिः॥१॥ [१६]

मरुत्वन्तं वृषभं वावृधानमकवारिं दिव्यः शासमिन्द्रम्। विश्वासाहमवसे नूतनायोग्रः
संहोदामिह तः हुवेम॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वन्त एष ते योनिरिन्द्राय त्वा
मरुत्वन्ते॥ (१८)

मरुत्वन्तः षड्विःशतिः॥१॥ [१७]

इन्द्रं मरुत्व इह पाहि सोमं यथा शार्याते अपिबः सुतस्यं। तव प्रणीती तव शूर शर्मन्ना
विवासन्ति कवयः सुयज्ञाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते योनिरिन्द्राय
त्वा मरुत्वते॥ (१९)

इन्द्रेकात्रिंशत्॥१॥ _____ [१८]

मरुत्वां इन्द्र वृषभो रणाय पिबा सोममनुष्वधं मदाय। आ सिंश्चस्व जठरे मध्वं
ऊर्मिं त्वं राजाऽसि प्रदिवः सुतानाम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा मरुत्वत एष ते
योनिरिन्द्राय त्वा मरुत्वते॥ (२०)

इन्द्रं मरुत्वो मरुत्वानेकात्रिंशदेकात्रिंशत्॥१॥ _____ [१९]

महां इन्द्रो य ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमां इव। स्तोमैर्विथ्सस्यं वावृधे॥
उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वेष ते योनिर्महेन्द्राय त्वा॥ (२१)

महानेकात्रविंशतिः॥१॥ _____ [२०]

महां इन्द्रो नृवदा चर्षणिप्रा उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिः। अस्मद्रियंग्वावृधे
वीर्यायोरुः पृथुः सुकृतः कर्तुभिर्भूत्॥ उपयामगृहीतोऽसि महेन्द्राय त्वेष ते योनिर्महेन्द्राय
त्वा॥ (२२)

महानृवत्पट्विंशतिः॥१॥ _____ [२१]

कदा च न स्तरीरसि नेन्द्रं सश्वसि दाशुषे। उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्यं
पृच्यते। उपयामगृहीतोऽस्यादित्येभ्यस्त्वा॥ कदा च न प्र युच्छस्युभे नि पोसि जन्मनी।
तुरीयादित्यं सवनं त इन्द्रियमा तस्थावमृतं दिवि॥ यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो
भवता मृडयन्तः। आ वोऽर्वाचीं सुमतिर्ववृत्याद् होश्चिद्या वरिवोवित्तरासत्॥ विवस्व
आदित्येष ते सोमपीथस्तेन मन्दस्व तेन तृप्य तृप्यास्मे ते वयं तर्पयितारो या दिव्या
वृष्टिस्तया त्वा श्रीणामि॥ (२३)

वः सुमविंशतिश्च॥१॥ _____ [२२]

वाममद्य संवितर्वाममु श्रो दिवेदिवे वाममस्मभ्यं सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव
भूरैरया धिया वामभाजः स्याम॥ उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२४)

वामं चतुर्विंशतिः॥१॥ _____ [२३]

अदब्धेभिः सवितः पायुभिर्द्व॥ शिवेभिर्द्व परि पाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे रक्षा मार्किर्नो अघश॥ स ईशत॥ उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२५)

अदब्धेभिर्नव्योवि॥ शतिः॥ १॥ [२४]

हिरण्यपाणिमूतये सवितारमुप ह्वये। स चेत्ता देवता पदम्॥ उपयामगृहीतोऽसि देवाय त्वा सवित्रे॥ (२६)

हिरण्यपाणिं चतुर्दश॥ १॥ [२५]

सुशर्माऽसि सुप्रतिष्ठानो बृहदुक्षे नम एष ते योनिर्विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः॥ (२७)

सुशर्मा द्वादश॥ १॥ [२६]

बृहस्पतिसुतस्य त इन्दो इन्द्रियावन्तः पत्नीवन्तं ग्रहं गृह्णाम्यग्रा(३)इ पत्नीवा(३)ः सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमं पिब स्वाहा॥ (२८)

बृहस्पतिसुतस्य पञ्चदश॥ १॥ [२७]

हरिरसि हारियोजनो हर्योः स्थाता वज्रस्य भर्ता पृश्नेः प्रेता तस्य ते देव सोमेष्टयं जुषः स्तुतस्तोमस्य शस्तोक्थस्य हरिवन्तं ग्रहं गृह्णामि हरीः स्थ हर्योर्धानाः सहसोमा इन्द्राय स्वाहा॥ (२९)

हरिः षड्विंशतिः॥ १॥ [२८]

अग्न आयूँषि पवस आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ उपयामगृहीतोऽस्यग्रये त्वा तेजस्वत एष ते योनिरग्रये त्वा तेजस्वते॥ (३०)

अग्न आयूँषि त्रयोवि॥ शतिः॥ १॥ [२९]

उत्तिष्ठन्नोजंसा सह पीत्वा शिप्रे अवेपयः। सोममिन्द्र चमू सुतम्॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वौजस्वत एष ते योनिरिन्द्राय त्वौजस्वते॥ (३१)

उत्तिष्ठन्नेकंवि॥ शतिः॥ १॥ [३०]

तरणिर्विश्वदंशतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमा भांसि रोचनम्॥ उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय त्वा भ्राजस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते॥ (३२)

तरणिर्वि॥ शतिः॥ १॥ [३१]

आ प्यायस्व मदिन्तम् सोम विश्वाभिरूतिभिः। भवां नः सप्रथस्तमः॥ (३३)

आ प्यायस्व नवं॥१॥ _____[३२]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तींमुषसं मर्त्यासः। अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो
ते यन्ति ये अपरीषु पश्यान्॥ (३४)

ईयुरेकान्रविंशतिः॥१॥ _____[३३]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि
भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभ्वन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां
त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि बृहज्योतिषं त्वा सादयामि
बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं त्वा सादयामि॥ (३५)

ज्योतिष्मतीः१ षट्त्रिंशत्॥१॥ _____[३४]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा संयासाय स्वाहोद्यासाय स्वाहा-
ऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा शोकाय स्वाहा तप्यत्वे स्वाहा तपते स्वाहा ब्रह्महत्याये
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

प्रयासाय चतुर्विंशतिः॥१॥ _____[३५]

चित्तं संन्तानेन भवं यक्रा रुद्रं तनिम्ना पशुपतिं स्थूलहृदयेनाग्निं हृदयेन रुद्रं
लोहितेन शर्वं मतस्त्राभ्यां महादेवमन्तःपार्श्वेनौषिष्ठहन् शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥ (३७)

चित्तमष्टादश॥१॥ _____[३६]

आ तिष्ठ वृत्रहन् रथं युक्ता ते ब्रह्मणा हरी। अर्वाचीनं सु ते मनो ग्रावां कृणोतु
वश्रुनां॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (३८)

आ तिष्ठ षट्त्रिंशतिः॥१॥ _____[३७]

इन्द्रमिद्धरीं बहुतोऽप्रतिधृष्टशवसुमृषीणां च स्तुतीरुपं यज्ञं च मानुषाणाम्॥
उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (३९)

इन्द्रमित् त्रयोविंशतिः॥१॥ _____[३८]

असावि सोम इन्द्र ते शर्विष्ठ धृष्णवा गंहि। आ त्वां पृणक्किन्द्रियं रजः सूर्यं न
रश्मिभिः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४०)

असावि सप्तविंशतिः॥१॥ [३९]

सर्वस्य प्रतिशीवरी भूमिस्त्वोपस्थ आऽधित। स्योनाऽस्मै सुषदां भव यच्छास्मै शर्म
सप्रथाः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४१)

सर्वस्य षड्विंशतिः॥१॥ [४०]

महा९ इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु। स्वस्ति नो मघवां करोतु हन्तुं
पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते योनिरिन्द्राय
त्वा षोडशिनै॥ (४२)

सर्वस्य महान्यष्टिविंशतिः षड्विंशतिः॥१॥ [४१]

सजोषां इन्द्र सगणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्। जहि शत्रूँ रप
मृधो नुदस्वाऽथाभयं कृणुहि विश्वतो नः॥ उपयामगृहीतोऽसीन्द्राय त्वा षोडशिनं एष ते
योनिरिन्द्राय त्वा षोडशिनै॥ (४३)

सजोषांस्त्रिंशत्॥१॥ [४२]

उदु त्यं जातवैदसं देवं बहन्ति केतवः। दृशे विश्वाय सूर्यम्॥ चित्रं देवानामुदंगादनीकं
चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च॥
अग्ने नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मङ्गुहुराणमेनो
भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम॥ दिवं गच्छ सुवः पत रूपेण (४४)

वो रूपमभ्यैमि वयंसा वयः। तुथो वो विश्ववैदा वि भंजतु वर्षिष्ठे अधि नाकै॥
एतत् ते अग्ने राध ऐति सोमंच्युतं तन्मित्रस्य पथा नयर्तस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा यज्ञस्य
पथा सुविता नयन्तीब्राह्मणमद्य राध्यासमृषिमार्षेयं पितृमन्तं पैतृमत्यं सुधातुदक्षिणं
वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षं यतस्व सदस्यैरस्मद्वात्रा देवत्रा गच्छत मधुमतीः प्रदातारमा
विशतानंवहायास्मान् देवयानेन पथेत सुकृता लोके सीदत तन्नः सःस्कृतम्॥ (४५)

रूपेण सदस्यैरष्टादश च॥२॥ [४३]

धाता रातिः सवितेदं जुषन्तां प्रजापतिर्निधिपतिर्नो अग्निः। त्वष्टा विष्णुः
प्रजया सःरराणो यजमानाय द्रविणं दधातु॥ समिन्द्र णो मनसा नेषि गोभिः
सः सूरिभिर्मघवन्सः स्वस्त्या। सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति सं देवानां सुमत्या

यज्ञियानाम्॥ सं वर्चसा पयसा सं तनूभिरगन्महि मनसा स९ शिवेन। त्वष्टा नो अत्र
वरिवः कृणो- (४६)

त्वन् माष्टु तनुवो यद्विलिष्टम्॥ यद्य त्वां प्रयति यज्ञे अस्मिन्नग्रे होता॑रमवृणीमहीह।
ऋध॑गया॒ङ्घ्रि॑गुताशमिष्टाः प्रजानन् यज्ञमुपयाहि विद्वान्॥ स्व॒गा वो॑ देवाः सदनमकर्म य
आज॑गम सर्वनेदं जुषाणाः। ज॒क्षि॒वा९सं॑ पपि॒वा९संश्च॒ विश्वे॒ऽस्मे ध॑त्त वसवो वसूनि॥
याना॑ऽव॒ह उ॒शतो॑ देव देवान्तान् (४७)

प्रेर॑य॒ स्वे अ॒ग्रे स॒धस्थै॑। वह॑माना भर॑माणा हवी९षि वसुं घ॒र्म दि॒वमा तिष्ठ॑तानु॥
यज्ञं॑ य॒ज्ञं गच्छ॑ य॒ज्ञप॑तिं गच्छ॒ स्वां योनिं॑ गच्छ॒ स्वाहृष॑ तै य॒ज्ञो य॒ज्ञप॑ते स॒हसू॑क्तावः
सुवी॒रः स्वाहा॑ देवा गातुविदो गातुं वि॒त्वा गा॒तुमि॑त् मनसस्पत इमं नो देव दे॒वेषु॑ य॒ज्ञः
स्वाहा॑ वा॒चि स्वाहा॑ वात॑ धाः॥ (४८)

कृणोतु तानुष्टाच॑त्वारि९शच्च॥३॥

[४४]

उ॒रु९ हि॑ राजा वरुणश्च॒कार॒ सूर्या॑य॒ पन्था॑मन्वे॒तवा॑ उ॒। अ॒पदे॑ पादा प्रतिधातवे॒
ऽक॒रुता॑प॒वक्ता॑ हृदयाविध॑श्चित्॥ श॒तं तै॑ राजन् भिष॑जः स॒हस्र॑मुर्वी ग॒म्भीरा॑ सु॒मति॑ष्ठे
अस्तु। बाध॑स्व॒ द्वेषो॑ निर्ऋ॒तिं प॒राचैः॑ कृतं चि॒देनः॑ प्र मुमु॒ग्ध्य॑स्मत्॥ अ॒भिष्टि॑तो वरुणस्य
पाशो॑ऽग्नेरनीकम॒प आ वि॑वेश। अपा॑ नपात् प्र॒तिर॑क्ष॒न्नसु॑र्य॒ दमे॑दमे (४९)

स॒मिधं॑ यक्ष्यग्रे॥ प्र॒ति ते जि॒ह्वा घृ॒तमु॑च्चरण्ये॒त्समु॑द्रे ते हृद॑यम॒प्स्वन्तः॑। सं त्वा
वि॒शन्त्वोष॑धीरु॒ताऽऽपो॑ य॒ज्ञस्य॑ त्वा य॒ज्ञप॑ते ह॒विर्भिः॑॥ सू॒क्तवा॑के न॒मोवा॑के वि॒धेमा॑व॒भृथ
निच॑ङ्कुण नि॒चेरु॑रसि निच॑ङ्कुणाव॒ देवै॑र्दे॒वकृ॑तमे॒नोऽया॑डव॒ मर्त्यै॑र्म॒र्त्यकृ॑तमु॒रोरा॑ नो देव
रि॒षस्पा॑हि सुमि॒त्रा न॒ आप॒ ओष॑धयः (५०)

सन्तु॑ दुर्मि॒त्रास्तस्मै॑ भूयासुर्यो॑ऽस्मान् द्वेष्टि॒ यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मो दे॒वीरा॑प एष वो॒ गर्भ॑स्तं
वः सु॒प्रीत॑९ सु॒भृत॑मकर्म दे॒वेषु॑ नः सु॒कृतो॑ ब्रू॒तात् प्र॑तियुतो वरुणस्य॒ पाशः॑ प्रत्य॑स्तो
वरुणस्य॒ पाश॑ एधो॑ऽस्येधिषीमहि॒ समि॑दसि तेजो॑ऽसि तेजो॒ मयि॑ धेह्यपो अन्व॑चारिष॒९
रसे॑न॒ सम॑सृक्षमहि। पय॑स्वा९ अग्र॒ आऽग॑मं तं मा॒ स९ सृ॒ज वर्च॑सा॥ (५१)

दमेदम् ओषधय॑ आ पद॑ च॥३॥

[४५]

यस्त्वां हृदा कीरिणा मन्यमानोऽमर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि। जातवेदो यशो अस्मासु
धेहि प्रजाभिरग्रे अमृतत्वमंश्याम्॥ यस्मै त्वं सुकृते जातवेद उ लोकमग्रे कृणवः
स्योनम्। अश्विनं स पुत्रिणं वीरवन्तं गोमन्तं रयिं नंशते स्वस्ति॥ त्वे सु पुत्र शवसो-
ऽवृत्रन् कामकातयः। न त्वामिन्द्रातिं रिच्यते॥ उक्थउक्थे सोम इन्द्रं ममाद नीथेनीथे
मघवानं (५२)

सुतासः। यदीं सुबाधः पितरं न पुत्राः संमानदक्षा अवसे हवन्ते॥ अग्रे रसेन
तेजसा जातवेदो वि रौचसे। रक्षोहाऽमीवचातनः॥ अपो अन्वचारिषः रसेन समसृक्षमहि।
पर्यस्वां अग्र आऽगमं तं मा सः संज वचसा॥ वसुर्वसुपतिरहिकमस्यग्रे विभावसुः।
स्यामं ते सुमतावपि॥ त्वामग्रे वसुपतिं वसूनामभि प्र मन्दे (५३)

अध्वरेषु राजन्। त्वया वाजं वाजयन्तो जयेमाभि प्याम पृथुतीर्मर्त्यानाम्। त्वामग्रे
वाजसातमं विप्रां वर्धन्ति सुष्टुतम्। स नो रास्व सुवीर्यम्॥ अयं नो अग्निर्वरिवः कृणोत्वयं
मयः पुर एतु प्रभिन्दन्। अयं शत्रूञ्जयतु जरहृषाणोऽयं वाजं जयतु वाजसातो॥ अग्निना-
ऽग्निः समिध्यते क्विर्गृहपतिर्युवां। हव्यवाइ जुह्वस्यः॥ त्वं ह्यग्रे अग्निना विप्रो विप्रेण
सन्धस्ता। सखा सख्या समिध्यसे॥ उदग्रे शुचयस्तव वि ज्योतिषा॥ (५४)

मघवानं मन्दे ह्यग्रे चतुर्दश च॥३॥

[४६]

वाचः प्राणायं त्वा। उपयाम गृहीतोस्यपानायं त्वा। आ वांयो वायवे सजोषाभ्यां त्वा। अयमृतायुभ्यां त्वा। या वामश्विभ्यां माध्वीभ्यां
त्वा। प्रातर्युजावश्विभ्यां त्वा। अयं वेनः शण्डाय त्वेप ते योनिर्वीरतां पाहि। तं मर्काय त्वेप ते योनिः प्रजाः पाहि। ये देवास्त्रिशदौग्रयणोसि
विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः। उपयाम गृहीतोसीन्द्राय त्वोक्त्यायुवां मूर्धानमग्रे त्वा वैशानराय। मधुश्च सः सर्पसि। इन्द्राग्नी इन्द्राग्निभ्यां त्वा। ओमांसो
विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः। मरुत्वन्तं त्रीणीन्द्राय त्वा मरुत्वन्ते। महान् द्वे महेन्द्राय त्वा। कृदाचुनादित्येभ्यस्त्वा। कृदाचुनस्तरीविंस्व आदित्य। इन्द्रं
शुचिर्पः। वामं त्रीन्देवायं त्वा सवित्रे। सुशामां विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यः। बृहस्पतिस्त्वष्टा सोमं पिब स्वाहा। हरिरसि सह सोमा इन्द्राय स्वाहा।
अग्र आयुग्यग्रयं त्वा तेजस्वते। उत्तिष्ठन्निन्द्राय त्वौजस्वते। तरणिः सूर्याय त्वा भ्राजस्वते। आ तिष्ठाद्याः षडिन्द्राय त्वा षोडशिनै। उदु त्वं
चित्रम्। अग्रेनय दिवं गच्छ। उरुमायुष्टे यद्वैवा मुमुग्धि। अग्राविष्णू मुमुक्तम्। परा वै पङ्क्तः। देवा वै ये देवाः पङ्क्तौ। परा वै सवाचमै।
देवासुराः कार्यमै। भूमिर्व्यतुष्यन्। प्रजापतिर्व्यक्षुध्यन्। भूमिरादित्या वै। अग्नि होत्रमादित्यो वै। भूमिलोकः सलोकः सुलेकः। विष्णोरुदुत्तमम्। अन्नपते
पुनस्त्वादित्याः। उरु सः संज वचसा। यस्त्वा सुष्टुतम्। त्वमग्रेयुक्त्वाहि सुष्टुतिम्। त्वमग्रे विचर्षणे। यस्त्वा विरौचसे॥

आ दंदे वाचस्पतय उपयामगृहीतोस्या वांयो अयं वां या वां प्रातर्युजावयं तं ये देवास्त्रिशदौग्रयण गृहीतोसि मूर्धानं मधुश्चेन्द्राग्नी ओमांसो
मरुत्वन्तमिन्द्रं मरुत्वो मरुत्वान्महान्महावृत्कृदा वाममदब्धेभिरु हिरण्यपाणिः सुशामा बृहस्पतिस्तुतस्य हरिरस्यग्रे उत्तिष्ठन्तरिणा प्यायस्वेयुष्टे ये
ज्योतिष्मतां प्रयासाय चित्तमा तिष्ठेन्द्रमसांवि सर्वस्य महान्मजोपा उदु त्वं धातोरुः हि यस्त्वा षट्त्वारिंशत्॥४६॥

आ ददे ये देवा महानुत्तिष्ठन्सर्वस्य सन् दुर्मित्राश्चतुः पञ्चाशत्॥५०॥

आ ददे तव वि ज्योतिषा॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥१-४॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

देवा॒सुराः संय॑त्ता आस॒न् ते दे॒वा वि॒जय॑मु॒पय॑न्तोऽग्नौ वा॒मं वसु॑ सं
न्य॑दध॒तेद॑मु॒ नो भ॑विष्यति॒ यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति॒ तद॑ग्नि॒र्य॑कामयत् तेनापा॑क्रामत्
तद्दे॒वा वि॒जित्या॑व॒रुरु॑त्स॒माना॒ अन्वा॑यन् तद॒स्य स॒हसा॑दि॒त्सन्त॒ सौऽरो॑दी॒द्यद॑रो॒दीत्
तद्ब्र॒ह्मस्य॑ रु॒द्रत्वं यद॑श्वशी॒यत् तद् (१)

र॑ज॒तः॑ हिर॑ण्यमभवत् तस्मा॑द्र॒ज॒तः॑ हिर॑ण्यमदक्षिण्यम॑श्रुजः॑ हि यो ब॒र्हिषि॑ ददा॑ति
पु॒राऽस्य॑ संव॒त्सरा॑द्गृहे रु॒दन्ति॑ तस्मा॑द्ब॒र्हिषि॑ न दे॒यः॑ सौ॑ऽग्नि॒र्ब्रवी॑द्वा॒ग्य॑सा॒न्यथ॑ व इ॒दमि॑ति
पुन॒रा॒धेय॑ ते के॒वल॑मि॒त्य॑ब्रुवन्नु॒भ॒वत् खलु॑ स इ॒त्य॑ब्रवी॒द्यो म॑द्दे॒वत्य॑म॒ग्निमा॑दधा॒ता इति॑ तं
पू॒षाऽऽध॑त्ते तेन॑ (२)

पू॒षाऽऽध॑त्ते तस्मा॑त् पौ॒ष्णाः प॒शव॑ उच्यन्ते तं त्वष्टाऽऽध॑त्ते तेन॒ त्वष्टा॑ऽऽध॑त्ते तस्मा॑त्
त्वा॒ष्टाः प॒शव॑ उच्यन्ते तं म॒नुरा॑ऽध॑त्ते तेन॒ म॒नुरा॑ध॑त्ते तस्मा॑न्मान॒व्यः प्र॒जा उ॑च्यन्ते तं धा॒ता-
ऽऽध॑त्ते तेन॑ धा॒ताऽऽध॑त्ते॒त्सं॒व॒त्सरो॒ वै धा॑ता तस्मा॑त्सं॒व॒त्स॒रं प्र॒जाः प॒शवो॑ऽनु प्र जा॑यन्ते
य ए॒वं पु॑न॒रा॒धेय॑स्यर्द्धि॒ वेद॑- (३)

ध्रौ॒त्ये॒व यो॑ऽस्यै॒वं ब॒न्धुतां॑ वेद॒ बन्धु॑मान् भवति भा॒ग॒धेय॑ वा अ॒ग्निरा॑हित इच्छ॒मानः॑
प्र॒जां प॒शून् यज॑मान॒स्योप॑ दो॒द्रावो॑द्वास्य पु॒न॒रा द॑धीत भा॒ग॒धेयै॑नै॒वैन॑ः॒ सम॑र्धयत्यथो
शा॒न्तिरे॒वा॒स्यैषा॑ पुन॑र्वस्वो॒रा द॑धीतै॒तद्वै पु॑न॒रा॒धेय॑स्य नक्ष॑त्रं यत्पुन॑र्वसू॒ स्वाया॑मे॒वैन॑
दे॒वता॑यामा॒धाय॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी भ॑वति द॒र्भे॒रा द॑धात्यया॒तयाम॑त्वाय द॒र्भे॒रा द॑धात्य॒ञ्च
ए॒वैन॑मोष॒धीभ्यो॑ऽव॒रु॒ध्याऽऽध॑त्ते पञ्च॑कपालः पु॒रोडा॑शो भवति पञ्च॑ वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभ्य॑
ए॒वैन॑मव॒रु॒ध्याऽऽध॑त्ते॥ (४)

अशी॑यत् तत् तेन॒ वेदं॑ दु॒र्भेः पञ्च॑वि॒ंशति॑श्च॥४॥ [१]

प॒रा वा ए॒ष य॒ज्ञं प॒शून् व॑पति यो॑ऽग्निमु॒द्वास॑यते पञ्च॑कपालः पु॒रोडा॑शो भवति पा॒ङ्क्तो॑
य॒ज्ञः पा॒ङ्क्ताः प॒शवो॑ य॒ज्ञमे॒व प॒शून्व॑ रुन्धे वी॒रहा॑ वा ए॒ष दे॒वानां॑ यो॑ऽग्निमु॒द्वास॑यते न वा
ए॒तस्य॑ ब्राह्म॒णा ऋ॑ता॒यवः॑ पु॒राऽन्न॑मक्षन् प॒ङ्क्तो॑ याज्यानुवा॒क्या भ॑वन्ति पा॒ङ्क्तो॑ य॒ज्ञः पा॒ङ्क्तः॑
पु॒रुषो॑ दे॒वाने॒व वी॒रं नि॑र॒वदा॑याग्निं पु॒न॒रा (५)

धत्ते शताक्षरा भवन्ति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति यद्वा अग्निराहितो नर्ध्यते ज्यायो भागधेयं निकामयमानो यदाग्नेयः सर्वं भवति सैवास्यर्धिः सं वा एतस्य गृहे वाक् संज्यते योऽग्निमुद्वासयते स वाचः सःसृष्टां यजमान ईश्वरोऽनु पराभवितोर्विभक्तयो भवन्ति वाचो विधृत्यै यजमानस्यापराभावाय (६)

विभक्तिं करोति ब्रह्मैव तदकरुपांशु यजति यथा वामं वसुं विविदानो गूहति तादृगेव तदग्निं प्रति स्विष्टकृतं निराहू यथा वामं वसुं विविदानः प्रकाशं जिगमिषति तादृगेव तद्विभक्तिमुक्त्वा प्रयाजेन वर्षद्वरोत्यायतनादेव नैति यजमानो वै पुरोडाशः पशवं एते आहुती यदभितः पुरोडाशमेते आहुती (७)

जुहोति यजमानमेवोभयतः पशुभिः परि गृह्णाति कृतयजुः सम्भृतसम्भार इत्याहुर्न सम्भृत्याः सम्भारा न यजुः कर्तव्यमित्यथो खलु सम्भृत्या एव सम्भाराः कर्तव्यं यजुर्यज्ञस्य समृद्धौ पुनर्निष्कृतो रथो दक्षिणा पुनरुत्थयूतं वासः पुनरुत्सृष्टोऽनुद्धान पुनराधेयस्य समृद्धौ सप्त तै अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इत्यग्निहोत्रं जुहोति यत्रयत्रैवास्य न्यक्तं तत् (८)

एवैनमव रुन्धे वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते तस्य वरुण एवर्णयादाग्निवारुणमेकादशकपालमनु निर्वपेद्यं चैव हन्ति यश्चास्यर्णयात्तौ भागधेयेन प्रीणाति नाऽऽर्तिमाच्छति यजमानः॥ (९)

आऽपराभावाय पुरोडाशमेते आहुती ततः पद्विःशब्दः॥५॥ [२]

भूमिर्भूम्रा द्यौर्वरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थं ते देव्यदितेऽग्निमन्त्रादमन्त्राद्याऽऽदधे॥ आऽयं गौः पृश्निरक्रमीदसनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्थ्सुवः॥ त्रिःशद्धाम विराजति वाक्पतङ्गायं शिश्रिये। प्रत्यंस्य वह द्युभिः॥ अस्य प्राणादपानत्यन्तश्चरति रोचना। व्यख्यन्महिषः सुवः॥ यत् त्वा (१०)

क्रुद्धः परोवपं मन्युना यदवर्त्या। सुकल्पमग्ने तत् तव पुनस्त्वोदीपयामसि॥ यत् तै मन्युपरोत्तस्य पृथिवीमनु दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसंवश्च समाभरन्। मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञः समिमं दधातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्॥ सप्त तै अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः सप्त (११)

ऋषयः सप्त धाम प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वा यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेन॥ पुनरूर्जा नि वर्तस्व पुनरग्न इषाऽऽयुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः॥ सह रय्या

नि वर्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया। विश्वप्स्त्रिया विश्वतस्परि॥ लेकः सलैकः सुलेकस्ते न
आदित्या आज्यं जुषाणा विंयन्तु केतुः सकेतः सुकेतस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा
विंयन्तु विवस्वा९ अदितिर्देवजूतिस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा विंयन्तु॥ (१२)

त्वा जिह्वाः सप्त सुकेतस्ते नृन्योदश च॥३॥

[३]

भूमिर्भूमा द्यौर्वरिणेत्याहाऽऽशिषैवैनमा धत्ते सर्पा वै जीर्यन्तोऽमन्यन्त स एतं कसर्णारिः
काद्रवेयो मन्त्रमपश्यत् ततो वै ते जीर्णास्तनूरपाघ्नत सर्पराज्ञिया ऋग्भिर्गार्हपत्यमा दधाति
पुनर्नवमेवैनमजरं कृत्वाऽऽधत्तेऽथो पृतमेव पृथिवीमन्नाद्यं नोपानमथ्सैतं (१३)

मन्त्रमपश्यत् ततो वै तामन्नाद्यमुपानमद्यत्सर्पराज्ञिया ऋग्भिर्गार्हपत्यमा दधात्यन्ना-
द्यस्यावरुद्ध्या अथो अस्यामेवैनं प्रतिष्ठितमा धत्ते यत्त्वा क्रुद्धः परोवपेत्याहापहुत एवास्मे
तत् पुनस्त्वोद्दीपयामसीत्याह समिन्ध एवैनं यत्ते मन्युपरोत्स्येत्याह देवताभिरे- (१४)

वैन९ सं भरति वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते योऽग्निमुद्वासयते बृहस्पतिवत्यर्चोप तिष्ठते
ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञ९ सं दधाति विच्छिन्नं यज्ञ९ समिमं दधात्वित्याह
सन्तत्यै विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह सन्तत्यैव यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति सप्त तै अग्ने
समिधः सप्त जिह्वा - (१५)

इत्याह सप्तसप्त वै सप्तधाऽग्नेः प्रियास्तनुवस्ता एवाव रुन्धे पुनरूर्जा सह रय्येत्यभितः
पुरोडाशमाहुती जुहोति यजमानमेवोर्जा च रय्या चोभयतः परि गृह्णात्यादित्या वा
अस्माल्लोकादमुं लोकमायन्तेऽमुष्मिल्लोके व्यतृष्यन्त इमं लोकं पुनरभ्यवेत्याग्निमाधायैतान्
होमानजुहवुस्त आर्ध्वन् ते सुवर्गं लोकमायन् यः पराचीनं पुनराधेयादग्निमादधीत स
एतान् होमाञ्जुह्याद्यामेवाऽऽदित्या ऋद्धिमाध्वन् तामेवर्ध्नाति॥ (१६)

एतमेव जिह्वा एतान् पञ्चविंशतिश्च॥४॥

[४]

उपप्रयन्तो अध्वरं मन्त्रं वोचेमाग्नयै। आरे अस्मे च शृण्वते॥ अस्य प्रत्नामनु द्युत९
शुक्रं ददुहे अहंयः। पयः सहस्रसामृषिम॥ अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत् पतिः पृथिव्या अयम्।
अपा९ रेटा९सि जिन्वति॥ अयमिह प्रथमो धायि धातृभिरुहोता यजिष्ठो अध्वरेष्वीड्यः।
यमप्रवानो भृगवो विरुचुर्वनेषु चित्रं विभुवं विशेविशे॥ उभा वामिन्द्राग्नी आहुवध्या (१७)

उभा राधंसः सह मादय्यै। उभा दाताराविषा९ रयीणामुभा वाजंस्य सातयै हुवे

वाम्॥ अयं ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्रं आ रोहाथां नो वर्धया
रयिम्॥ अग्रं आयूँषि पवस् आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ अग्रे
पवस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधत्पोषं रयिं (१८)

मयिं॥ अग्रे पावक रोचिषां मन्द्रयां देव जिह्वया। आ देवान् वक्षि यक्षि च॥ स
नः पावक दीदिवोऽग्रे देवाँ इहाऽऽवह। उप यज्ञं हविश्च नः॥ अग्निः शुचिव्रततमः
शुचिर्विप्रः शुचिः कविः। शुचीं रोचत आहुतः॥ उदग्रे शुचयस्तव शुक्रा भ्राजन्त ईरते।
तव ज्योतीँष्यर्चयः॥ आयुर्दा अग्रेऽस्यायुर्मै (१९)

देहि वर्चोदा अग्रेऽसि वर्चो मे देहि तनूपा अग्रेऽसि तनुवं मे पाह्यग्रे यन्मै तनुवां ऊनं
तन्म आ पृणं चित्रावसो स्वस्ति तै पारमशीयेन्धानास्त्वा शतं हिमां द्युमन्तः समिधीमहि
वयस्वन्तो वयस्कृतं यशस्वन्तो यशस्कृतं सुवीरांसो अदाभ्यम्। अग्रे सपत्नदम्भनं वर्षिष्ठे
अधि नाके॥ सं त्वमग्रे सूर्यस्य वर्चसाऽगथाः समृषीणां स्तुतेन सं प्रियेण धाम्ना। त्वमग्रे
सूर्यवर्चा असि सं मामायुषा वर्चसा प्रजया सृज॥ (२०)

आहुवथै रयि मे वर्चसा सप्तदश च॥४॥

[५]

सं पश्यामि प्रजा अहमिदं प्रजसो मानवीः। सर्वा भवन्तु नो गृहे॥ अम्भः स्थाम्भो वो
भक्षीय महः स्थ महो वो भक्षीय सहः स्थ सहो वो भक्षीयोर्जः स्थोर्ज वो भक्षीय रेवंती
रमध्वमस्मिँल्लोकेऽस्मिन् गोष्ठेऽस्मिन् क्षयेऽस्मिन् योनाविहैव स्तेतो माऽपं गात ब्रह्मै
भूयास्त (२१)

संहितासि विश्वरूपीरा मोर्जा विशाऽऽगौपत्येनाऽऽरायस्पोषेण सहस्रपोषं वं
पुष्यासं मयि वो रायः श्रयन्ताम्॥ उप त्वाऽग्रे दिवेदिवे दोषावस्तर्धिया वयम्। नमो
भरन्त एमसि। राजन्तमध्वराणां गोपामृतस्य दीदिविम्। वर्धमानं स्वे दमै॥ स नः
पितेवं सूनवेऽग्रे सूपायनो भव। सचस्वा नः स्वस्तये॥ अग्रे (२२)

त्वं नो अन्तमः। उत त्राता शिवो भव वरूथ्यः॥ तं त्वां शोचिष्ठ दीदिवः। सुम्रायं
नूनमीमहे सखिभ्यः॥ वसुर्गन्निर्वसुंश्रवाः। अच्छां नक्षि द्युमन्तमो रयिं दाः॥ ऊर्जा वं
पश्याम्यूर्जा मां पश्यत रायस्पोषेण वः पश्यामि रायस्पोषेण मा पश्यतेडाः स्थ मधुकृतः
स्योना माऽऽविंशतेरा मदः। सहस्रपोषं वं पुष्यासं (२३)

मयि॑ वो रायः॑ श्रयन्ताम्॥ तत्स॑वितुर्वरे॑ण्यं॒ भर्गो॑ देवस्य॑ धीमहि। धियो॒ यो नः॑
प्रचो॑दयात्॥ सो॒मान॑ꣳ स्वर॑णं कृणुहि ब्रह्मणस्पते। क॒क्षी॒र्वन्तं॑ य औ॒शिज॑म्॥ कदा॑ च॒न
स्त॒रीर॑सि॒ नेन्द्र॑ सश्वसि दा॒शुषे॑। उ॒पो॒पे॒न्नु म॑घवन् भूय॒ इ॒न्नु ते॑ दानं॑ देवस्य॑ पृच्यते॥
परि॑ त्वा॒ग्ने पु॑रं वयं विप्रꣳ स॒हस्य॑ धीमहि। धृष॑द्वर्णं दि॒वेदि॑वे भे॒त्तारं॑ भङ्ग॒राव॑तः॥
अ॒ग्ने गृ॑हपते सु॒गृह॑पतिर॒हं त्वया॑ गृह॑पतिना भूयासꣳ सु॒गृह॑पतिर्मया॒ त्वं गृ॑हपतिना
भूयाः॒ शतꣳ हि॑मा॒स्तामा॑शिष॒मा शा॑से तन्त॑वे ज्योति॑ष्मतीं॒ तामा॑शिष॒मा शा॑सेऽमुष्मे
ज्योति॑ष्मतीम्॥ (२४)

भूयास्तु स्वस्तयेऽग्ने पृथ्वासं धृषद्वर्णमेकान्रत्रिꣳशब्दः॥ ४॥ [६]

अयं॑ज्ञो वा ए॒ष यो॑ऽसामोप॑प्रयन्तो॑ अध्व॑रमित्या॒ह स्तोम॑मे॒वास्मै॑ यु॒नक्त्यु॑पेत्या॒ह प्र॑जा
वै प॒शव॑ उपे॒मं लो॒कं प्र॑जामे॒व प॒शूनि॑मं लो॒कमु॑पैत्यस्य॒ प्र॒त्नाम॑नुद्युत॒मित्या॑ह सु॒वर्गो॑ वै
लो॒कः प्र॒त्नः सु॒वर्ग॑मे॒व लो॒कꣳ स॒मारो॑हत्य॒ग्निर्मूर्धा॑ दि॒वः क॒कुदि॑त्या॒ह मूर्धा॑न- (२५)

मे॒वैनꣳ स॒माना॑न॒ करो॑त्यथो॑ दे॒वलो॑कादे॒व म॑नुष्यलो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑त्ययमि॒ह प्र॑थ॒मो धा॑यि
धा॒तृभि॑रित्या॒ह मुख्य॑मे॒वैनं॑ करोत्यु॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी आ॑हुव॒ध्या इ॒त्याहौ॑जो ब॒लमे॒वाव॑ रुन्धेऽयं
ते यो॒निर्ऋ॒त्विय॑ इत्या॒ह प॒शवो॑ वै र॒यिः प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे ष॒ड्वि॒रुप॑ तिष्ठते ष॒ड्वा (२६)

ऋ॒तव॑ ऋ॒तुष्वे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति ष॒ड्विरु॑त्तरा॒भिरु॑प॒ तिष्ठ॑ते द्वा॒दश॑ सं प॒द्यन्ते॑ द्वा॒दश॑ मा॒साः
सं॒वत्स॑रः सं॒वत्स॑र ए॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति यथा॒ वै पु॑रुषोऽश्वो॒ गौर्जी॑र्यत्ये॒वम॒ग्निरा॑हि॒तो जी॑र्यति
सं॒वत्स॑रस्य॒ प॒रस्ता॑दा॒ग्निपा॒वमा॑नी॒भिरु॑प॒ तिष्ठ॑ते पु॒नर्न॒वमे॒वैन॑म॒जरं॑ करोत्यथो॑ पु॒नात्ये॒वोप॑
तिष्ठ॑ते यो॒गं ए॒वास्यै॑ष उ॒पं तिष्ठ॑ते (२७)

द॒मं ए॒वास्यै॑ष उ॒पं तिष्ठ॑ते या॒ज्ञैवा॒स्यैषो॑प॒ तिष्ठ॑ते यथा॒ पापी॑याञ्छे॒यस॑ आ॒हृत्य॑ न॒मस्य॑ति
ता॒दृगे॒व तदा॑यु॒र्दा अ॒ग्नेऽस्या॑यु॒र्मे दे॒हीत्या॑हाऽऽयु॒र्दा ह्ये॒ष व॑र्चो॒दा अ॒ग्नेऽसि॑ व॒र्चो मे॑ दे॒हीत्या॑ह
व॒र्चो॒दा ह्ये॒ष त॑नूपा अ॒ग्नेऽसि॑ त॒नुवं मे॑ पा॒हीत्या॑ह (२८)

त॒नूपा ह्ये॒षोऽग्ने॑ य॒न्मे त॑नुवा॒ ऊ॒नं त॑न्म॒ आ पृ॑णेत्या॒ह य॒न्मे प्र॑जायै॑ प॒शूना॑मूनं तन्म॒
आ पू॑रयेति॒ वावै॑तदा॒ह चि॒त्राव॑सो स्व॒स्ति ते॑ पा॒रम॑शीयेत्या॒ह रा॒त्रिर्वै चि॒त्राव॑सुरव्यु॒ष्ट्यै वा॑
ए॒तस्यै॑ पु॒रा ब्रा॑ह्म॒णा अ॑भे॒षुर्व्यु॑ष्टिमे॒वाव॑ रुन्ध॒ इ॒न्धा॑नास्त्वा श॒तꣳ (२९)

हि॒मा इ॒त्याह॑ श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति॒ तिष्ठ॑त्येषा॒ वै सू॒र्मि

कर्णकावत्येतया ह स्म वै देवा असुराणां शततरुहाः स्तृहन्ति यदेतया समिधमादधाति
वज्रमेवैतच्छतघ्नीं यजमानो भ्रातृव्याय प्रहरति स्तृत्या अछम्बद्धारः सं त्वमग्ने सूर्यस्य
वर्चसा गथा इत्याहैतत्त्वमसीदमहं भूयासमिति वावैतदाह त्वमग्ने सूर्यवर्चा असीत्याहा-
ऽऽशिषमेवैतामा शास्ते॥ (३०)

मूर्धानं वै तिष्ठत आह शतमहः षोडश च॥६॥ [७]

सं पश्यामि प्रजा अहमित्याह यावन्त एव ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुन्धेऽम्भः स्थाम्भो
वो भक्षीयेत्याहाम्भो ह्येता महः स्थ महो वो भक्षीयेत्याह महो ह्येता सहः स्थ सहो वो
भक्षीयेत्याह सहो ह्येता ऊर्जस्थोर्ज वो भक्षीये- (३१)

त्याहोर्जो ह्येता रेवती रमध्वमित्याह पशवो वै रेवतीः पशून्वाऽऽत्मन् रमयत इहैव
स्तेतो माऽप गातेत्याह ध्रुवा एवैना अनपगाः कुरुत इष्टकचिद्धा अन्योऽग्निः पशुचिदन्यः
संहितासि विश्वरूपीरिति वत्समभि मृशत्युपैवैन धत्ते पशुचितमेनं कुरुते प्र (३२)

वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते य आहवनीयमुपतिष्ठते गार्हपत्यमुप तिष्ठतेऽस्मिन्नेव लोके
प्रति तिष्ठत्यथो गार्हपत्यायैव नि ह्वते गायत्रीभिरुप तिष्ठते तेजो वै गायत्री तेज एवा-
ऽऽत्मन् धत्तेऽथो यदेतं तृचमन्वाह सन्तत्यै गार्हपत्यं वा अनु द्विपादो वीराः प्रजायन्ते
य एवं विद्वान् द्विपादाभिर्गार्हपत्यमुपतिष्ठत - (३३)

आऽस्य वीरो जायत ऊर्जा वः पश्याम्यूर्जा मां पश्यतेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते
तथ्सवितुर्वरेण्यमित्याह प्रसूत्यै सोमानः स्वरणमित्याह सोमपीथमेवाव रुन्धे कृणुहि
ब्रह्मणस्पत इत्याह ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे कदा चन स्तरीरसीत्याह न स्तरीः रात्रिं
वसति (३४)

य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते परि त्वाऽग्ने पुरं वयमित्याह परिधिमेवैतं परि
दधात्यस्कन्दायाग्ने गृहपत इत्याह यथायजुरेवैतच्छतः हिमा इत्याह शतं त्वा
हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैन करोति तामाशिषमा शासे
तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात् तेजस्व्यैवास्य ब्रह्मवर्चसी पुत्रो
जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो जातः स्यात् तेज
एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति॥ (३५)

ऊर्जं वो भक्षयेति प्र गार्हपत्यमुपतिष्ठते वसति ज्योतिष्मतोमेकात्रिंशच्च॥५॥ [८]

अग्निहोत्रं जुहोति यदेव किं च यजमानस्य स्वं तस्यैव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने प्रजननं हि वा अग्निरथौषधीरन्तंगता दहति तास्ततो भूयसीः प्रजायन्ते यथायं जुहोति रेत एव तथ्सिञ्चति प्रैव प्रातस्तनेन जनयति तद्रेतः सिक्तं न त्वष्ट्राऽविकृतं प्रजायते यावच्छो वै रेतसः सिक्तस्य (३६)

त्वष्टा रूपाणि विकरोति तावच्छो वै तत्प्रजायत एष वै दैव्यस्त्वष्टा यो यजते बह्विभिरुप तिष्ठते रेतस एव सिक्तस्य बहुशो रूपाणि वि करोति स प्रैव जायते श्वःश्वो भूयान् भवति य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठतेऽहर्देवानामासीद्रात्रिरसुराणां तेऽसुरा यद्देवानां वित्तं वेद्यमासीत्तेन सह (३७)

रात्रिं प्राविशन् ते देवा हीना अमन्यन्त तेऽपश्यन्नाग्नेयी रात्रिराग्नेयाः पशवं इममेवाग्निं स्तवाम स नः स्तुतः पशून् पुनर्दास्यतीति तेऽग्निमस्तुवन्त्स एभ्यः स्तुतो रात्रिया अध्यहरभि पशून्निर्जत ते देवाः पशून् वित्वा कामा अकुर्वत य एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते पशुमान् भवत्या- (३८)

दित्यो वा अस्माल्लोकादमुं लोकमैत्थोऽमुं लोकं गत्वा पुनरिमं लोकमभ्यध्यायन्त्स इमं लोकमागत्य मृत्योरविभेन्मृत्युसंयुत इव ह्ययं लोकः सोऽमन्यतेममेवाग्निं स्तवानि स मां स्तुतः सुवर्गं लोकं गमयिष्यतीति सोऽग्निमस्तौत्स एनं स्तुतः सुवर्गं लोकमगमयद्य - (३९)

एवं विद्वानग्निमुपतिष्ठते सुवर्गमेव लोकमेति सर्वमायुरेत्यभि वा एषोऽग्नी आ रोहति य एनावुपतिष्ठते यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति नक्तमुप तिष्ठते न प्रातः स हि नक्तं व्रतानि सृज्यन्ते सह श्रेयाश्च पापीयाश्चासाते ज्योतिर्वा अग्निस्तमो रात्रिर्यन्- (४०)

नक्तमुपतिष्ठते ज्योतिषैव तमस्तरत्युपस्थेयोऽग्नी (३) नोपस्थेया (३) इत्याहुर्मनुष्यायेत्यै योऽहरहराहृत्यार्थेन याचति स इत्यै तमुपाच्छृत्यथ को देवानहरहर्याचिष्यतीति तस्मान्नोपस्थेयोऽथो खल्वारुराशिषे वै कं यजमानो यजत इत्येषा खलु वा (४१)

आहिताग्नेराशीर्यदग्निमुपतिष्ठते तस्मादुपस्थेयः प्रजापतिः पशून्सृजत ते सृष्टा अहोरात्रे प्राविशन् ताच्छन्दोभिरन्विन्दच्छन्दोभिरुपतिष्ठते स्वमेव तदन्विच्छति न

तत्र जाम्यंस्तीत्याहुयोरुहंरहरुपतिष्ठत इति यो वा अग्निं प्रत्यङ्मुपतिष्ठते प्रत्येनमोषति
यः पराङ् विष्वङ् प्रजयां पशुभिरेति कवातिर्यङ्मिवोप तिष्ठेत नैनं प्रत्योषति न विष्वङ्
प्रजयां पशुभिरेति॥ (४२)

सिक्तस्य सह भवति यो यत्कलु वै पशुभिस्त्रयोदश च॥७॥ [९]

मम नाम प्रथमं जातवेदः पिता माता च दधतुर्यदग्रे। तत्त्वं बिभृहि पुनरा मदैतोस्तवाहं
नामं बिभराण्यग्रे॥ मम नाम तवं च जातवेदो वासंसी इव विवसानौ ये चरावः। आयुषे
त्वं जीवसे वयं यथायथं वि परि दधावहे पुनस्ते। नमोऽग्नयेऽप्रतिविद्धाय नमोऽनाधृष्टाय
नमः सम्राजै। अषाढो (४३)

अग्निर्वृहद्वया विश्वजिह्वसहन्त्यः श्रेष्ठो गन्धर्वः॥ त्वत्पितारो अग्रे देवास्त्वामा-
हुतयस्त्वद्विवाचनाः। सं मामायुषा सं गौपत्येन सुहिते मा धाः॥ अयमग्निः श्रेष्ठतमोऽयं
भगवत्तमोऽयं सहस्रसातमः। अस्मा अस्तु सुवीर्यम्॥ मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं
विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधातु। या इष्टा उषसो निमृचंश्च ताः सं दधामि हविषा घृतेन।
पर्यस्वतीरोषधयः (४४)

पर्यस्वद्वीरुधां पर्यः। अपां पर्यसो यत्पयस्तेन मामिन्द्र सः सृज॥ अग्रे व्रतपते व्रतं
चरिष्यामि तच्छक्यं तन्मे राध्यताम्॥ अग्निं होतारमिह तं हुवे देवान् यज्ञियानिह
यान् हवामहे॥ आ यन्तु देवाः सुमनस्यमाना वियन्तु देवा हविषो मे अस्या॥ कस्त्वा
युनक्ति स त्वां युनक्तु यानि घर्मे कपालान्युपचिन्वन्ति (४५)

वेधसः। पूष्णस्तान्यपि व्रत इन्द्रवायू विमुञ्चताम्॥ अभिन्नो घर्मो जीरदानुर्यत
आत्तस्तदगन् पुनः। इध्मो वेदिः परिधयश्च सर्वं यज्ञस्याऽऽयुरनु सं चरन्ति॥
त्रयस्त्रिंशत्तन्तवो ये वितन्त्रिरे य इमं यज्ञं स्वधया ददन्ते तेषां छिन्नं प्रत्येतदधामि
स्वाहा घर्मो देवा अप्येतु॥ (४६)

अषाढ ओषधय उपचिन्वन्ति पञ्चत्वारिंशच्च॥४॥ [१०]

वैश्वानरो न ऊत्याऽऽप्र यातु परावतः। अग्निरुक्थेन वाहंसा॥ ऋतावानं वैश्वानरमृतस्य
ज्योतिषस्पतिम्। अजस्रं घर्ममीमहे॥ वैश्वानरस्य दः सनाभ्यो बृहदरिणादेकः स्वपस्यया
कविः। उभा पितरा महयन्नजायताग्निर्द्यावापृथिवी भूरिरेतसा। पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः
पृथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषधीरा विवेश। वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः स नो दिवा स (४७)

रिषः पातु नक्तम्॥ जातो यदग्ने भुवना व्यख्यः पशुं न गोपा इर्यः परिज्मा। वैश्वानर
ब्रह्मणे विन्द गातुं यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ त्वमग्ने शोचिषा शोशुचान आ रोदसी
अपृणा जायमानः। त्वं देवाः अभिशस्तेरमुञ्चो वैश्वानर जातवेदो महित्वा। अस्माकमग्ने
मघवन्सु धारयानामि क्षत्रमजरः सुवीर्यम्। वयं जयेम शतिनः सहस्रिणं वैश्वानर (४८)

वाजमग्ने तवोतिभिः॥ वैश्वानरस्य सुमतौ स्याम राजा हिकं भुवनानामभिशीः। इतो
जातो विश्वमिदं वि चष्टे वैश्वानरो यंतते सूर्येण॥ अव ते हेडो वरुण नमोभिरवं यज्ञेभिरीमहे
हविर्भिः। क्षयन्नस्मभ्यमसुर प्रचेतो राजन्नेनाःसि शिश्रथः कृतानि॥ उदुत्तमं वरुण पाश-
मस्मदवाधमं वि मध्यमं श्रथाय। अथा वयमादित्य (४९)

व्रते तवानांगसो अदितये स्याम॥ दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः॥
सुरभि नो मुखां कर्त् प्र ण आयूःषि तारिषत्॥ आ दधिक्राः शवसा पञ्च कृष्टीः सूर्य
इव ज्योतिषाऽपस्ततान। सहस्रसाः शतसा वाज्यर्वा पृणक्तु मध्वा समिमा वचाःसि॥
अग्निर्मूर्धा भुवः। मरुतो यद्ध वो दिवः सुम्रायन्तो हवामहे। आ तू न (५०)

उपं गन्तन॥ या वः शर्म शशमानाय सन्ति त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि। अस्मभ्यं
तानि मरुतो वि यन्त रयिं नो धत्त वृषणः सुवीरम्॥ अदितिर्न उरुष्यत्वदितिः शर्म
यच्छतु। अदितिः पात्वःहसः॥ महीमू षु मातरः सुव्रतानामृतस्य पत्नीमवसे हुवेम।
तुविक्षत्रामजरन्तीमुरूचीः सुशर्माणमदितिः सुप्रणीतिम्॥ सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसः
सुशर्माणमदितिः सुप्रणीतिम्। दैवीं नावः स्वरित्रामनांगसमस्रवन्तीमा रुहेमा स्वस्तये॥
इमाः सु नावमाऽरुहः शतारित्राः शतस्फ्याम्। अच्छिद्रां पारयिष्णुम्॥ (५१)

दिवा स सहस्रिणं वैश्वानराऽऽदित्य तू नोऽनेहसः सुशर्माणमेकात्रविंशतिश्च॥ ५॥ [११]

देवासुराः परा भूमिर्भूमिरुपप्रयन्तः सं पश्याम्ययंज्ञः सं पश्याम्यग्नि होत्रं मम नाम वैश्वानर एकादश॥ ११॥

देवासुराः क्रुद्धः सं पश्यामि सं पश्यामि नक्तमुपं गन्तनैकपञ्चाशत्॥ ५१॥

देवासुराः पारयिष्णुम्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः॥१-५॥

॥षष्ठः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

सं त्वा॑ सिञ्चामि॒ यजु॑षा प्र॒जामायु॑र्धनं॒ च। बृ॒हस्पति॑प्रसूतो॒ यज॑मान इ॒ह मा रि॑षत्॥
 आज्य॑मसि सत्यम॑सि स॒त्यस्याध्य॑क्षमसि ह॒विर॑सि वैश्वान॒रं वैश्व॑देवमुत्पू॒तशु॑ष्म॒ः स॒त्यौजाः॑
 सहो॑ऽसि सह॑मानमसि सह॒स्वारा॑तीः सह॒स्वारा॑तीयतः सह॑स्व पृ॒तनाः॑ सह॑स्व पृ॒तन्य॑तः।
 सह॑स्रवीर्यमसि तन्मा॑ जिन्वाऽऽज्य॒स्याऽऽज्य॑मसि स॒त्यस्य॑ स॒त्यम॑सि स॒त्यायु॑- (१)

रसि स॒त्यशु॑ष्ममसि सत्येन॑ त्वाऽभि घा॒रयामि॒ तस्य॑ ते भक्षीय
 पश्चानां॑ त्वा वा॒तानां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि
 पश्चानां॑ त्व॒र्तूनां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि
 पश्चानां॑ त्वा दि॒शां य॒न्त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि
 पश्चानां॑ त्वा पश्च॒जनानां॑ य॒न्त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि
 च॒रोस्त्वा पश्च॑बिलस्य य॒न्त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि
 ब्र॒ह्मण॑स्त्वा तेज॑से य॒न्त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि
 क्ष॒त्रस्य॑ त्वौज॑से य॒न्त्राय॑ (२)

ध॒त्राय॑ गृह्णामि
 वि॒शे त्वा॑ य॒न्त्राय॑ ध॒त्राय॑ गृह्णामि
 सु॒वीर्या॑य त्वा गृह्णामि सुप्रजा॒स्त्वाय॑ त्वा गृह्णामि रा॒यस्पोषा॑य त्वा गृह्णामि ब्र॒ह्मवर्च॑साय
 त्वा गृह्णामि भूर॑स्माक॒ः ह॒विर्दे॒वाना॑मा॒शिषो॑ यज॑मानस्य दे॒वानां॑ त्वा दे॒वता॑भ्यो गृह्णामि
 कामा॑य त्वा गृह्णामि॥ (३)

स॒त्यायु॑रोज॑से य॒न्त्राय॑ त्रय॑सि २शब्द॥ ३॥

[१]

ध्रु॒वो॑ऽसि ध्रु॒वो॑ऽह॒ः संजा॑तेषु भूयासं
 धी॒रश्चे॒ता वसु॑विदु॒ग्रो॑ऽस्यु॒ग्रो॑ऽह॒ः संजा॑तेषु भूयास-
 मु॒ग्रश्चे॒ता वसु॑विर्द॒भिभूर॑स्य॒भिभूर॑ह॒ः संजा॑तेषु भूयास-
 म॒भिभू॑श्चे॒ता वसु॑विद्यु॒नज्मि॑ त्वा ब्र॒ह्मणा॑ दै॒व्येन॑ ह॒व्याया॑स्मै वोढ॒वे जा॑तवेदः। इन्धा॑नास्त्वा
 सुप्र॒जसः॑ सु॒वीरा॑ ज्यो॒र्गजी॑वेम बलि॒हृता॑ व॒यं ते॑॥ यन्मे॑ अ॒ग्रे अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ रि॒ष्या- (४)

द्य॒द्वा स्क॑न्दा॒दाज्य॑स्यो॒त वि॑ष्णो। तेन॑ ह॒न्मि स॒पत्नं॑ दुर्म॒रायु॑मैनं दधामि नि॒र॒क्र॑त्या

उपस्थे। भूर्भुवः सुवरुच्छुष्मो अग्ने यजमानायैधि निशुष्मो अभिदासते। अग्ने देवेद्ध मन्विद्ध मन्द्रजिह्वामर्त्यस्य ते होतर्मूर्धन्ना जिघर्मि रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय मनोऽसि प्राजापत्यं मनसा मा भूतेनाऽऽविश वागस्येन्द्री संपलक्षयणी (५)

वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविश
वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु
ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मा प्रीतः प्रीणातु
वर्षा ऋतूनां प्रीणामि ता मा प्रीताः प्रीणन्तु
शरदमृतूनां प्रीणामि सा मा प्रीता प्रीणातु
हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि तौ मा प्रीतौ प्रीणीता-
मग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासम्-
ग्रेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासं (६)

दब्धिरस्यदब्धो भूयास-
ममुं दभेयमग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा भूयास-
मिन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययैन्द्रियाव्यन्नादो भूयास-
मिन्द्रस्याहं देवयज्ययैन्द्रियावी भूयासं
महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान्
यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयम्॥ (७)

रिष्यात्संपलक्षययन्नादो भूयासः१ षट्त्रिंशच्च॥ ४॥

[२]

अग्निर्मा दुरिष्ठात् पातु सविताऽघशःसाद्यो मेऽन्ति दूरेऽरातीयति तमेतेन जेषः
सुरूपवर्षवर्ण एहीमान् भद्रान् दुर्याः अभ्येहि मामनुव्रता न्यु शीरूपाणि मृद्धमिड एह्यदित
एहि सरस्वत्येहि रन्तिरसि रमन्तिरसि सूनर्यसि जुष्टे जुष्टि तेऽशीयोपहूत उपहवं (८)

तैऽशीय सा मै सत्याशीरस्य यज्ञस्य भूयादरेडता मनसा तच्छकेयं यज्ञो दिवः
रोहतु यज्ञो दिवं गच्छतु यो देवयानः पन्थास्तेन यज्ञो देवाः अप्यैत्वस्मास्विन्द्र इन्द्रियं
दधात्वस्मान्नाय उत यज्ञाः संचन्तामस्मासु सन्त्वाशिषः सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनी
जुष्टिरसि जुषस्व नो जुष्टा नो- (९)

ऽसि जुष्टि ते गमेयं मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं यज्ञः समिमं दधातु।

बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्॥ ब्रध्न पिन्वस्व ददतो मे मा क्षायि
कुर्वतो मे मोषदसत् प्रजापतेर्भागोऽस्यूर्जस्वान् पयस्वान् प्राणापानौ मे पाहि समानव्यानौ
मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिल्लोके॥ (१०)

उपह्वं जृष्टां नस्त्वा पद चं॥३॥

[३]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासं नराशंसस्याहं देवयज्यया पशुमान्
भूयासमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमग्नेरहमुज्जिति-
मनूजेषु५ सोमस्याहमुज्जितिमनूजेषमग्नेरहमुज्जितिमनूजेषमग्नीषोमयोरहमुज्जितिमनूजेष-
मिन्द्राग्नीयोरहमुज्जितिमनूजेषमिन्द्रस्याहमु- (११)

ज्जितिमनूजेषं महेन्द्रस्याहमुज्जितिमनूजेषमग्नेः स्विष्टकृतोऽहमुज्जितिमनूजेषं वाजस्य मा
प्रसवेनोद्वाभेणोदग्रभीत्। अथा सपत्न्या इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा५ अकः॥ उद्वाभं च निग्राभं
च ब्रह्म देवा अवीवृधन्। अथा सपत्न्यामिन्द्राग्नी मे विषूचीनान्व्यस्यताम्॥ एमा अगमन्नाशिषो
दोहकामा इन्द्रवन्तो (१२)

वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषम्॥ रोहितेन त्वाऽग्निर्देवतां गमयतु हरिभ्यां त्वेन्द्रो देवतां
गमयत्वेतशेन त्वा सूर्यो देवतां गमयतु वि ते मुञ्चामि रशना वि रश्मीन् वि योक्त्रा यानि
परिचर्तनानि धत्तादस्मासु द्रविणं यच्च भद्रं प्र णो ब्रूताद्वाग्धान् देवतासु। विष्णोः शंयोरहं
देवयज्यया यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेय५ सोमस्याहं देवयज्यया (१३)

सुरेता रेतो धिषीय त्वष्टुरहं देवयज्यया पशूना५ रूपं पुषेयं देवानां पत्नीरग्निर्गृह-
पतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र भूयासं वेदोऽसि वित्तिरसि विदेय
कर्मासि करुणमसि क्रियास५ सनिरसि सनिताऽसि सनेयं घृतवन्तं कुलायिन५
रायस्पोष५ सहस्रिणं वेदो ददातु वाजिनम्॥ (१४)

इन्द्रस्याहमिन्द्रवन्तः सोमस्याहं देवयज्यया चतुश्चत्वारि५शच्च॥४॥

[४]

आ प्यायतां ध्रुवा घृतेन यज्ञं यज्ञं प्रति देवयज्यः। सूर्याया ऊधोऽदित्या उपस्थं उरुधारा
पृथिवी यज्ञे अस्मिन्॥ प्रजापतेर्विभान्नामं लोकस्तस्मिंस्त्वा दधामि सह यजमानेन सदसि
सन्मे भूयाः सर्वमसि सर्वं मे भूयाः पूर्णमसि पूर्णं मे भूया अक्षितमसि मा मे क्षेष्टाः
प्राच्या दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तां दक्षिणायां (१५)

दिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यां दिशि गृहाः पशवो मार्जयन्तामुदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो मार्जयन्तामूर्ध्वायां दिशि यज्ञः संवत्सरो यज्ञपतिर्मार्जयन्तां विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहा गांयत्रेण छन्दसा पृथिवीमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यभिशस्तिहा त्रैष्टुभेन छन्दसाऽन्तरिक्षमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतेन छन्दसा दिवमनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽसि शत्रूयतो हन्ताऽऽनुष्टुभेन छन्दसा दिशोऽनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मः॥ (१६)

दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकात्रिंशच्च॥२॥ [५]

अगन्म सुवः सुवरगन्म सन्दृशंस्ते मा छिथ्मि यत्ते तपस्तस्मै ते माऽऽवृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मे धेहि वर्चोधा असि वर्चो मयि धेहीदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिवोऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या अस्मादन्नाद्यान्निर्भजामि निर्भक्तः स यं द्विष्मः। (१७)

सं ज्योतिषाऽभूवमैन्द्रीमावृतमन्वावर्ते समहं प्रजया सं मया प्रजा समहं रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषः समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासं वसुमान् यज्ञो वसीयान् भूयासमग्न आयूँषि पवस् आ सुवोर्जमिषं च नः। अरे बाधस्व दुच्छुनाम्॥ अग्ने पवस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। (१८)

दधत् पोषं रयिं मयि। अग्ने गृहपते सुगृहपतिरहं त्वया गृहपतिना भूयासं सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपतिना भूयाः शतं हिमास्तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीं तामाशिषमाशासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा युनक्ति स त्वा विमुञ्चत्वग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदंशकं तन्मैऽराधि यज्ञो बभूव स आ (१९)

बभूव स प्र जज्ञे स वांवधे। स देवानामधिपतिर्बभूव सो अस्मां अधिपतीन् करोतु वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥ गोमां अग्नेऽर्विमां अश्वी यज्ञो नृवत्सखा सदमिदंप्रमृष्यः। इडांवां एषो असुर प्रजावान् दीर्घो रयिः पृथुबुधः सभावान्॥ (२०)

द्विष्मः सुवीर्यं स आ पञ्चत्रिंशच्च॥४॥ [६]

यथा वै संमृतसोमा एवं वा एते संमृतयज्ञा यदंशपूर्णमासौ कस्य वाहं देवा

यज्ञमा गच्छन्ति कस्य वा न बहूनां यजमानानां यो वै देवताः पूर्वः परिगृह्णाति स एनाः श्वो भूते यजते एतद्वै देवानामायतनं यदाहवनीयोऽन्तराग्नी पशूनां गार्हपत्यो मनुष्याणामन्वाहार्यपचनः पितृणामग्निं गृह्णाति स्व एवायतने देवताः परिं (२१)

गृह्णाति ताः श्वो भूते यजते व्रतेन वै मेध्योऽग्निर्व्रतपतिर्ब्राह्मणो व्रतभृद् व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्ने व्रतपते व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तस्मा एव प्रतिप्रोच्यं व्रतमालभते बर्हिषा पूर्णमासे व्रतमुपैति वत्सैरमावास्यायामेतद्धेतयोरायतनमुपस्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपरश्चेत्याहुर्मनुष्यां (२२)

इत्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसानमुपास्मिञ्चो यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य एवं विद्वानग्निमुपस्तृणाति यजमानेन ग्राम्याश्च पशवोऽवरुध्या आरण्याश्चेत्या-
हुर्यद्ग्राम्यानुपवसति तेन ग्राम्यानव रुन्धे यदारण्यस्याश्जाति तेनारण्यान् यदनाश्वानुपवसेत् पितृदेवत्यः स्यादारण्यस्याश्जातीन्द्रियं (२३)

वा आरण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मन् धत्ते यदनाश्वानुपवसेत् क्षोधुकः स्याद्यदंशजीयाद्बुद्धोऽस्य पशूनभिर्मन्येतापोऽश्जाति तन्नेवांशितं नेवानंशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः पशूनभिर्मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यदनाश्वानुपवसति वज्रैणैव साक्षात्क्षुधं भ्रातृव्यं हन्ति॥ (२४)

परिं मनुष्यां इन्द्रियं साक्षात् त्रीणि च॥४॥ [७]

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्धधत्तेऽपः प्र णयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्य यज्ञेन यजते उभयैऽस्य देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधत्ते तदाहुरति वा एता वत्रेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नाति नेदन्तीति मनसा प्र णयतीत्यं वै मनो- (२५)

ऽनयैवेनाः प्र णयत्यस्कन्नहविर्भवति य एवं वेदं यज्ञायुधानि सम्भरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव तत्सम्भरति यदेकमेकं सम्भरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यत्सह सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे सम्भरति याज्यानुवाक्ययोरेव रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै दशं यज्ञायुधानि वेदं मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्य- (२६)

शं कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं च शम्या चोलूखलं च मुसलं च दृषच्चोपला चैतानि वै दशं यज्ञायुधानि य एवं वेदं मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते यो वै

देवेभ्यः प्रतिप्रोच्यं यज्ञेन यजते जुषन्तैऽस्य देवा हव्यः हविर्निरूप्यमाणमभि मन्त्रयेताग्निः
होतारमिह तः हुव इति (२७)

देवेभ्य एव प्रतिप्रोच्यं यज्ञेन यजते जुषन्तैऽस्य देवा हव्यमेष वै यज्ञस्य ग्रहो
गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजा-
पतिर्यज्ञमतनुत् मनसैव तद्यज्ञं तनुते रक्षसांमनन्ववचाराय यो वै यज्ञं योग आगते युनक्ति
युक्ते युञ्जानेषु कस्त्वां युनक्ति स त्वां युनक्तित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवेन युनक्ति
युक्ते युञ्जानेषु॥ (२८)

वै मनः स्म्य इति युनक्तेकादश च॥४॥ [८]

प्रजापतिर्यज्ञानसृजताग्निहोत्रं चाग्निष्टोमं च पौर्णमासीं चोक्थ्यं चामावास्यां चातिरात्रं
च तानुदमिमीत् यावदग्निहोत्रमासीत् तावानग्निष्टोमो यावती पौर्णमासी तावानुक्थ्यो
यावत्यमावास्या तावानतिरात्रो य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्नोति
तावदुपाप्नोति य एवं विद्वान् पौर्णमासीं यजते यावदुक्थ्येनोपाप्नोति (२९)

तावदुपाप्नोति य एवं विद्वानमावास्यां यजते यावदतिरात्रेणोपाप्नोति तानुदुपाप्नोति
प्रोति परमेष्ठिनो वा एष यज्ञोऽग्र आसीत् तेन स परमां काष्ठांमगच्छत् तेन प्रजापतिं
निरवासाययत् तेन प्रजापतिः परमां काष्ठांमगच्छत् तेनेन्द्रं निरवासाययत् तेनेन्द्रः परमां
काष्ठांमगच्छत् तेनाग्नीषोमौ निरवासाययत् तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठांमगच्छतां य (३०)

एवं विद्वान् दर्शपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां गच्छति यो वै प्रजातेन यज्ञेन
यजते प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते द्वादश मासाः संवत्सरो द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्ण-
मासयोस्तानि सम्पादानीत्याहुर्वत्सं चोपावसृजत्युखां चार्धं श्रयत्यव च हन्ति दृषदौ च
समाहन्त्यधिं च वपते कपालानि चोपं दधाति पुरोडाशं चा- (३१)

धिश्रयत्याज्यं च स्तम्बयजुश्च हरत्यभि च गृह्णाति वेदिं च परिगृह्णाति पत्नीं च सं-
नहति प्रोक्षणीश्चाऽऽसादयत्याज्यं चैतानि वै द्वादश द्वन्द्वानि दर्शपूर्णमासयोस्तानि य
एव सम्पाद्य यजते प्रजातेनैव यज्ञेन यजते प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥ (३२)

उक्थ्येनोपाप्नोत्यगच्छतां यः पुरोडाशं च चत्वारिंशच्च॥४॥ [९]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमित्याह ध्रुवानेवैनान् कुरुत उग्रोऽस्युग्रो-
 ऽहः संजातेषु भूयासमित्याहाप्रतिवादिन एवैनान्कुरुतेऽभिभूरस्यभिभूरहः संजातेषु
 भूयासमित्याह य एवैनं प्रत्युत्पिपीते तमुपास्यते युनज्मि त्वा ब्रह्मणा दैव्येनेत्याहैष वा
 अग्रेर्योगस्तेनै- (३३)

वैनं युनक्ति यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुरान्
 पराभावयन् यन्मै अग्रे अस्य यज्ञस्य रिष्यादित्याह यज्ञस्यैव तथ्समृद्धेन यजमानः
 सुवर्गं लोकमैति यज्ञस्य व्यृद्धेन भ्रातृव्यान् परां भावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभिरुप
 सादयेद्यज्ञमुखं वा अग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म (३४)

कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवोपसादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति
 दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यान्यालभमान एताभिर्व्याहृतीभिर्हवीष्यासादयेद्यज्ञमुखं वै
 दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे पर्यागत
 एताभिरेवासादयेद् ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति यद्वै यज्ञस्य साम्ना क्रियते
 राष्ट्रं (३५)

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यदृचा विशं यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छत्यथ ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन
 यजते सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः पुरस्ताद्दध्याद् ब्रह्मैव प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः
 सार्शीर्केण यज्ञेन यजते यं कामयेत् यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तस्यैता
 व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्यां वै पुरोऽनुवाक्यां भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्या-
 (३६)

ऽऽशीर्गच्छति यान् कामयेत् यजमानान्त्समावत्येनान् यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति
 तेषामेता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्याया अर्धर्चं एकां दध्याद्याज्यायै पुरस्तादेकां याज्याया
 अर्धर्चं एकां तथैनान्त्समावती यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यथा वै पर्जन्यः सुवृष्टं वर्षत्येवं
 यज्ञो यजमानाय वर्षति स्थलयोदकं परिगृह्णत्याशिषा यज्ञं यजमानः परिगृह्णाति
 मनोऽसि प्राजापत्यं (३७)

मनसा मा भूतेनाऽऽविशेत्याह मनो वै प्राजापत्यं प्राजापत्यो यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन्
 धत्ते वागस्यैन्द्री संपन्नक्षयणी वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविशेत्याहैन्द्री वै वाग्वाचमेवैन्द्रीमात्मन्
 धत्ते॥ (३८)

तेनेव ब्रह्मं राष्ट्रमेवास्यं यज्ञस्यं प्राजापत्यं पट्विंशच्च॥६॥ [१०]

यो वै संसदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशत आ श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पञ्चाक्षरं द्व्यक्षरो वषट्कार एष वै संसदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो य एवं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशते यो वै यज्ञस्य प्रायणं प्रतिष्ठा- (३९)

मुदयनं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्ठेन यज्ञेन सङ्गृह्णां गच्छत्या श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञं ये यजामहे वषट्कार एतद्वै यज्ञस्य प्रायणमेषा प्रतिष्ठैतदुदयनं य एवं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्ठेन यज्ञेन सङ्गृह्णां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहं वेदं दुह एवैनौ यज्ञो वै सूनृताऽऽ- श्रावयेत्यैवैनौमहदस्तु (४०)

श्रौषडित्युपावांस्त्रायजेत्युदनेषीधे यजामह इत्युपांसद्वषट्कारेण दोग्ध्येष वै सूनृतायै दोहो य एवं वेदं दुह एवैनौ देवा वै सूत्रमांसतु तेषां दिशोऽदस्यन्त एतामाद्रां पङ्क्तिमपश्यन्ना श्रावयेति पुरोवातमजनयन्नस्तु श्रौषडित्यब्रं समप्लावयन् यजेति विद्युत- (४१)

मजनयन् ये यजामह इति प्रावर्षयन्नभ्यस्तनयन् वषट्कारेण ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यायन्त य एवं वेदं प्रास्मै दिशः प्यायन्ते प्रजापतिं त्वेवेदं प्रजापतिस्त्वं वेदं यं प्रजापतिर्वेदं स पुण्यो भवत्येष वै छन्दस्यः प्रजापतिरा श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञं ये यजामहे वषट्कारो य एवं वेदं पुण्यो भवति वसन्त- (४२)

मृतूनां प्रीणामीत्याहर्तवो वै प्रयाजा ऋतूनेव प्रीणाति तैऽस्मै प्रीता यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्तेऽस्मा ऋतवो य एवं वेदाग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वै यज्ञश्चक्षुष्मान् ताभ्यामेव चक्षुरात्मन् धत्तेऽग्नेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासमित्याहाग्निर्वै देवानामन्नादस्तेनैवा- (४३)

ऽन्नाद्यमात्मन् धत्ते दब्धिरस्यदब्धो भूयासमुं दभेयमित्याहृतया वै दब्ध्या देवा असुरानदभ्रुवन् तयैव भ्रातृव्यं दभ्रोत्यग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमहन् ताभ्यामेव भ्रातृव्यं स्तृणुत इन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययैन्द्रियाव्यन्नादो भूयासमित्याहेन्द्रियाव्यैवान्नादो भवतीन्द्रस्या- (४४)

ऽहं देवयज्ययैन्द्रियावी भूयासमित्याहेन्द्रियाव्यैव भवति महेन्द्रस्याहं देवयज्यया

जेमानं महिमानं गमेयमित्याह जेमानमेव महिमानं गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्यया-
ऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहाऽऽयुरेवाऽऽत्मन् धत्ते प्रति यज्ञेन तिष्ठति॥ (४५)

प्रतिष्ठामह्वस्तु विद्युतं वसन्तमेवेन्द्रस्याऽष्टात्रिंशच्च॥७॥ [११]

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः। अस्माकमस्तु केवलः॥ इन्द्रं नरो नेमधिता
हवन्ते यत्पार्या युनजन्ते धियस्ताः। शूरो नृपाता शवसश्चकान आ गोमति ब्रजे भञ्जा त्वं
नः॥ इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु। इन्द्र तानि त आ वृणे॥ अनु ते दायि
मह इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्ये। अनु (४६)

क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये॥ आ यस्मिन्त्सुप्त वासवास्तिष्ठन्ति
स्वारुहो यथा। ऋषिर्ह दीर्घश्रुतम् इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः॥ आमासु पक्वमेरय आ
सूर्यं रोहयो दिवि। घर्म न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं गिर्वणसे गिरः॥ इन्द्रमिद्राथिनो
बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूषत॥ गायन्ति त्वा गायत्रिणो- (४७)

ऽर्चन्त्यर्कमर्किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतक्रतुवृद्धं शमिव येमिरे॥ अहोमुचे प्र भरेमा
मनीषामोषिष्ठदाव्ने सुमतिं गृणानाः। इदमिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः संतु यजमानस्य
कामाः॥ विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै पुरा पार्यादिन्द्रमहः। अहंसो यत्र पीपरद्यथा
नो नावेव यान्तमुभयै हवन्ते॥ प्र सम्राजं प्रथममध्वराणां- (४८)

महोमुचं वृषभं यज्ञियानाम्। अपां नपातमश्विना हयन्तमस्मिन्नर इन्द्रियं धत्तमोजः॥
वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः। अधस्पदं तमी कृधि यो अस्मा अभिदासति॥
इन्द्र क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषभ चरषणीनाम्। अपानुदो जनममित्रयन्तमुरु देवेभ्यो
अकणोरु लोकम्॥ मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावत - (४९)

आ जंगामा परस्याः। सूकं सशायं पविमिन्द्र तिग्मं वि शत्रून् ताढि वि
मृधो नुदस्व॥ वि शत्रून् वि मृधो नुद वि वृत्रस्य हनू रुज। वि मन्युमिन्द्र भामितो-
ऽमित्रस्याभिदासतः॥ त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्रं हवेहवे सुहवं शूरमिन्द्रम्। हुवे नु शक्रं
पुरुहूतमिन्द्रं स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः॥ मा ते अस्या (५०)

सहसावन् परिष्ठावघायं भूम हरिवः परादै। त्रायस्व नोऽवृकेभिर्वरुथैस्तवं प्रियासः
सूरिषु स्याम॥ अनवस्ते रथमश्वाय तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम्। ब्रह्माण इन्द्रं

म॒ह्यन्तो अ॒र्कैरव॑र्धय॒न्नह॑ये हन्त॒वा उ॑॥ वृ॒ष्णे यत् ते॒ वृष॑णो अ॒र्कमर्चा॑निन्द्र॒ ग्रावा॑णो
अदि॑तिः स॒जोषाः॑। अ॒न॒श्वासो॒ ये प॒वयो॑ऽर॒था इन्द्रै॑षिता अ॒भ्यव॑र्तन्त॒ दस्यू॑न्॥ (५१)

वृत्र॑हत्येऽनुं॒ गाय॑त्रिणौ॑ऽध्व॒राणां॑ प॒राव॑तोऽस्यामृ॒ष्टाच॑त्वारि॒शच्च॑॥६॥ [१२]

सं त्वां सि॒श्रामि ध्रु॒वौस्य॑ग्निर्मा ब॒र्हिषो॑ऽहमाप्या॒यता॑म॒गन्म॒ यथा॒ वै यो वै श्र॑द्धां प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञान् ध्रु॒वौसी॒त्याह॒ यो वै सं॑स॒दश॑मिन्द्र॒ वो
द्वाद॑श॥१२॥

सं त्वां ब॒र्हिषो॑ऽहं यथा॒ वा ए॒वं वि॒द्वाञ्छो॑प॒द्मं स॒हसा॑व॒त्रेक॑पञ्चा॒शत्॥५१॥

सं त्वां सि॒श्रामि॒ दस्यू॑न्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः समाप्तः॥१-६॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

पाकयज्ञं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उपां तिष्ठन्त इडा खलु वै पाकयज्ञः सैषाऽन्तरा प्रयाजानूयाजान् यजमानस्य लोकेऽवहिता तामाह्रियमाणामभि मन्त्रयेत् सुरूपवर्षवर्ण एहीति पशवो वा इडा पशूनेवोप ह्वयते यज्ञं वै देवा अदुहन् यज्ञोऽसुराः अदुहत् तेऽसुरा यज्ञदुग्धाः पराऽभवन् यो वै यज्ञस्य दोहं विद्वान् (१)

यजतेऽप्यन्यं यजमानं दुहे सा मे सत्याऽऽशीरस्य यज्ञस्य भूयादित्याहैष वै यज्ञस्य दोहस्तेनैवेनं दुहे प्रत्ता वै गौर्दुहे प्रत्तेडा यजमानाय दुह एते वा इडांयै स्तना इडोपहूतेति वायुर्वथ्सो यर्हि होतेडामुपह्वयेत् तर्हि यजमानो होता रमीक्षमाणो वायुं मनसा ध्यायेन्- (२)

मात्रे वथ्समुपावसृजति सर्वेण वै यज्ञेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् पाकयज्ञेन मनुरश्राम्यथ्सेडा मनुमुपावर्तत तान्देवासुरा व्यह्वयन्त प्रतीचीं देवाः पराचीमसुराः सा देवानुपावर्तत पशवो वै तद्देवानवृणत पशवोऽसुरानजहुर्य कामयेतापशुः स्यादिति पराचीं तस्येडामुपह्वयेतापशुरेव भवति यं (३)

कामयेत पशुमान्थस्यादिति प्रतीचीं तस्येडामुपह्वयेत पशुमानेव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वा इडामुपह्वयेत् य इडामुपहूयाऽऽत्मानमिडायामुपह्वयेतेति सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनीत्याहेडामेवोपहूयाऽऽत्मानमिडायामुप ह्वयते व्यस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडा सामि प्राश्नन्ति (४)

सामि मूर्जयन्त एतत् प्रति वा असुराणां यज्ञो व्यच्छिद्यत ब्रह्मणा देवाः समदधुर्बृहस्पतिस्तनुतामिमं न इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञः सन्दधाति विच्छिन्नं यज्ञः समिमं दधात्वित्याह सन्तत्ये विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह सन्तत्येव यज्ञं देवेभ्योऽनु दिशति यां वै (५)

यज्ञे दक्षिणां ददाति तामस्य पशवोऽनु सङ्ग्रामन्ति स एष ईजानोऽपशुर्भावुको यजमानेन खलु वै तत्कार्यमित्याहुयथा देवत्रा दत्तं कुर्वीताऽऽत्मन् पशून् रमयेतेति ब्रध्र पिन्वस्वेत्याह यज्ञो वै ब्रध्रो यज्ञमेव तन्महयत्यथो देवत्रैव दत्तं कुरुत आत्मन् पशून् रमयते

ददतो मे मा क्षायीत्याहाक्षितिमेवोपैति कुर्वतो मे मोषं दसदित्याह भूमानमेवोपैति॥ (६)

विद्वान्ध्याये च प्राञ्जन्ति यां वै म एकात्रविंशतिश्च॥६॥ [१]

सः श्रवा ह सौवर्चनसस्तुमिञ्मौषोदितिमुवाच यत्सन्निगा होताऽभूः कामिडामुपा-
ह्वा इति तामुपाह्व इति होवाच या प्राणेन देवान् दाधार व्यानेन मनुष्यान्पानेन पितृनि-
छिनत्ति सा न छिनत्ती (३) इति छिनत्तीति होवाच शरीरं वा अस्यै तदुपाह्वथा इति
होवाच गौर्वा (७)

अस्यै शरीरं गां वाव तौ तत्पर्यवदतां या यज्ञे दीयते सा प्राणेन देवान् दाधार यया
मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन मनुष्यान् यां पितृभ्यो घ्नन्ति साऽपानेन पितृन् य एवं वेदं
पशुमान् भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्याभवतीत्यन्नं वा अस्यै
त- (८)

दुपाह्वथा इति होवाचौषधयो वा अस्या अन्नमौषधयो वै प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्या
भवन्ति य एवं वेदोन्नादो भवत्यथ वै तामुपाह्व इति होवाच या प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति
प्रत्याभवन्तीर्गृह्णातीति प्रतिष्ठां वा अस्यै तदुपाह्वथा इति होवाचेयं वा अस्यै प्रतिष्ठे- (९)

यं वै प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाति य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठत्यथ
वै तामुपाह्व इति होवाच यस्यै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्तीति छिनत्ति सा
न छिनत्ती (३) इति न छिनत्तीति होवाच प्र तु जनयतीत्येष वा इडामुपाह्वथा इति
होवाच वृष्टिर्वा इडा वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः सञ्जीवन्तीः पिबन्ति य एवं वेद प्रैव
जायतेऽन्नादो भवति॥ (१०)

गौर्वा अस्यै तत् प्रतिष्ठाऽह्वथा इति विंशतिश्च॥८॥ [२]

परोक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये यद्यजते य एव देवाः परोक्षमिज्यन्ते
तानेव तद्यजति यदन्वाहार्यमाहरत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं यद् ब्राह्मणास्तानेव तेन प्रीणात्यथो
दक्षिणैवास्यैषाऽथो यज्ञस्यैव छिद्रमपि दधाति यद्वै यज्ञस्यं क्रूरं यद्विलिष्टं तदन्वाहार्येणा-
(११)

न्वाहरति तदन्वाहार्यस्यान्वाहार्यत्वं देवदूता वा एते यदृत्विजो यदन्वाहार्यमाहरति
देवदूतानेव प्रीणाति प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान् व्यादिशत्स रिरिचानोऽमन्यत् स
एतमन्वाहार्यमभक्तमपश्यत् तमात्मन्नधत् स वा एष प्राजापत्यो यदन्वाहार्यो यस्यैव

विदुषोऽन्वाहार्य आह्रियते साक्षादेव प्रजापतिमृधोत्यपरिमितो निरूप्योऽपरिमितः
प्रजापतिः प्रजापते- (१२)

रास्यै देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एतं प्राजापत्यमन्वाहार्यमपश्यन्
तमन्वाहरन्त ततो देवा अभवन् परासुरा यस्यैव विदुषोऽन्वाहार्य आह्रियते भवत्यात्मना
परास्य भ्रातृव्यो भवति यज्ञेन वा इष्टी पक्वेन पूर्ती यस्यैव विदुषोऽन्वाहार्य आह्रियते स
त्वेष्टापूर्ती प्रजापतेर्भागोऽसी- (१३)

त्याह प्रजापतिमेव भागधेयेन समर्धयत्यूर्जस्वान् पयस्वानित्याहोर्जमेवास्मिन्
पयो दधाति प्राणापानौ मे पाहि समानव्यानौ मे पाहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते-
ऽक्षितोऽस्यक्षित्यै त्वा मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिल्लोक इत्याह क्षीयते वा अमुष्मिल्लोके-
ऽन्नमितः प्रदानं ह्यमुष्मिल्लोके प्रजा उपजीवन्ति यदेवमभिमृशत्यक्षितिमेवैनद्रमयति
नास्यामुष्मिल्लोकेऽन्नं क्षीयते॥ (१४)

अन्वाहारेण प्रजापतेरसि ह्यमुष्मिल्लोके पञ्चदश च॥४॥ [३]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासमित्याह बर्हिषा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत
तेनैव प्रजाः सृजते नराशंसस्याहं देवयज्यया पशुमान् भूयासमित्याह नराशंसैव
प्रजापतिः पशूनसृजत तेनैव पशून्सृजतेऽग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन
प्रतिष्ठां गमेयमित्याहाऽऽयुरेवाऽऽत्मन् धत्ते प्रति यज्ञेन तिष्ठति दर्शपूर्णमासयोर्- (१५)

वै देवा उज्जितिमनूदंजयन् दर्शपूर्णमासाभ्यामसुरानपानुदन्ताग्नेरहमुज्जिति-
मनूज्जैमित्याह दर्शपूर्णमासयोरेव देवतानां यजमान उज्जितिमनूज्जयति दर्शपूर्णमासाभ्यां
भ्रातृव्यानप नुदते वाजवतीभ्यां व्यूहत्यन्नं वै वाजोऽन्नमेवावर्तुन्धे द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै यो वै
यज्ञस्य द्वौ दोहौ विद्वान् यजंत उभयत - (१६)

एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चैष वा अन्यो यज्ञस्य दोह इडायां मन्यो यरहि होता
यजमानस्य नाम गृह्णीयात् तर्हि ब्रूयादेमा अग्नन्नाशिषो दोहंकामा इति सःस्तुता
एव देवता दुहेऽथो उभयत एव यज्ञं दुहे पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च रोहितेन त्वाऽग्निर्देवता
गमयत्वित्याहैते वै देवाश्वा - (१७)

यजमानः प्रस्त्रो यदेतैः प्रस्त्रं प्रहरति देवाश्चैरेव यजमानं सुवर्गं लोकं गमयति

वि तै मुञ्चामि रश्ना वि रश्मीनित्याहैष वा अग्नेर्विमोकस्तेनैवेन वि मुञ्चति विष्णोः शंयोरहं देवयज्यया यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याह यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति सोमस्याहं देवयज्यया सुरता - (१८)

रेतो धिषीयेत्याह सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेत आत्मन् धत्ते त्वष्ट्रहं देवयज्यया पशूनां रूपं पुषेयमित्याह त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत्तेनैव पशूनां रूपमात्मन् धत्ते देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र भूयासमित्याहेतस्माद्वै मिथुनात्प्रजापतिर्मिथुनेन (१९)

प्राजायत तस्मादेव यजमानो मिथुनेन प्र जायते वेदोऽसि वित्तिरसि विदेयेत्याह वेदेन वै देवा असुराणां वित्तं वेद्यमविन्दन्त तद्वेदस्य वेदत्वं यद्यद् भ्रातृव्यस्याभिध्यायेत् तस्य नाम गृहीयात् तदेवास्य सर्वं वृद्धे घृतवन्तं कुलायिनं रायस्पोषं सहस्रिणं वेदो दंदातु वाजिनमित्याह प्र सहस्रं पशूनां प्रोत्यास्य प्रजायां वाजी जायते य एवं वेद॥ (२०)

दर्शपूर्णमासयोरुभयतो देवाश्चाः सुरतः प्रजापतिर्मिथुनेनाऽऽप्नोत्यष्टौ च॥६॥ [४]

ध्रुवां वै रिच्यमानां यज्ञोऽनु रिच्यते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजा ध्रुवामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजा आ प्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्याह ध्रुवामेवाऽऽप्याययति तामाप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजाः प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिंस्त्वा दधामि सह यजमानेन - (२१)

त्याहायं वै प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिन्नेवेन दधाति सह यजमानेन रिच्यत इव वा एतद्यद्यजते यद्यजमानभागं प्राश्नात्यात्मानमेव प्रीणात्येतावान् वै यज्ञो यावान् यजमानभागो यज्ञो यजमानो यद्यजमानभागं प्राश्नाति यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयत्येतद्वै सूयवंसु सोदकं यद्वरुहिश्चाऽऽपश्चेतद् (२२)

यजमानस्याऽऽयतनं यद्वेदिर्यत् पूर्णपात्रमन्तर्वेदि निनयति स्व एवाऽऽयतने सूयवंसु सोदकं कुरुते सदसि सन्मे भूया इत्याहाऽऽपो वै यज्ञ आपोऽमृतं यज्ञमेवामृतमात्मन्धत्ते सर्वाणि वै भूतानि व्रतमुपयन्तमनूप यन्ति प्राच्या दिशि देवा ऋत्विजो मार्जयन्तामित्याहैष वै दर्शपूर्णमासयोरवभृथो (२३)

यान्येवैनं भूतानि व्रतमुपयन्तमनूपयन्ति तैरेव सहावभृथमवैति विष्णुमुखा वै

देवाश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननपज्य्यमभ्यजयन् यद्विष्णुकृमान् क्रमते विष्णुरेव भूत्वा यजमानश्छन्दोभिरिमाँल्लोकाननपज्य्यमभि जयति विष्णोः क्रमोऽस्यभिमातिहेत्याह गायत्री वै पृथिवी त्रैष्टुभमन्तरिक्षं जागती द्यौरानुष्टुभीर्दिशश्छन्दोभिरेवेमाँल्लोकान् यथापूर्वमभि जयति॥ (२४)

इत्येतदंबुधो दिशः सुप्त च॥४॥

[५]

अगन्म सुवः सुवर्गन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेति सन्दृशस्ते मा छिंथिस् यत्ते तपस्तस्मै ते मा वृक्षीत्याह यथायजुरेवैतथ्सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्म धेहीत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्चवते यो (२५)

विष्णुकृमान् क्रमते सुवर्गाय हि लोकाय विष्णुकृमाः क्रम्यन्ते ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै विष्णुकृमान् क्रमेत् य इमाँल्लोकान् भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहेदित्येष वा अस्य लोकस्य प्रत्यवरोहो यदाहेदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिव इतीमानेव लोकान्भ्रातृव्यस्य संविद्य पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहति सं (२६)

ज्योतिषाऽभूवमित्याहस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यैन्द्रीमावृतमन्वावर्त इत्याहासौ वा आदित्य इन्द्रस्तस्यैवाऽऽवृतमनु पर्यावर्तते दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवाऽऽवृतमनु पर्यावर्तते समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याहाऽऽशिष- (२७)

मेवैतामा शास्ते समिद्धो अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासमित्याह यथायजुरेवैतद्वसुमान् यज्ञो वसीयान् भूयासमित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते बहु वै गार्हपत्यस्यान्ते मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां गार्हपत्यमुप तिष्ठते पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अग्ने गृहपत् इत्याह (२८)

यथायजुरेवैतच्छ्रुतं हिमा इत्याह शतं त्वां हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह पुत्रस्य नाम गृह्णात्यन्नादमेवैनं करोति तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात् तेजस्यैवास्य ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते तामाशिषमा शासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रो (२९)

जातः स्यात् तेज एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति यो वै यज्ञं प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति कस्त्वा युनक्ति स त्वा वि मुञ्चत्वित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवेनं

युनक्तिं प्रजापतिना वि मुञ्चति प्रतिष्ठित्या ईश्वरं वै व्रतमविसृष्टं प्रदहोऽग्रे व्रतपते
व्रतमचारिषमित्याह व्रतमेव (३०)

वि सृजते शान्त्या अप्रदाहाय पराङ् वाव यज्ञ एति न नि वर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्य
पुनरालम्भं विद्वान् यजते तमभि नि वर्तते यज्ञो बभूव स आ बभूवेत्याहैष वै यज्ञस्य
पुनरालम्भस्तेनैवेनं पुनरालभतेऽनवरुद्धा वा एतस्य विराड्य आहिताग्निः सन्नसभः पशवः
खलु वै ब्राह्मणस्य सभेष्वा प्राङ्मुक्तम्यं ब्रूयाद्भोमाः अग्रेऽविमाः अश्वी यज्ञ इत्यव सभाः
रुन्धे प्र सहस्रं पशूनां प्रोत्यास्यं प्रजायां वाजी जायते॥ (३१)

यः स माशिषं गृहपतु इत्याहु यस्य पुत्रो व्रतमेव खलु वै चतुर्विंशतिश्च॥७॥ [६]

देवं सवितुः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः। केतपूः केतं नः पुनातु
वाचस्पतिर्वाचं मद्यं स्वदाति नः॥ इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वेध्यात्॥ वाजस्य
नु प्रसवे मातरं महीमदितिं नाम वचसा करामहे। यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्या
नो देवः सविता धर्मं साविषत्॥ अ- (३२)

पस्वन्तरमृतमप्सु भेषजमपामुत प्रशस्तिष्वश्वा भवथ वाजिनः॥ वायुर्वा त्वा मनुर्वा
त्वा गन्धर्वाः सप्तविंशतिः। ते अग्रे अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्जवमादधुः॥ अपा नपादाशुहेमन्
य ऊर्मिः ककुद्भान् प्रतूर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वाजः सेत्॥ विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः
क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमस्यङ्को न्यङ्कावभितो रथं यौ ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ
दूरेहेतिरिन्द्रियावा न्यतूत्री ते नोऽग्नयः पप्रयः पारयन्तु॥ (३३)

अप्सु न्यङ्को पञ्चदश चा॥२॥ [७]

देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषं देवस्याहः सवितुः प्रसवे
बृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकः रुहेयमिन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो
वाजं मजयित्। अश्वाजनि वाजिनि वाजेषु वाजिनीवत्यश्वा न्यसमथ्सु वाजय॥ अर्वाऽसि
सप्तिरसि वाज्यसि वाजिनो वाजं धावत मरुता प्रसवे जयत वि योजना मिमीध्वमध्वनः
स्कन्नीत् (३४)

काष्ठा गच्छत वाजैवाजेऽवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता ऋतज्ञाः॥ अस्य मध्वः
पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पृथिभिर्देवयानैः॥ ते नो अर्वन्तो हवनश्रुतो हवं विश्वे शृण्वन्तु

वाजिनः॥ मितद्रवः सहस्रसा मेधसाता सनिष्यवः। महो ये रत्नं समिथेषु जभ्रिरे शं
नो भवन्तु वाजिनो हवेषु॥ देवताता मितद्रवः स्वर्काः। जम्भयन्तोऽहिं वृकं रक्षांसि
सर्नम्यस्मद्युयवन्न- (३५)

मीवाः॥ एष स्य वाजी क्षिपणिं तुरण्यति ग्रीवायां बद्धो अपिकक्ष आसनिं। क्रतुं
दधिक्रा अनु सन्तर्वीत्वत् पथामङ्काः स्यन्वापनीफणत्॥ उत स्मास्य द्रवतस्तुरण्यतः पूर्णं
न वेरनु वाति प्रगर्धिनः। श्येनस्यैव ध्रजतो अङ्गसं परि दधिक्राव्णः सहोर्जा तरित्रतः॥
आ मा वाजस्य प्रसवो जंगम्यादा द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। आ मा गन्तां पितरां (३६)

मातरा चाऽऽमा सोमो अमृतत्वाय गम्यात्॥ वाजिनो वाजजितो वाजं सरिष्यन्तो
वाजं जेष्यन्तो बृहस्पतेर्भागमव जिघ्रत वाजिनो वाजजितो वाजं ससृवांसो
वाजं जिगिवांसो बृहस्पतेर्भागे नि मृद्वमियं वः सा सत्या सन्धाऽभूद्यामिन्द्रैण
समधध्वमर्जीजिपत वनस्पतय इन्द्रं वाजं विमुच्यध्वम्॥ (३७)

स्कन्धोत युयवन्तिरा द्विचत्वारिंशच्च॥४॥

[८]

क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसि जाय एहि सुवो रोहाव रोहाव हि सुवरहं
नावुभयोः सुवो रोक्ष्यामि वाजंश्च प्रसवश्चापिजश्च क्रतुश्च सुवश्च मूर्धा च व्यश्जिन्यश्वा-
ऽऽन्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च। आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन
कल्पतामपानो - (३८)

यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पतां श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां
मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पतां
सुवर्देवा अंगन्मामृता अभूम प्रजापतेः प्रजा अभूम समहं प्रजया सं मया प्रजा समहं
रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषोऽन्नाय त्वाऽन्नाद्याय त्वा वाजाय त्वा वाजजित्यायै त्वा-
ऽमृतमसि पुष्टिरसि प्रजननमसि॥ (३९)

अपानो वाजाय नवं च॥२॥

[९]

वाजस्येमां प्रसवः सुषुवे अग्रे सोमं राजानमोषधीष्वप्सु। ता अस्मभ्यं मधुमतीर्भवन्तु
वयं राष्ट्रे जाग्रियाम पुरोहिताः॥ वाजस्येदं प्रसव आ बभूवेमा च विश्वा भुवनानि सर्वतः।
स विराजं पर्येति प्रजानन् प्रजां पुष्टिं वर्धयमानो अस्मे॥ वाजस्येमां प्रसवः शिश्रिये
दिवमिमा च विश्वा भुवनानि सम्राट्। अदिथ्सन्तं दापयतु प्रजानन् रयिं (४०)

च नः सर्ववीरां नि यच्छतु॥ अग्ने अच्छा वदेह नः प्रति नः सुमनां भव। प्र णो यच्छ भुवस्पते धनुदा असि नस्त्वम्॥ प्र णो यच्छत्वर्यमा प्र भगः प्र बृहस्पतिः। प्र देवाः प्रोत सूनृता प्र वाग्देवी ददातु नः॥ अर्यमणं बृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय। वाचं विष्णुं सरस्वतीं सवितारं (४१)

च वाजिनम्॥ सोमं राजानं वरुणमग्निमन्वारभामहे। आदित्यान् विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम्॥ देवस्य त्वा सवितुः प्रसवैऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यज्ञेणाग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीन्द्रस्य बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामि॥ (४२)

रयिं सवितारं पट्विरशच्च॥३॥

[१०]

अग्निरेकाक्षरेण वाचमुदजयदश्विनौ द्वाक्षरेण प्राणापानावुदजयतां विष्णुस्त्र्यक्षरेण त्रौल्लोकानुदजयत्सोमश्चतुरक्षरेण चतुष्पदः पशूनुदजयत् पूषा पञ्चाक्षरेण पङ्क्तिमुदजयद्धाता षडक्षरेण षडृतूनुदजयन्मरुतः सप्ताक्षरेण सप्तपदां शक्ररीमुदजयन् बृहस्पतिरष्टाक्षरेण गायत्रीमुदजयन्मित्रो नवाक्षरेण त्रिवृतं स्तोममुदजय- (४३)

द्वरुणो दशाक्षरेण विराजमुदजयदिन्द्र एकादशाक्षरेण त्रिष्टुभमुदजयद् विश्वे देवा द्वादशाक्षरेण जगतीमुदजयन् वसवस्त्रयोदशाक्षरेण त्रयोदशं स्तोममुदजयन् रुद्राश्चतुर्दशाक्षरेण चतुर्दशं स्तोममुदजयन्नादित्याः पञ्चदशाक्षरेण पञ्चदशं स्तोममुदजयन्त्रदितिः षोडशाक्षरेण षोडशं स्तोममुदजयत् प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदशं स्तोममुदजयत्॥ (४४)

अजयत् पट्वित्वरिंशच्च॥२॥

[११]

उपयामगृहीतोऽसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतोऽस्यप्सुषदं त्वा घृतसदं व्योमसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वोपयामगृहीतोऽसि पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदं नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः। दैव्यः कोशः (४५)

समुज्जितः। तेषां विशिप्रियाणामिषमूर्जं समग्रभीमेष ते योनिरिन्द्राय त्वा॥ अपां रसमुद्वयसं सूर्यरश्मिं समाभृतम्। अपां रसस्य यो रसस्तं वो गृह्णाम्युत्तमेष ते

योनिरिन्द्राय त्वा॥ अया विष्ठा जूनयन्कर्वराणि स हि घृणिरुरुर्वराय गातुः। स प्रत्युदैद्धरुणो मध्वो अग्रं स्वायां यत्तनुवां तनूमैरयत। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये त्वा॥ (४६)

कोशस्तनुवां त्रयोदश च॥२॥

[१२]

अन्वह मासा अन्विद्वनान्यन्वोषधीरनु पर्वतासः। अन्विन्द्रं रोदसी वावशाने अन्वापो अजिहत जायमानम्॥ अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सुत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्यै। अनु क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृष्यै॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम्। न ह्यस्या अपरं च न जरसा (४७)

मरते पतिः॥ नाहमिन्द्राणि रारण सख्युर्वृषाकपेरऋते। यस्येदमप्यं हविः प्रियं देवेषु गच्छति॥ यो जात एव प्रथमो मनस्वान् देवो देवान् ऋतुना पर्यभूषत्। यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेतां नृमणस्य म्हा स जनासु इन्द्रः॥ आ ते मह इन्द्रोत्युग्र समन्यवो यथ्समरन्त सेनाः। पताति दिद्युन्नयस्य बाहुवोर्मा ते (४८)

मनो विष्वद्वियग्विचारीत्॥ मा नो मर्धोरा भरा दद्धि तन्नः प्र दाशुषे दातवे भूरि यत् तै। नव्ये देष्णे शस्ते अस्मिन् तं उक्थे प्र ब्रवाम वयमिन्द्र स्तुवन्तः॥ आ तू भर माकिरेतत् परिष्ठाद्विद्वा हि त्वा वसुपतिं वसूनाम्। इन्द्र यत् ते माहिंनं दत्रमस्त्यस्मभ्यं तद्धर्यश्च (४९)

प्र यन्धि॥ प्रदातारं हवामह इन्द्रमा हविषां वयम्। उभा हि हस्ता वसुना पृणस्वाऽऽप्र यच्छु दक्षिणादोत सव्यात्॥ प्रदाता वज्री वृषभस्तुराषाद्दुष्मी राजा वृत्रहा सौमपावा। अस्मिन् यज्ञे बर्हिष्या निषद्याथा भव यजमानाय शं योः॥ इन्द्रः सुत्रामा स्ववां अवोभिः समुडीको भवतु विश्ववेदाः। बाधतां द्वेषो अभयं कृणोतु सुवीर्यस्य (५०)

पतयः स्याम॥ तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम। स सुत्रामा स्ववां इन्द्रो अस्मे आराचिद्वेषः सनुतर्युयोतु॥ रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम॥ प्रो प्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूषमर्चत। अभीकै चिदु लोकृथ्सङ्गे समथ्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि चोदिता नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वसु॥ (५१)

जरसा मा ते हर्यश्च सुवीर्यस्याधैकं च॥५॥

[१३]

पा॒क॒य॒ज्ञं स॒ग्ग् श्र॑वाः पु॒रोक्षं॑ ब॒र्हिषो॑हं ध्रु॒वाम॑ग॒न्मेत्या॑हु दे॒वं स॒वित॑र्दे॒वस्या॑हं क्ष॒त्रस्यो॑त्त्वं वा॒जस्ये॑म॒मग्नि॑रेका॒क्षरे॑णोऽप॒याम॑ गृ॒हातो॑ऽस्य॒न्बह॑
मासा॒न्त्रयो॑दश॥१३॥

पा॒क॒य॒ज्ञं पु॒रोक्षं॑ ध्रु॒वां वि सृ॑जते च नः स॒र्ववी॑रां प॒तयः॑ स्या॒मैक॑पञ्चा॒शत्॥५१॥

पा॒क॒य॒ज्ञं ध॒न्व॑सु॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः समाप्तः॥१-७॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः ॥

अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति धेनुर्दक्षिणा ये प्रत्यञ्चः शम्याया अवशीयन्ते तत्रैरुक्तमेककपालं कृष्णं वासः कृष्णतूपं दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुतिं जुषाण एष ते निरुक्ते भागो भूते हविष्मत्यसि मुञ्चेममहंसः स्वाहा नमो य इदं चकाराऽऽदित्यं चरुं निर्वपति वरो दक्षिणाऽऽग्नावैष्णवमेकादशकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीय- (१)

मेकादशकपालं हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो वही दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रं दध्यृषभो वही दक्षिणैन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुं प्रथमजो वत्सो दक्षिणा सौम्यः श्यामाकं चरुं वासो दक्षिणा सरस्वत्यै चरुः सरस्वते चरुं मिथुनो गावौ दक्षिणा॥ (२)

अग्नीषोमीयं चतुस्त्रिंशच्च॥२॥ _____ [१]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुः सावित्रं द्वादशकपालं सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुं मारुतं सप्तकपालं वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यमेककपालम्॥ (३)

आग्नेयमष्टादश॥१॥ _____ [२]

ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां कायमेककपालं प्रघास्यान् हवामहे मरुतो यज्ञवाहसः करम्भेण सजोषंसः॥ मो षू णं इन्द्र पृथ्सु देवास्तु स्म ते शुष्मिन्नव्या। मही ह्यस्य मीढुषो यव्या। हविष्मतो मरुतो वन्दते गीः॥ यद् ग्रामे यदरण्ये यत्सभायां यद्विन्द्रिये। यच्छूद्रे यदर्य एनश्चकृमा वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा मयोभुवा। देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः॥ (४)

वयं यद् विंशतिश्च॥१॥ _____ [३]

अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति साकः सूर्यणोद्यता मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यो मध्यन्दिने चरुं मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णां दर्वि परां पत् सुपूर्णां पुनरापत। वस्त्रे वि क्रीणावहा इषमूर्जः शतक्रतो॥ देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे। निहारमिन्नि मे हरा निहारं (५)

नि ह॑रामि ते॥ म॒रुद्भ्यः क्री॒डिभ्यः पुरो॒डाश॑ꣳ स॒प्तक॑पालं निर्व॑पति सा॒कꣳ
सूर्य॑णोद्य॒ताग्नेय॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पति सौम्यं च॒रुꣳ सा॑वित्रं द्वा॒दश॑कपालꣳ सा॒रस्व॑तं च॒रुं
पौष्णं च॒रुमै॑न्द्रा॒ग्रमेका॑दशकपालमै॒न्द्रं च॒रुं वैश्व॑कर्म्मणमेक॑कपालम्॥ (६)

हरा॑ निहारं त्रि॒शब्दं॥२॥ [४]

सोमा॑य पि॒तृमते॑ पुरो॒डाश॑ꣳ ष॒ट्क॑पालं निर्व॑पति पि॒तृभ्यो॑ ब॒र्हिष॑द्भ्यो धा॒नाः पि॒तृभ्यो॑-
ऽग्नि॑ष्वा॒त्तेभ्यो॑ऽभिवा॒न्यायै॑ दु॒ग्धे म॒न्थमे॑तत् ते तत् ये च॒ त्वाम॑न्वे॒तत् ते पि॑तामह प्र॒पिता॑मह
ये च॒ त्वाम॑न्व॒त्र पि॑तरो यथाभा॒गं म॑न्दध्वꣳ सु॒स॒न्द्दश॑ त्वा व॒यं म॑घ॒वन् म॑न्दिषी॒महि॑॥ प्र
नूनं पूर्ण॑वन्धुरः स्तु॒तो या॑सि व॒शाꣳ अ॒नु॥ योजा॑ न्वि॒न्द्र ते हरी॑॥ (७)

अक्ष॑न्नमी॒मदन्त॑ ह्य॒व प्रि॒या अ॑धूषत॥ अस्तो॑षत स्वभा॒नवो॑ वि॒प्रा न॑वि॒ष्ठया॑ म॒ती॥ योजा॑
न्वि॒न्द्र ते हरी॑॥ अक्ष॑न् पि॒तरोऽमी॑मदन्त पि॒तरोऽती॑तृपन्त पि॒तरोऽमी॑मृजन्त पि॒तरः॑॥ पर॑त
पि॒तरः सो॒म्या ग॑म्भी॒रैः प॑थिभिः पू॒र्वैः॥ अथा॑ पि॒तृन्त्सु॑वि॒दत्रा॑ꣳ अ॒पीत॑ य॒मेन॑ ये स॒ध॒मादं॑
म॒दन्ति॑॥ मनो॑ न्वा हु॒वाम॑हे नारा॒शꣳ से॒न स्तो॑मै॒न पि॑तृणां च॒ मन्म॑भिः॥ आ (८)

न॑ ए॒तु म॒नः पु॒नः ऋ॒त्वे द॑क्षा॒य जी॒वसे॑॥ ज्योक् च॒ सूर्य॑ दृ॒शे॥ पु॒नर्नः॑ पि॒तरो॑ मनो॑
ददा॑तु दै॒व्यो ज॑नः॥ जी॒वं ब्रा॒तꣳ स॑चेमहि॥ यद॑न्त॒रि॒क्षं पृ॑थि॒वीमु॑त द्वां यन्मा॒तरं॑ पि॒तरं॑
वा जि॒हिꣳसि॑म॥ अ॒ग्नि॒र्मा त॑स्मा॒देन॑सो गार्ह॑पत्यः प्र मु॑ञ्चतु दु॒रि॒ता या॑नि च॒कृम॑ क॒रोतु॑
मा॒म॒नेन॑सम्॥ (९)

हरी॑ मन्म॑भि॒रा च॑तु॒श्चत्वारि॑शब्दं॥३॥ [५]

प्र॒ति॒पू॒रुष॑मेक॑कपाला॒न्निर्व॑पत्येक॑मति॒रिक्तं॑ याव॑न्तो गृ॒ह्याः स्म॑स्तेभ्यः क॒म॒करं॑ प॒शूना॑ꣳ
श॒र्मा॑सि श॒र्म य॑ज॒मान॑स्य श॒र्म मे॑ य॒च्छैकं॑ ए॒व रु॒द्रो न॑ द्वि॒तीया॑य त॒स्थ आ॑खु॒स्तै रु॒द्र
प॒शुस्तं॑ जु॒षस्वैष॑ ते रु॒द्र भा॑गः स॒ह स्व॑स्त्राऽम्बि॒कया॑ तं जु॒षस्व॑ भेष॒जं ग॒वेऽश्वा॑य पुरु॒षाय॑
भेष॒जमथो॑ अ॒स्मभ्यं॑ भेष॒जꣳ सु॒भेष॑जं (१०)

यथा॑ऽस॒ति॥ सु॒गं मे॒षाय॑ मे॒ष्या॑ अवा॒म्ब रु॒द्रम॑दि॒मह्य॑वं दे॒वं त्र्य॑म्बकम्॥ यथा॑ नः
श्रेय॑सः क॒र॒द्यथा॑ नो व॒स्य॑सः क॒र॒द्यथा॑ नः प॒शुम॑तः क॒र॒द्यथा॑ नो व॒यसा॑यया॒त् त्र्य॑म्बकं
य॒जाम॑हे सु॒गन्धिं॑ पु॒ष्टि॒वर्ध॑नम्॥ उ॒र्वारु॑कमि॒व ब॑न्ध॒नान्मृ॑त्योर्मु॒क्षीय॑ माऽमृ॒तात्॥ ए॒ष ते॑ रु॒द्र
भा॒गस्तं॑ जु॒षस्व॑ तेना॒वसे॑न॒ प॒रो मू॒जव॑तोऽती॒ह्यव॑ततथन्वा पि॒नाक॑हस्तः कृ॒ति॒वासाः॑॥ (११)

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥२॥ [६]

ऐन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुमिन्द्राय शुनासीराय पुरोडाशं द्वादशकपालं वायव्यं पयः सौर्यमेककपालं द्वादशगवः सीरं दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति रौद्रं गावीधुकं चरुमैन्द्रं दधि वारुणं यवमयं चरुं वहिनीं धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरःसदोऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः पश्चात्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो वरुणनेत्रा उपरिषदो बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो (१२)

नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढः रक्षः सन्दग्धः रक्ष इदमहः रक्षोऽभि सं दहाम्यग्नये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय सवित्रे वरुणाय बृहस्पतये दुर्वस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा देवस्य त्वा सवितुः प्रसवैऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां रक्षसो वधं जुहोमि हतः रक्षोऽवधिष्म रक्षो यद्वस्ते तद्वक्षिणा॥ (१३)

तेभ्यः पञ्चचत्वारिंशच्च॥२॥ [७]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै चरुः राकायै चरुः सिनीवाल्यै चरुं कुह्वै चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणाऽऽग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं वैष्णवं त्रिकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपतीन्द्रासोमीयमेकादशकपालः सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा सोमापौष्णं चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुः श्यामो दक्षिणा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा वारुणं यवमयं चरुमश्वो दक्षिणा॥ (१४)

निरष्टो च॥१॥ [८]

बारुहस्पत्यं चरुं निर्वपति ब्रह्मणो गृहे शितिपृष्ठो दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे ऋषभो दक्षिणाऽऽदित्यं चरुं महिष्यै गृहे धेनुर्दक्षिणा नैरऋतं चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखनिर्भिन्नं कृष्णा कूटा दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे हिरण्यं दक्षिणा वारुणं दशकपालः सूतस्य गृहे महानिरष्टो दक्षिणा मारुतः सप्तकपालं ग्राम्ण्यो गृहे पृश्निर्दक्षिणा सावित्रं द्वादशकपालं (१५)

क्षत्तुर्गृह उपध्वस्तो दक्षिणाऽऽश्विनं द्विकपालः सङ्गहीतुर्गृहे संवात्यौ दक्षिणा पौष्णं

चरुं भागदुधस्य गृहे श्यामो दक्षिणा रौद्रं गावीधुकं चरुमक्षावापस्य गृहे शबल उद्धारो दक्षिणेन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रति निर्वपतीन्द्रायाः होमुचेऽयं नो राजा वृत्रहा राजा भूत्वा वृत्रं वध्यान्मैत्राबारहस्पत्यं भवति श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धे स्वयं मूर्ते स्वयं मथित आज्य आश्वत्थे (१६)

पात्रे चतुःस्रक्तौ स्वयमवपत्रायै शाखायै कर्णाः श्चाकर्णाःश्च तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कर्णाः स पर्यसि बारहस्पत्यो येऽकर्णाः स आज्ये मैत्रः स्वयं कृता वेदिर्भवति स्वयं दिनं बरुहिः स्वयं कृत इध्मः सैव श्वेता श्वेतवत्सा दक्षिणा॥ (१७)

सवित्रं द्वादशकपालमाश्वत्थे त्रयसि शब्द॥ ३॥

[१]

अग्नये गृहपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति कृष्णानां व्रीहीणां सोमाय वनस्पतये श्यामाकं चरुं सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालमाशूनां व्रीहीणां रुद्राय पशुपतये गावीधुकं चरुं बृहस्पतये वाचस्पतये नैवारं चरुमिन्द्राय ज्येष्ठाय पुरोडाशमेकादशकपालं महाव्रीहीणां मित्राय सत्यायाऽम्बानां चरुं वरुणाय धर्मपतये यवमयं चरुं सविता त्वां प्रसवानां सुवतामग्निर्गृहपतीनां सोमो वनस्पतीनां रुद्रः पशूनां (१८)

बृहस्पतिर्वाचामिन्द्रो ज्येष्ठानां मित्रः सत्यानां वरुणो धर्मपतीनां ये देवा देवसुवः स्थ त इममामुष्यायणमनमित्राय सुवध्वं महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायैष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा प्रति त्यन्नाम राज्यमधायि स्वां तनुवं वरुणो अशिश्रेच्छुर्चैर्मित्रस्य त्रयां अभूमामन्महि महत ऋतस्य नाम सर्वे ब्राता वरुणस्याभूवन्वि मित्र एवैररातिमतारीदसूषुदन्त यज्ञियां ऋतेन व्यु त्रितो जग्मिमाणं न आनुइ विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि॥ (१९)

पशूनां ब्राताः पञ्चविंशतिश्च॥ २॥

[१०]

अर्थतः स्थाऽपां पतिरसि वृषास्यूर्मिर्वृषसेनोऽसि ब्रजक्षितः स्थ मरुतामोजः स्थ सूर्यवर्चसः स्थ सूर्यत्वचसः स्थ मान्दाः स्थ वाशाः स्थ शक्करीः स्थ विश्वभृतः स्थ जनभृतः स्थाऽग्नेस्तेजस्याः स्थाऽपामोषधीनां रसः स्थाऽपो देवीर्मधुमतीरगृह्णन्नृजस्वती राजसूयाय चितानाः। याभिर्मित्रावरुणावभ्यर्षिश्चन् याभिरिन्द्रमनयन्नत्यरातीः॥ राष्ट्रदाः स्थ राष्ट्रं दत्त स्वाहा राष्ट्रदाः स्थ राष्ट्रमुष्मै दत्त॥ (२०)

अत्येकादश च॥१॥

[११]

देवीराप्ः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वं महि वर्चः क्षत्रियाय वन्वाना अनाधृष्टाः
सीदतोर्जस्वतीर्महि वर्चः क्षत्रियाय दधतीरनिभृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजाः सोमस्य
दात्रमसि शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृता अमृतेन स्वाहा राजसूयाय
चितांनाः॥ सधुमादो द्युम्निनीरूर्ज एता अनिभृष्टा अपस्युवो वसानः। पुस्त्यासु चक्रे
वरुणः सधस्थमपा ५ शिशुर- (२१)

मातृतामास्वन्तः॥ क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरस्यावित्रो अग्निर्गृहपतिरावित्र इन्द्रो
वृद्धश्रवा आवित्रः पूषा विश्ववेदा आवित्रो मित्रावरुणावृतावृधावावित्रे द्यावापृथिवी धृतव्रते
आवित्रा देव्यदितिर्विश्वरूप्यावित्रोऽयमसावामुष्यायणोऽस्यां विश्वस्मिन् राष्ट्रे महते क्षत्राय
महूत आधिपत्याय महूते जानराज्यायैष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना ५
राजेन्द्रस्य (२२)

वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वेध्याच्छत्रुबाधनाः स्थ पात मा प्रत्यश्च पात मा
तिर्यश्चमन्वश्च मा पात दिग्भ्यो मा पात विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात हिरण्यवर्णावुषसां
विरोकेऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्याऽऽरोहतं वरुण मित्रं गतं ततश्चक्षाथामदितिं दितिं
च॥ (२३)

शिशुरिन्द्रस्यैकवत्वारि ५ शच्च॥ ३॥

[१२]

सुमिधुमा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दसामवतु त्रिवृथस्तोमो रथन्तर ५ सामाग्निर्देवता ब्रह्म
द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा छन्दसामवतु पञ्चदशः स्तोमो बृहत्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं
द्रविणं विराजमा तिष्ठ जगती त्वा छन्दसामवतु सप्तदशः स्तोमो वैरूप ५ सामं मरुतो
देवता विड्रविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्टुप् त्वा (२४)

छन्दसामवत्वेकवि ५ शः स्तोमो वैराज ५ सामं मित्रावरुणौ देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा
तिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु त्रिणवत्रयस्त्रि ५ शौ स्तोमो शाक्ररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता
वर्चो द्रविणमीदृङ् चान्यादृङ् चैतादृङ् च प्रतिदृङ् च मितश्च सम्मितश्च सभराः।
शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्मा ५ श्व सत्यश्चर्तपाश्वा- (२५)

त्य ५ हाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा

बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय स्वाहा घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाऽशाय स्वाहा भगाय स्वाहा
क्षेत्रस्य पतये स्वाहा पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे
स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाऽद्भ्यः स्वाहोषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा
परिप्लवेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ (२६)

अनुष्टुप्चतुर्पाञ्च सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ ३॥

[१३]

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादमृतमसि मृत्योर्मा पाहि दिद्योन्मा पाह्यवैष्टा
दन्दशूका निरस्तं नमुचेः शिरः॥ सोमो राजा वरुणो देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचः
सुवन्तां ते ते प्राणः सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते श्रोत्रः सुवन्ताः सोमस्य त्वा
द्युमेनाभिषिञ्चाम्यग्रे- (२७)

स्तेजसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रस्येन्द्रियेण मित्रावरुणयोर्वीर्येण मरुतामोजसा क्षत्राणां
क्षत्रपतिरस्यति दिवस्पाहि समाववृत्रन्नधरागुदीचीरहि बुध्रियमनु सञ्चरन्तीस्ताः पर्वतस्य
वृषभस्य पृष्ठे नावश्चरन्ति स्वसिच इयानाः॥ रुद्र यत्ते क्रयो परं नाम तस्मै हुतमसि
यमेष्टमसि। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव। यत्कामास्ते
जुहुमस्तन्नो अस्तु वयः स्याम पतयो रयीणाम्॥ (२८)

अग्नेस्तेकादश च॥ २॥

[१४]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वेध्यान्मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशान्नोः प्रशिषां
युनज्मि यज्ञस्य योगेन विष्णोः क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मरुतां
प्रसवे जेषमाप्तं मनः समहमिन्द्रियेण वीर्येण पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो मात्रे
पृथिव्यै माऽहं मातरं पृथिवीः हिंसिषं मा (२९)

मां माता पृथिवी हिंसीदियदस्यायुरस्यायुर्मे धेह्यूर्गस्यूज मे धेहि युङ्क्षि
वर्चोऽसि वर्चो मयि धेह्यग्रये गृहपतये स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहेन्द्रस्य बलाय
स्वाहा मरुतामोजसे स्वाहा हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्भोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्भ्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋत बृहत्॥ (३०)

हिंसिषं मर्तजास्त्रीणि च॥ २॥

[१५]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि समहं विश्वेदेवैः क्षत्रस्य नाभिरसि क्षत्रस्य योनिरसि स्योनामा
सीद सुषदामा सीद मा त्वां हिंसीन्मा मां हिंसीन्निषंसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यास्वा
साम्राज्याय सुक्रतुर्ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंवा ब्रह्मा(३)न्
त्वं राजन् ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा (३१)

ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेवो ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्मा-
ऽसि वरुणोऽसि सत्यधर्मेन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तेन मे रध्य दिशोऽभ्ययं राजा-
ऽभूत्सुश्लोकाँ(४) सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)न् अपां नत्रे स्वाहोर्जो नत्रे स्वाहाऽग्नये
गृहपतये स्वाहा॥ (३२)

सत्यौजाँश्चत्वारिंशच्च॥२॥

[१६]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा सारस्वतं चरुं वंत्सतरी दक्षिणा सावित्रं
द्वादशकपालमुपध्वस्तो दक्षिणा पौष्णं चरुं श्यामो दक्षिणा बारहस्पत्यं चरुं शितिपृष्ठो
दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो दक्षिणा वारुणं दशकपालं महानिरष्टो दक्षिणा सौम्यं चरुं
बभ्रुर्दक्षिणा त्वाष्ट्रमष्टाकपालं शुण्ठो दक्षिणा वैष्णवं त्रिकपालं वामनो दक्षिणा॥ (३३)

आग्नेयं द्विचत्वारिंशत्॥१॥

[१७]

सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिसृजां प्र यच्छति दशभिर्वंत्सतरेः
सोमं क्रीणाति दशपेयो भवति शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तदशं स्तोत्रं भवति
प्राकाशावध्वर्यवे ददाति स्रजमुद्रात्रे रुक्मं होत्रेऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यां द्वादश
पष्ठौहीर्ब्रह्मणै वशां मैत्रावरुणायंरुषभं ब्राह्मणाच्छुसिने वासंसी नेष्टापोतृभ्यां स्थूरि
यवाचितमच्छावाकायान्द्वाहमग्नीधे भार्गवो होता भवति श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति
वारवन्तीयमग्निष्टोमसामं सारस्वतीरपो गृह्णाति॥ (३४)

वारवन्तीयं चत्वारिंशच्च॥१॥

[१८]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो दक्षिणा वैश्वदेवं
चरुं पिशङ्गीं पष्ठौही दक्षिणा मैत्रावरुणीमामिक्षां वशा दक्षिणा बारहस्पत्यं चरुं शितिपृष्ठो
दक्षिणाऽऽदित्यां मल्हां गर्भिणीमा लभते मारुतीं पृश्निं पष्ठौहीमश्विभ्यां पूष्णे पुरोडाशं
द्वादशकपालं निर्वपति सरस्वते सत्यवाचे चरुं सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादश-

कपालं तिसृधन्वः शुष्कदृतिर्दक्षिणा॥ (३५)

आग्नेयः सप्तचत्वारिंशत्॥१॥

[१९]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुः सावित्रं द्वादशकपालं बारहस्पत्यं चरुं त्वाष्ट्रमष्टाकपालं वैश्वानरं द्वादशकपालं दक्षिणो रथवाहनवाहो दक्षिणा सारस्वतं चरुं निर्वपति पौष्णं चरुं मैत्रं चरुं वारुणं चरुं क्षैत्रपत्यं चरुमादित्यं चरुमुत्तरो रथवाहनवाहो दक्षिणा॥ (३६)

आग्नेयं चतुस्त्रिंशत्॥१॥

[२०]

स्वाद्वीं त्वा स्वादुना तीव्रां तीव्रेणामृतामृतेन सृजामि सः सोमैः सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णो पच्यस्व पुनातु ते परिस्रुतः सोमः सूर्यस्य दुहिता वारेण शश्वता तना वायुः पूतः पवित्रेण प्रत्यङ्गस्वोमो अतिद्रुतः इन्द्रस्य युज्यः सखा कुविदङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यनुपूर्वं वियूय। इहेहैषां कृणुत भोजनानि ये ब्रूहिषो नमोवृक्तिं न जग्मुः॥ अश्विनं धूम्रमा लभते सारस्वतं मेघमैन्द्रमृषभमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति सावित्रं द्वादशकपालं वारुणं दशकपालं सोमप्रतीकाः पितरस्तृष्णुत वडबा दक्षिणा॥ (३७)

भोजनानि षड्विंशतिश्च॥१॥

[२१]

अग्नाविष्णू महि तद्वा महित्वं वीतं घृतस्य गुह्यानि नाम। दमेदमे सप्त रत्ना दधाना प्रति वां जिह्वा घृतमा चरण्येत्॥ अग्नाविष्णू महि धामं प्रियं वा वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा। दमेदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्॥ प्र णो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती। धीनामवित्र्यवतु। आ नो दिवो बृहतः (३८)

पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम्। हवं देवी जुजुषाणा घृताचीं शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु॥ बृहस्पते जुषस्व नो हव्यानि विश्वदेव्य। रास्व रत्नानि दाशुषे॥ एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः। बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयः स्याम पतयो रयीणाम्। बृहस्पते अति यदर्यो अर्हाद्युमद्विभाति क्रतुमञ्जनेषु। यद्दीदयच्छवस- (३९)

तप्रजात॒ तदस्मासु॑ द्रविणं॑ धेहि चित्रम्॥ आ नो॑ मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्।
मध्वा॑ रजा॑सि सुक्रतू॥ प्र बा॒हवा॑ सि॒सृतं जीवसे॑ न आ नो॑ गव्यूतिमुक्षतं घृतेन॑। आ नो॑
जने॑ श्रवयतं युवाना श्रुतं मे॑ मित्रावरुणा हवेमा॥ अग्निं वः॑ पू॒र्व्यं गिरा॑ देवमीडे वसूनाम्।
सप॒र्यन्तः पुरु॑प्रियं मि॒त्रं न क्षे॑त्र॒सार्ध॑सम्॥ म॒क्षू देव॑वतो॒ रथः (४०)

शूरो॑ वा पृथ्सु॒ कासु॑ चित्। दे॒वानां॑ य इन्मनो॒ यज॑मान॒ इय॑क्षत्य॒भीदय॑ज्वनो भुवत्॥
न यज॑मान रिष्यसि॒ न सु॑न्वान् न दै॒वयो॥ अस॒दत्र॑ सु॒वीर्य॑मु॒त त्यदा॑श्वश्चि॒यम्॥ नकि॑ष्टं
कर्म॑णा नश॒न्न प्र योष॑न्न योषति॥ उप॑ क्षरन्ति॒ सिन्ध॑वो मयो॒भुव॑ ईजानं॑ च॒ यक्ष्य॑माणं च
धेन॑वः। पृ॒णन्त॑ च॒ पपु॑रिं च (४१)

श्रव॑स्यवो घृतस्य॒ धारा॑ उप॑ यन्ति वि॒श्वतः॑॥ सोमा॑रुद्रा वि वृ॒हतं वि॑षूची॒ममी॑वा या
नो गय॑मावि॒वेश। आरे॑ बा॒धेथां॑ नि॒रृ॒तिं परा॑चैः कृतं चि॒देनः॑ प्रमु॒मुक्त॑म॒स्मत्॥ सोमा॑रुद्रा
युवमे॒तान्यस्मे॑ वि॒श्वा त॒नूषु॑ भेष॒जानि॑ धत्तम्। अ॒व॑ स्यतं मु॒ञ्चत॑ यन्नो अ॒स्ति त॒नूषु॑ ब॒द्धं
कृत॑मेनो॒ अ॒स्मत्॥ सोमा॑पूषणा॒ जन॑ना रयी॒णां जन॑ना दि॒वो जन॑ना पृथि॒व्याः। जा॒तौ
विश्व॑स्य॒ भुव॑नस्य गो॒पौ दे॒वा अ॑कृ॒ण्वन्न॒मृत॑स्य॒ नाभि॑म्॥ इ॒मौ दे॒वौ जा॑यमानौ जुषन्ते॒मौ
तमा॑सि गू॒हता॑मजु॒ष्टा। आ॒भ्यामिन्द्रः॑ प॒क्वमा॑मास्वन्तः सो॒मापू॑षभ्या॑ जनदु॒स्त्रिया॑सु॥ (४२)

बृ॒हतः शव॑सा॒ रथः पपु॑रिं च दि॒वो जन॑ना पञ्चविंशतिश्च॥५॥ [२२]

अनु॑मत्या आग्नेयमैन्द्राग्रमु॒ग्रये॒ सोमा॑य प्रति पू॒षमैन्द्रा॑ग्रं धात्रे बा॒र्हस्प॑त्यमु॒ग्रये॑ गू॒हप॑तयेऽर्थे॒तो दे॒वाः समिधु॑ सोम॒स्येन्द्र॑स्य मि॒त्र आ॑ग्नेय॑
सद्य आ॑ग्नेयमा॑ग्नेय॑ स्वा॒द्वी त्वाऽग्रा॑विष्णु॒ द्वाविं॑शतिः॥२२॥

अनु॑मत्ये॒ यथा॑संति दे॒वीरा॑पो मि॒त्रांसि॑ शू॒रो वा द्वि॑वंत्वारि॑शत्॥४२॥

अनु॑मत्या उ॒स्त्रिया॑सु॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः समाप्तः॥१-८॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां प्रथमकाण्डः समाप्तः॥१॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

वायुव्यङ् श्वेतमालंभेत् भूतिकामो वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवातिक्षिप्रा देवतेत्याहुः सैनमीश्वरा प्रदह इत्येतमेव सन्तं वायुर्वै नियुत्वंत आलंभेत् नियुद्धा अस्य धृतिर्धृत एव भूतिमुपैत्यप्रदाहाय भवत्येव (१)

वायुर्वै नियुत्वंत आलंभेत् ग्रामकामो वायुर्वा इमाः प्रजा नस्योता नैनीयते वायुमेव नियुत्वंतः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजा नस्योता निर्यच्छति ग्राम्येव भवति नियुत्वंते भवति ध्रुवा एवास्मा अनपगाः करोति वायुर्वै नियुत्वंत आलंभेत् प्रजाकामः प्राणो वै वायुरपानो नियुत्प्राणापानौ खलु वा एतस्य प्रजाया (२)

अपक्रामतो योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते वायुमेव नियुत्वंतः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्राणापानाभ्यां प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजां वायुर्वै नियुत्वंत आलंभेत् ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा एतस्मादपक्रामतो यस्य ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वंतः स्वेन भागधेयेनोप (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयत् प्रजाः पशून्सृजेयेति स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्नौ प्रागृह्णात्ततोऽजस्तूपरः समंभवत् स्वार्यै देवताया आऽलंभेत् ततो वै स प्रजाः पशून्सृजत् यः प्रजाकामः (४)

पशुकामः स्यात्स एतं प्राजापत्यमजं तूपरमालंभेत् प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां पशून्प्रजनयति यच्छृणुस्तत्पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वाणां यदन्यतोदन्तद्वानां यदव्या इव श्फास्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः पशवस्तान् (५)

रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमालंभेत् पशुकामो द्वौ वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायैते ऊर्जं पुष्टिं तृतीयः सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै पशून्प्रजनयत् सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्रजनयत्यौदुम्बरो यूपो भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्क्पशवं ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशून्व-

रुन्धे॥ (६)

भवंत्येव प्रजायां आमयति वायुमेव नियुत्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोपं प्रजाकामस्तान् यूपस्त्रयोदश च॥६॥ [१]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता वरुणमगच्छन्ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत् ता अस्मै न पुनरददात्सौऽब्रवीद्वरं वृणीष्वार्थं मे पुनर्देहीति तासां वरमाऽलभत् स कृष्ण एकशितिपादभवद्यो वरुणगृहीतः स्यात्स एतं वारुणं कृष्णमेकशितिपादमालभेत् वरुण- (७)

मेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति कृष्ण एकशितिपादवति वारुणो ह्येष देवतया समृद्धौ सुवर्भानुरासुरः सूर्यं तमसाऽविद्धत्तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्य यत्प्रथमं तमोऽपाघ्नन्त्सा कृष्णाऽविरभवद्यद्वितीयं सा फल्गुनी यत्तृतीयं सा बलक्षी यदद्व्यस्थादपाकृन्तन्त्साऽविऽर्वशा (८)

समभवत्ते देवा अंब्रुवन्देवपशुर्वा अयं समभूत्कस्मा इममालंफस्यामह इत्यथ वै तर्ह्यल्पां पृथिव्यासीदजाता ओषधयस्तामविं वशामादित्येभ्यः कामायाऽलभन्त ततो वा अप्रथत पृथिव्यजायन्तोषधयो यः कामयेत प्रथेय पशुभिः प्र प्रजयां जायेयेति स एतामविं वशामादित्येभ्यः कामा- (९)

याऽऽलंभेताऽऽदित्यानेव कामः स्वेन भागधेयेनोपं धावति त एवैनं प्रथयन्ति पशुभिः प्र प्रजयां जनयन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत् तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एता मल्हा आलंभन्ताऽऽग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां बारहस्पत्यां तामिरेवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एता मल्हा आलंभे- (१०)

ताऽऽग्नेयीं कृष्णग्रीवीं संहितामैन्द्रीं श्वेतां बारहस्पत्यामेता एव देवताः स्वेन भागधेयेनोपं धावति ता एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधति ब्रह्मवर्चस्येव भवति वसन्तां प्रातराग्नेयीं कृष्णग्रीवीमालंभेत् ग्रीष्मे मध्यन्दिने संहितामैन्द्रीं शरद्यपराह्णे श्वेतां बारहस्पत्यां त्रीणि वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्तां प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने शरद्यपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्ये- (११)

वाव रुन्धे संवत्सरं पर्यालंभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्य प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्येव भवति गर्भिण्यो भवन्तीन्द्रियं वै गर्भ इन्द्रियमेवास्मिन्दधति सारस्वतीं मेषीमालंभेत् य ईश्वरो वाचो वर्दितोः सन्वाचं न

वदेद्वाग्वै सरस्वती सरस्वतीमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवास्मिन् (१२)

वाचं दधाति प्रवदिता वाचो भवत्यपन्नदती भवति तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्त्याग्नेयं कृष्णग्रीवमा लभेत सौम्यं बभ्रुं ज्योगामयाव्यग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमं रसो यस्य ज्योगामयत्यग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसमुत यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं बभ्रुमालभेताऽऽग्नेयं कृष्णग्रीवं प्रजाकामः सोमो (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य न विरोचेत् यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन्तेन दधाति यत्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीव आग्नेयो भवति तम एवास्मादपहन्ति श्वेतो भवति (१४)

रुचमेवास्मिन्दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्त्विषिं दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेत सौम्यं बभ्रुमाग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरोधायाः स्पर्धमान आग्नेयो वै ब्राह्मणः सौम्यो राजन्योऽभितः सौम्यमाग्नेयो भवतस्तेजसैव ब्रह्मणोभयतो राष्ट्रं परिगृह्णात्येकधा समावृङ्के पुर एनं दधते ॥ (१५)

लभेत वरुणं वशेतामवि वशामादित्येभ्यः कामाय मल्हा आलभेत तान्येव सैवास्मिन्धोमः श्वेतो भवति त्रिचत्वारिंशच्च ॥ १॥-[२]

देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त स एतं विष्णुर्वामनमपश्यत् स्वायै देवताया आलभत ततो वै स इमाल्लोकानभ्यजयद्वैष्णवं वामनमालभेत स्पर्धमानो विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति विषम आलभेत विषमा इव हीमे लोकाः समृद्धा इन्द्राय मन्युमते मनस्वते ललाम प्राशृङ्गमालभेत सङ्ग्रामे (१६)

सं यत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयति तं सङ्ग्राममिन्द्राय मरुत्वते पृश्निस्त्वथमालभेत ग्रामकाम इन्द्रमेव मरुत्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सजातान्प्रयच्छति ग्राम्येव भवति यदेषभस्ते- (१७)

नैन्द्रो यत्पृश्निस्तेन मारुतः समृद्धौ पश्चात्पृश्निस्त्वथो भवति पश्चादन्ववसायिनीमेवास्मै विशं करोति सौम्यं बभ्रुमालभेतान्नकामः सौम्यं वा अन्नं सोममेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति बभ्रुर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्धौ

सौम्यं बभ्रुमालभेत यमलः (१८)

राज्याय सन्तः राज्यं नोपनमेत्सौम्यं वै राज्यः सोममेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै राज्यं प्रयच्छत्युपैतः राज्यं नमति बभ्रुर्भवत्येतद्वै सोमस्य रूपः समृद्ध्या इन्द्राय वृत्रतुरे ललामं प्राशृङ्गमालभेत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामः पाप्मानमेव वृत्रं तीर्त्वा प्रतिष्ठां गच्छतीन्द्रायाभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमा- (१९)

लभेत यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अभिमातिरिन्द्रमेवाभिमातिहनः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मात्पाप्मानमभिमातिं प्रणुदत इन्द्राय वज्रिणं ललामं प्राशृङ्गमालभेत यमलः राज्याय सन्तः राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव वज्रिणः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै वज्रं प्रयच्छति स एनं वज्रो भूत्या इन्ध उपैतः राज्यं नमति ललामः प्राशृङ्गो भवत्येतद्वै वज्रस्य रूपः समृद्धौ॥ (२०)

सङ्ग्रामे तेनालमभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमेनं पञ्चदश च॥५॥ [३]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मां एतान्दशर्षभामाऽलभन्त तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मां एतान्दशर्षभामाऽलभेतामुमेवादित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वसन्तां प्रातस्त्रील्ललामानालभेत ग्रीष्मे मध्यन्दिने (२१)

त्रीञ्छितिपृष्ठाञ्छुरद्यंपराह्णे त्रीञ्छितिवारात्रीणि वा आदित्यस्य तेजांसि वसन्तां प्रातर्ग्रीष्मे मध्यन्दिने शरद्यंपराह्णे यावन्त्येव तेजांसि तान्येवावैरुन्धे त्रयस्त्रय आलभ्यन्तेऽभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति संवत्सरं पर्यालभ्यन्ते संवत्सरो वै ब्रह्मवर्चसस्यं प्रदाता संवत्सर एवास्मै ब्रह्मवर्चसं प्रयच्छति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति संवत्सरस्यं पुरस्तात्प्राजापत्यं कद्रु- (२२)

मालभेत प्रजापतिः सर्वा देवतां देवतांस्वेव प्रतितिष्ठति यदि बिभीयाद्दुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णः श्याममालभेत सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्चर्मा भवति देवाश्च वै यमश्चास्मिंल्लोकैःऽस्पर्धन्त स यमो देवानामिन्द्रियं वीर्यमयुवत् तद्यमस्यं (२३)

यमत्वं ते देवा अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्यद्वयः स्म इति ते प्रजापतिमुपाधावन्त्स

एतौ प्रजापतिरात्मन उक्ष्वशौ निरमिमीत ते देवा वैष्णावरूणां वशामालभन्तैन्द्रमुक्षान्तं वरुणेनैव ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदन्तैन्द्रेणैवास्यैन्द्रियमवृञ्जत यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमानो वैष्णावरूणां (२४)

वशामालभेतैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदत ऐन्द्रेणैवास्यैन्द्रियं वृङ्क्ते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रो हतः षोडशभिर्भोगैरसिनात्तस्य वृत्रस्य शीर्षतो गाव उदायन्ता वैदेह्योऽभवन्तासामृषभो जघनेऽनूदैत्तमिन्द्रो- (२५)

ऽचायत्सोऽमन्यत यो वा इममालभेत मुच्येतास्मात्पाप्मन इति स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभं तस्याग्निरेव स्वेन भागधेयेनोपसृतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदहदैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्नधत्त यः पाप्मना गृहीतः स्यात्स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभमग्निरेवास्य स्वेन भागधेयेनोपसृतः (२६)

पाप्मानमपि दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्यत्ते मुच्यते पाप्मनो भवत्येव द्यावापृथिव्या धेनुमालभेत ज्योगपरुद्धोऽनयोर्हि वा एषोऽप्रतिष्ठितोऽथैष ज्योगपरुद्धो द्यावापृथिवी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ते एवैनं प्रतिष्ठां गमयतः प्रत्येव तिष्ठति पर्यारिणी भवति पर्यारीव ह्येतस्य राष्ट्रं यो ज्योगपरुद्धः समृद्धौ वायव्यं (२७)

वत्समा लभेत वायुर्वा अनयोर्वत्स इमे वा एतस्मै लोका अपंशुष्का विडपंशुष्काऽथैष ज्योगपरुद्धो वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इमाँल्लोकान् विशं प्रदापयति प्रास्मा इमे लोकाः सुवन्ति भुञ्जत्येनं विडुपतिष्ठते॥ (२८)

मुच्यन्दिने कद्रु यमस्य स्पर्धमानो वैष्णावरूणान्तमिन्द्रोऽस्य स्वेन भागधेयेनोपसृतो वायव्यं द्विबत्वारिंशच्च॥८॥ [४]

इन्द्रो वलस्य बिलमपौर्णोत्स य उत्तमः पशुरासीत्तं पृष्ठं प्रति सङ्ग्रह्योदक्स्विदत्तं सहस्रं पशवोऽनूदायन्त्स उत्ततोऽभवद्यः पशुकामः स्यात्स एतमैन्द्रमुन्नतमालभेतैन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवत्युन्नतो (२९)

भवति साहस्री वा एषा लक्ष्मी यदुन्नतो लक्ष्मियैव पशूनवरुन्धे यदा सहस्रं पशून्प्राप्नुयादथ वैष्णवं वामनमा लभेतैतस्मिन्वै तत्सहस्रमद्यतिष्ठत्तस्मादेष वामनः समीषितः पशुभ्य एव प्रजातेभ्यः प्रतिष्ठां दधाति कोऽर्हति सहस्रं

पशून्प्राप्तुमित्याहुरहोरात्राण्येव सहस्रं सम्पाद्यालभेत पशवो (३०)

वा अंहोरात्राणि पशूनेव प्रजातान्प्रतिष्ठां गमयत्योषधीभ्यो वेहतमालभेत प्रजाकामो ओषधयो वा एतं प्रजायै परिबाधन्ते योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दत ओषधयः खलु वा एतस्यै सूतुमपि घ्नन्ति या वेहद्भवत्योषधीरेव स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३१)

प्रजामापो वा ओषधयोऽसत्पुरुष आप एवास्मा असंतः सद्ददति तस्मादाहुयश्चैवं वेद यश्च नापस्त्वावासंतः सद्ददतीत्येन्द्रोऽसूतवंशमालभेत भूतिकामोऽजातो वा एष योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा वशाऽभवं (३२)

दिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येव यः सूत्वा वशा स्यात्तमैन्द्रमेवालभेतैतद्वाव तदिन्द्रियं साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमालभेत य आ तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा एतस्य सोमपीथो यो ब्राह्मणः सन्ना (३३)

तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेतीन्द्राग्री एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनः सोमपीथो नमति यदेन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे यदाग्रेयो भवत्याग्रेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव देवतामनु सन्तनोति पुनरुत्सृष्टो भवति पुनरुत्सृष्ट इव ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धौ ब्राह्मणस्पत्यं तूपरमालभेताभिचरन्ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तस्मा एवैनमा वृश्चति ताजगार्तिमार्च्छति तूपरो भवति क्षुरपविर्वा एषा लक्ष्मी यतूपरः समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शर्मयं बरुहिः शृणाल्येवेनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवेनम्॥ (३५)

भवत्युन्नतः पशवो जनयन्ति विन्दतेऽभवत्सन्नेतस्येन्द्राणी च॥७॥ [५]

बारूहस्पत्यः शितिपृष्ठमालभेत ग्रामकामो यः कामयेत पृष्ठं संमानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं पृष्ठं संमानानां करोति ग्राम्येव भवति शितिपृष्ठो भवति बारूहस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ पौष्णं श्याममालभेतान्नकामोऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्धौ

मारुतं पृश्निमालभेतान्नकामोऽन्नं वै मरुतो मरुत एव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमालभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव (३७)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधातीन्द्रियाव्येव भवत्यरुणो भ्रूमान्भवत्येतद्वा इन्द्रस्य रूपं समृद्धौ सावित्रमुपद्धस्तमालभेत सनिकामः सविता वै प्रसवानामीशे सवितारमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सनिं प्रसुवति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्युपद्धस्तो भवति सावित्रो ह्येष (३८)

देवतया समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति बहुरूपो भवति बहुरूपं ह्यन्नं समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै (३९)

सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति बहुरूपो भवति बहुदेवत्योऽ(१) ह्येष समृद्धौ प्राजापत्यं तूपरमालभेत यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयैत्प्राजापत्यो वै पुरुषः प्रजापतिः खलु वै तस्य वेद यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयति प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवेनं तस्मात्त्रामान्मुञ्चति तूपरो भवति प्राजापत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ॥ (४०)

अस्मा इन्द्रमेव संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै प्राजापत्यो हि त्रीणि च॥५॥ [६]

वषट्कारो वै गायत्रियै शिरोऽच्छिन्नत्तस्यै रसः पराऽपतत्तं बृहस्पतिरुपांगृह्णात्सा शितिपृष्ठा वशाऽभवद्यो द्वितीयः परापतत्तं मित्रावरुणावुपांगृह्णीतां सा द्विरूपा वशाऽभवद्यस्तृतीयः परापतत्तं विश्वे देवा उपांगृह्णात्सा बहुरूपा वशाऽभवद्यश्चतुर्थः परापतत्तस्य पृथिवीं प्राविशत्तं बृहस्पतिरभ्य- (४१)

गृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्ष्वशः समभवद्यल्लोहितं परापतत्तद्रुद्र उपांगृह्णात्सा रौद्री रोहिणी वशाऽभवद्वारहस्पत्यां शितिपृष्ठमालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु (४२)

वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव

स्वेन भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मां अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन (४३)

रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालंभेत प्रजाकामो मैत्रं वा अर्हवारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः प्रजायन्ते मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मां अहोरात्राभ्यां प्रजां प्रजनयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामव (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालंभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपं धावति त एवास्मां अन्नं प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालंभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोपं धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्यैव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं इव खलु वै संजाताश्छन्दसामेव रसेन रसं सजातानवरुन्धे बार्हस्पत्यमुक्षवशमालंभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं (४६)

दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वशं वा एष चरति यदुक्षा वशं इव खलु वै ब्रह्मवर्चसं वशेनैव वशं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे रौद्रीं रौहिणीमालंभेताभिचरन्नुद्रमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति तस्मां एवैनमावृश्चति ताजगार्तिमाच्छति रौहिणी भवति रौद्री ह्येषा देवतया समृद्धौ स्फ्यो यूषो भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनम्॥ (४७)

अभि खलु वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन प्रजामव वैश्वदेवा वै ब्रह्मवर्चसं यूप एकात्रविंशतिश्च॥७॥ [७]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मां एतां सौरीं श्वेतां वशामाऽलंभन्त तथैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मां एतां सौरीं श्वेतां वशामालंभेतामुमेवाऽऽदित्यं स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति बैल्वो यूषो भवत्यसौ (४८)

वा आदित्यो यतोऽजायत ततो बिल्वं उदतिष्ठत्सयोन्येव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लंभेताभिचरन्वारुणं दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यं

ग्राहयित्वा ब्रह्मणा स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो रूपं समृद्धौ स्फ्यो यूषो भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शर्मयं बरुहिः शृणा- (४९)

त्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनं वैष्णवं वामनमालभेत यं यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैनं यज्ञो नमति वामनो भवति वैष्णवो ह्येष देवतया समृद्धौ त्वाष्ट्रं वड्ढमालभेत पशुकामस्त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां (५०)

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै पशून्मिथुनान्प्रजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन्पशवः प्रविष्टा अथेष पुमान्धसन्वड्ढबः साक्षादेव प्रजां पशूनवरुन्धे मैत्रं श्वेतमालभेत सङ्ग्रामे सं यत्ते सम्यकामो मित्रमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवैनं मित्रेण सन्नयति (५१)

विशालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं कृष्णमालभेत वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति कृष्णो भवत्येतद्वै वृष्ट्यै रूपं रूपेणैव वृष्टिमवरुन्धे शबलो भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा वर्षयत्यवाशृङ्गो भवति वृष्टिमेवास्मै नियच्छति॥ (५२)

शृणाति मिथुनानांनयति यच्छति॥५॥

[८]

वरुणं सुषुवाणमन्नाद्यन्नोपानमथ्स एतां वारुणीं कृष्णां वशामपश्यत्तां स्वायै देवताया आऽलभत ततो वै तमन्नाद्यमुपानमद्यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यन्नोपनमेथ्स एतां वारुणीं कृष्णां वशामालभेत वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद (५३)

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवतया समृद्धौ मैत्रं श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णमुपां चौषधीनां च सन्धावन्रकामो मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापोऽपां च खलु वा ओषधीनां च रसमुपंजीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मा अन्नं प्रयच्छतोऽन्नाद एव भव- (५४)

त्यपां चौषधीनां च सन्धावालभत उभयस्यावरुद्धौ विशांखो यूषो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्धौ मैत्रं श्वेतमा लभेत वारुणं कृष्णं ज्योगामयावी यन्मैत्रो भवति मित्रेणैवास्मै वरुणं शमयति यद्वारुणः साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव देवा

वै पुष्टिं नाविन्द- (५५)

न्तां मिथुनैऽपश्यन्तस्यां न समराधयन्तावश्विनांवब्रूतामावयोर्वा एषा मैतस्यां
वदद्धमिति साऽश्विनोरेवाभंवद्यः पुष्टिकामः स्यात्स एतामाश्विनीं यमीं वशामालंभे-
ताश्विनावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्पुष्टिं धत्तः पुष्यति प्रजयां
पशुभिः॥ (५६)

अत्रादौऽत्राद एव भवत्यविन्दन्पञ्चत्वारिंशच्च॥ ४॥ [९]

आश्विनं धूम्रलंलाममालंभेत् यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपांसेदश्विनौ वै देवानामसोमपा-
वास्तां तौ पश्चा सोमपीथं प्राप्नुतामश्विनावेतस्य देवता यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपांसत्यश्विनावेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत् उपैनं सोमपीथो नमति यद्धूम्रो
भवति धूम्रिमाणमेवास्मादपहन्ति ललामो (५७)

भवति मुखत एवास्मिन्तेजो दधाति वायुव्यं गोमृगमालंभेत् यमजंघ्रिवांसमभि-
शंसैयुरपूता वा एतं वागृच्छति यमजंघ्रिवांसमभिश् संसन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्नाऽरण्यो
यद्गोमृगो नेवैष ग्रामे नारण्ये यमजंघ्रिवांसमभिश् संसन्ति वायुर्वै देवानां पवित्रं वायुमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवै- (५८)

न पवयति परांची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति तमः पाप्मानं प्रविशति यस्याश्विने
शस्यमाने सूर्यो नाविर्भवति सौर्यं बहूरूपमालंभेतामुमेवाऽऽदित्यश्च स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मात्तमः पाप्मानमपहन्ति प्रतीच्यस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छत्यप तमः पाप्मानं
हते॥ (५९)

ललामः स एव षट्त्वारिंशच्च॥ ३॥ [१०]

इन्द्रं वो विश्वतस्परिन्द्रं नरो मरुतो यद्धं वो दिवो या वः शर्म। भरेष्विन्द्रं सुहवं
हवामहेऽहोमुचं सुकृतं दैव्यं जनम्। अग्निं मित्रं वरुणं सातये भगं द्यावापृथिवी मरुतः
स्वस्तये। ममत्तु नः परिज्मा वसुर्हा ममत्तु वातो अपां वृषण्वान्। शिशीतमिन्द्रापर्वता
युवन्नस्तन्नो विश्वे वरिवस्यन्तु देवाः। प्रिया वो नाम (६०)

हुवे तुराणाम्। आयत्तृपन्मरुतो वावशानाः। श्रियसे कं भानुभिः सम्मिमिक्षिरे ते
रश्मिभिस्त ऋक्भिः सुखादयः। ते वाशीमन्त इष्मिणो अभीरवो विद्रे प्रियस्य मारुतस्य

धाम्नः। अग्निः प्रथमो वसुभिर्नो अव्याथ्सोमो रुद्रेभिर्भिरक्षतु त्मना। इन्द्रो मरुद्भिर्ऋतुधा कृणोत्वादित्यैर्नो वरुणः सः शिंशातु। सत्रो देवो वसुभिरग्निः सः (६१)

सोमस्तनूभी रुद्रियाभिः। समिन्द्रो मरुद्भिर्यज्ञियैः समादित्यैर्नो वरुणो अजिज्ञिपत्। यथाऽऽदित्या वसुभिः सम्बभूवुर्मरुद्भौ रुद्राः समजानताभिः। एवा त्रिणामन्नहणीयमाना विश्वे देवाः समनसो भवन्तु। कुत्राचिद्यस्य समृतौ रण्वा नरो नृषदने। अरहन्तश्चिद्यमिन्धुते संञ्जनयन्ति जन्तवः। सं यदिषो वनामहे सः हव्या मानुषाणाम्। उत द्युमस्य शवंस (६२)

ऋतस्य रश्मिमाददे। यज्ञो देवानां प्रत्येति सुम्नमादित्यासो भवता मृडयन्तः। आवो-
ऽर्वाचीं सुमतिर्ववृत्यादः होश्चिद्या वरिवोवित्तराऽसत्। शुचिरपः सूर्यवसा अदब्ध उपक्षेति वृद्धवयाः सुवीरः। न किष्टं घ्नन्त्यन्ति तो न दूराद्य आदित्यानां भवति प्रणीतौ। धारयन्त आदित्यासो जगत्स्था देवा विश्वस्य भुवनस्य गोपाः। दीर्घार्धियो रक्षमाणा (६३)

असुर्यमृतावानश्चयमाना ऋणानि। तिस्रो भूमौ धारयन्त्री रुत द्यून्त्रीणि व्रता विदथे अन्तरेषाम्। ऋतेनाऽऽदित्या महि वो महित्वं तदर्यमन्वरुण मित्र चारु। त्यां नु क्षत्रियाः अव आदित्यान् याचिषामहे। सुमृडीका अभिष्टये। न दक्षिणा विचिकिते न सव्या न प्राचीनमादित्या नोत पश्चा। पाक्याचिद्वसवो धीर्याचि- (६४)

द्युष्मानीतो अभयं ज्योतिरश्याम्। आदित्यानामवसा नूतनेन सक्षीमहि शर्मणा शन्तमेन। अनागास्त्वे अदितित्वे तुरास इमं यज्ञं दधतु श्रोषमाणाः। इमं मे वरुण श्रुधी हवमद्या च मृडय। त्वामवस्युराचके। तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाऽऽशास्ते यजमानो हविर्भिः। अहेडमानो वरुणेह बोद्ध्युरुशः स मा न आयुः प्रमोषीः॥ (६५)

नामाग्निः सः शवंसो रक्षमाणा धीर्याचिदेकात्रपञ्चाशच्च॥६॥ [११]

वायव्यं प्रजापतिस्ता वरुणं देवासुरा एष्वसावादित्यो दशरूपभामिन्द्रो वलस्यं बार्हस्पत्यं वषट्कारोऽसौ सौरौ वरुणमाश्विनमिन्द्रो वो नर एकादश॥११॥

वायव्यमाग्नेर्यौ कृष्णग्रीवमसावादित्यो वा अंहोरात्राणि वषट्कारः प्रजनयिता हुवे तुराणां पञ्चपष्टिः॥६५॥

वायव्यं प्रमोषीः॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥२-१॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपांगूहताः सौऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मै प्रजा अपांगूक्षतामिति स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्तन्निरवपत्तावस्मै प्रजाः प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्प्रजाकाम इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्रासाधयतो विन्दते प्रजामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ताभ्यामेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति यः संङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्- (२)

वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येणोपप्रयाति जयति तः संङ्ग्रामं वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येण ह्यते यः संङ्ग्रामं जयत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृह्यतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेज्जनतामेप्यैन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इन्द्रियं वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेज्जनतामागत्येयं वै क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतिष्ठित्यैन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठा- निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवेकात्रचत्वारिंशच्च॥५॥

[१]

अग्रये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा

पौर्णमासीं वाऽतिपादयेत्पथो वा एषोऽद्धपथेनैति यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयेत्यग्निमेव पथिकृतुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमपंथात्पन्थामपि नयत्यनङ्गान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्धा अग्नये व्रतपंतये (६)

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नब्रत्यमिव चरेंदग्निमेव व्रतपंतिः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं व्रतमालम्बयति ब्रत्यो भवत्यग्नये रक्षोघ्ने पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य रक्षांसि सचैरन्नग्निमेव रक्षोहणः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्माद्रक्षाः स्यपंहन्ति निशितायां निर्वपे- (७)

त्रिशितायां हि रक्षांसि प्रेरते सम्प्रेणान्येवैनानि हन्ति परिश्रिते याजयेद्रक्षसा-
मनन्ववचाराय रक्षोघ्नी याज्यानुवाक्ये भवतो रक्षसाः स्तृत्या अग्नये रुद्रवते
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदभिचरन्नेषा वा अस्य घोरा तनूर्यद्रुद्रस्तस्मा एवैनमावृश्चति
ताजगार्तिमाच्छेत्त्यग्नये सुरभिमतं पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्य गावो वा पुरुषा - (८)

वा प्रमीयेरन् यो वा बिभीयादेषा वा अस्य भेषज्या तनूर्यथ्सुरभिमती तयैवास्मै
भेषजं करोति सुरभिमतं भवति पूतीगन्धस्यापंहत्या अग्नये क्षामंवते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेथ्सङ्ग्रामे सं यत्ते भागधेयेनैवैनं शमयित्वा परानभि निर्दिशति यमवरेषां विद्वान्ति
जीवति स यं परेषां प्र स मीयते जयति तं सङ्ग्राम- (९)

मभि वा एष एतानुच्यति येषां पूर्वापरा अन्वञ्चः प्रमीयन्ते पुरुषाहुतिर्ह्यस्य प्रियतमा-
ऽग्नये क्षामंवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नैषां पुराऽऽयुषोऽपरः
प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान्दहत्यग्नये क्षामंवते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेद्भागधेयेनैवैनं शमयति नास्यापरं गृहान्दहति॥ (१०)

व्रतपंतये निशितायात्रिर्वपितुरुषाः सङ्ग्रामन्न चत्वारि च॥५॥ [२]

अग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य कामो नोपनमैदग्निमेव कामः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनं कामेन समर्द्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नये यविष्ठाय पुरोडाश-
मष्टाकपालं निर्वपेथ्सर्धमानः क्षेत्रं वा सजातेषु वाऽग्निमेव यविष्ठः स्वेन भागधेयेनोप
धावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेदभिचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्ठः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्माद्रक्षांसि
यवयति नैनमभिचरन्त्यस्तुणुतेऽग्नय आयुष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत
सर्वमायुरियामित्यग्निमेवाऽऽयुष्मन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मि- (१२)

त्रायुर्दधाति सर्वमायुरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भूतिकामोऽग्निमेव
जातवेदसः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवाग्नये रुक्मते
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्रुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्नुचं दधाति रोचत एवाग्नये तेजस्वते पुरोडाश- (१३)

मष्टाकपालं निर्वपेतेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवास्मिन्तेजो दधाति तेजस्व्यैव भवत्यग्नये साहन्त्याय पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेत्थीक्षमाणोऽग्निमेव साहन्त्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैव संहते यः
सीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशच्च॥४॥ [३]

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नवान्थस्यामित्यग्निमेवान्नवन्तः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नवन्तं करोत्यन्नवानेव भवत्यग्नयेऽन्नादाय पुरोडाश-
मष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनमन्नादं करोत्यन्नाद - (१५)

एव भवत्यग्नयेऽन्नपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्नि-
मेवान्नपतिः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नपतिं करोत्यन्नपतिरेव भवत्यग्नये
पवमानाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्योगामयावी यदग्नये
पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये (१६)

पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये शुचय आयुरेवास्मिन्तेन दधात्युत
यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव निर्वपेच्चक्षुष्कामो यदग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवा-
स्मिन्तेन दधाति यदग्नये पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन
दधा- (१७)

त्युत यद्यन्धो भवति प्रैव पश्यत्यग्नये पुत्रवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदिन्द्राय पुत्रिणे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रजाकामोऽग्निरैवासमै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छत्यग्नये रसंवतेऽजक्षीरे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत रसवान्स्यामित्यग्निमेव रसवन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं रसवन्तं करोति (१८)

रसवानेव भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एषा यदजा साक्षादेव रसमवरुन्धेऽग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत वसुमान्स्यामित्यग्निमेव वसुमन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वसुमन्तं करोति वसुमानेव भवत्यग्नये वाजसूते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीरषति यः सङ्ग्रामं जिगीषत्यग्निः खलु वै देवानां वाजसूदग्निमेव वाजसूतः स्वेन भागधेयेनोप धावति धावति वाजं हन्ति वृत्रं जयति तं सङ्ग्राममथो अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्यग्नयेऽग्निवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्नावग्निमभ्युद्धरैर्युनिर्दिष्टभागो वा एतयोरन्योऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजमान- (२०)

मभिसम्भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तोयदग्नयेऽग्निवते निर्वपति भागधेयेनैवैनौ शमयति नार्तिमार्छति यजमानोऽग्नये ज्योतिष्मते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतोऽहुतेऽग्निहोत्र उद्वायेदपरं आदीप्यानुद्धृत्य इत्याहुस्तत्तथा न कार्यं यद्वाग्धेयमभि पूर्वं उद्ध्रियते किमपरोऽभ्यु- (२१)

द्ध्रियेतेति तान्येवावक्षाणानि सन्निधाय मन्थेदितः प्रथमं जज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति छन्दोभिरेवैनः स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सौऽग्निरित्याहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परापतितमिति यदग्नये ज्योतिष्मते निर्वपति यदेवास्य ज्योतिः परापतितं तदेवावरुन्धे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्नेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य पदं॥८॥ [४]

वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्वावृणं चरुं दधिक्राव्णे चरुमभिशस्यमानो यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति संवत्सरो वा अग्निरिवैश्वानरः संवत्सरेणैवैनं स्वदयत्यप पापं वर्णं हते वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्णां पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं

पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वपेत्प्रजाकामः संवत्सरो (२३)

वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनां निर्दहति योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरेव भागधेयेन शमयति सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्णा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनं (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते यदष्टाकपालो भवति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेन पुनाति यन्नवकपालस्त्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्वशकपालो विराजैवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवास्मिन्निन्द्रियं दधाति यद्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून्दधाति यस्मिञ्जात एतामिष्टिं निर्वपति पूत - (२५)

एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्भवत्यव वा एष सुवर्गाल्लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गाय हि लोकाय दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरेव प्रीणात्यथो संवत्सरेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गं लोकमेति वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादशकपालमग्निमुद्वासयिष्यन् यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं यतैऽवसं करोति तादृ - (२७)

गेव तद्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः खलु वा अग्नैर्योनिः स्वामेवैनं योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम आहवनीये वैश्वानरमधिश्चयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै सजाताश्च्यवयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवरुन्धे सप्तकपालो भवति

सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवास्मा
अनुवर्त्मानं करोति॥ (२९)

प्रजाकामः संवत्सुरः पुनात्येनैः पृतः समष्टौ तादृङ्गारुतो भवत्येकात्रिंशच्च॥७॥ [५]

आदित्यं चरुं निर्वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिरस्यामेव पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति
वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं गत्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सुरः खलु वै
देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति
देवानामेवाऽऽयतने यतते जयति तं सङ्ग्राममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विद्विषाणयोरन्नं जग्ध्वा संवत्सरो
वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सुरस्वदितमेवाति नास्मिन्मृजाते संवत्सुराय वा एतौ सममाते यौ
सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुहति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्सममानयोः
पूर्वोऽभिद्रुह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सुरमेवाऽऽत्वा निर्वरुणं (३१)

परस्तादभिद्रुहति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णाति
वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सुरस्वदितामेव
प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्रतिगृह्णात्यश्वं वा
पुरुषं वा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदुभयादत् (३२)

प्रतिगृह्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सुरस्वदितमेव प्रतिगृह्णाति नाऽऽत्मनो
मात्रामाप्नोति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्सनिमेष्यन्त्संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा
खलु वै संवत्सुरं जनतायां चरत्यथ स धनार्घो भवति यद्वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति
संवत्सुरसातामेव सनिमभि प्रच्यवते दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति यो वै संवत्सुरं (३३)

प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव वैश्वानरं पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव
प्रयुङ्क्ते तं भागधेयेन विमुञ्चति प्रतिष्ठित्यै यया रज्ज्वोत्तमां गामाजेतां भ्रातृव्याय
प्रहिणुयात्रिर्ऋतिमेवास्मै प्रहिणोति॥ (३४)

निर्वरुणं वपेदुभयादद्यो वै संवत्सुरः षट्त्रिंशच्च॥५॥ [६]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै

पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनैः पशून्प्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियं वै पशव इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स - (३५)

एवास्मा इन्द्रियं पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय घर्मवन्ते पुरोडाशमेकादश-
कपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रमेव घर्मवन्तः स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवतीन्द्रायार्कवन्ते पुरोडाशमेकादश-
कपालं निर्वपेदन्नकामोऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः स्वेन भागधेये- (३६)

नोपधावति स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्राय घर्मवन्ते पुरोडाशमेका-
दशकपालं निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावन्त इन्द्रायार्कवन्ते भूतिकामो यदिन्द्राय घर्मवन्ते निर्वपति
शिर एवास्य तेन करोति यदिन्द्रायेन्द्रियावन्त आत्मानमेवास्य तेन करोति यदिन्द्रायार्कवन्ते
भूत एवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति भवत्येवेन्द्राया- (३७)

होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अह
इन्द्रमेवा होमुचः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं पाप्मनोऽहंसो मुञ्चतीन्द्राय वैमृधाय
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपेरन्नाष्ट्राणि वाऽभिसंमियुरिन्द्रमेव वैमृधः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मान्मृधो (३८)

ऽपहन्तीन्द्राय त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्बुद्धो वा परियत्तो वेन्द्रमेव
त्रातारः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं त्रायत इन्द्रायार्काश्वमेधवन्ते
पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यं महायज्ञो नोपनमैदेते वै महायज्ञस्यान्त्ये तनू
यदर्काश्वमेधाविन्द्रमेवार्काश्वमेधवन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा अन्ततो
महायज्ञं च्यावयत्युपैनं महायज्ञो नमति॥ (३९)

इन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति सौर्कवन्तः स्वेन भागधेयेनेवेन्द्रायास्मान्मृधोऽस्मे सुप्त च॥५॥ [७]

इन्द्रायान्वृजवे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्दामकाम इन्द्रमेवान्वृजुः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सजाताननुकान्करोति ग्राम्यैव भवतीन्द्रायै चरुं
निर्वपेद्यस्य सेनाऽसशितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनायै देवतेन्द्राणीमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति सैवास्य सेनाः सः श्यति बल्बजानपी- (४०)

छे सन्नृद्धेद्रौर्यत्राधिष्कन्ता न्यमैहृत्ततो बल्वंजा उदतिष्ठन्गवांमेवैनं न्यायमपिनीय गा
वेदयतीन्द्राय मन्युमते मनस्वते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्त इन्द्रियेण
वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयति तः (४१)

सङ्ग्राममेतामेव निर्वपेद्यो हतमनाः स्वयं पाप इव स्यादेतानि हि वा
एतस्मादपेकान्तान्यथेष हतमनाः स्वयं पाप इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति न हतमनाः स्वयं पापो
भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः कामयैत दानकामा मे प्रजाः
स्युः (४२)

रितीन्द्रमेव दातारः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै दानकामाः प्रजाः करोति
दानकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव
सन्न प्रदीयेतेन्द्रमेव प्रदातारः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रदापयतीन्द्राय
सुत्राम्णो पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदपरुद्धो वा- (४३)

ऽपरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं त्रायते-
ऽनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदृङ् देवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापतिमुपा-
धावत्तस्मा एतमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियमदधाच्छक्रो याज्यानुवाक्यौ
अकरोद्वज्रो वै शक्रो स एनं वज्रो भूत्या ऐन्ध (४४)

सोऽभवत्सोऽबिभेद्वृतः प्र मा धक्ष्यतीति स प्रजापतिं पुनरुपाधावत्स प्रजापतिः शक्र्य
अधि रेवतीं निरमिमीत शान्त्या अप्रदाहाय योऽलङ् श्रियै सन्त्सदृङ्खस्तमानैः स्यात्तस्मा
एतमैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
दधाति रेवतीं पुरोनुवाक्या भवति शान्त्या अप्रदाहाय शक्रो याज्या वज्रो वै शक्रो स
एनं वज्रो भूत्या इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तः स्युर्वैन्ध भवति चतुर्दश च॥६॥

[८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्त्सरस्वत्याज्यभागा स्याद्धारहस्पत्य-
श्चर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं

य॒ज्ञेन॑ चा॒भिचर॑ति सर॑स्वत्याज्य॑भागा भवति॑ वा॒ग्वै सर॑स्वती वा॒चैवैन॑म॒भिचर॑ति
बार॑हस्पत्यश्चरु॑र्भवति॑ ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑ बृह॑स्पतिर्ब्रह्म॑णै॒वैन॑म॒भिचर॑ति (४६)

प्रति॑ वै प॒रस्ता॑दभिचर॑न्तम॒भिचर॑न्ति द्वेद्वे॑ पुरो॒नुवा॒क्यं कुर्या॑दतिप्रयु॑क्त्या ए॒तयै॒व
य॒जेताभि॑र्च्यमाणो दे॒वता॑भिरे॒व दे॒वताः॑ प्रति॑चर॑ति य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं वा॒चा वाचं॑ ब्रह्म॑णा
ब्रह्म॑ स दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं च॑ म॒द्ध्यतो॑ व्य॒वस॑र्पति॑ तस्य॑ न कु॒तश्च॑नोपा॒व्याधो॑ भ॒वति॑
नैन॑म॒भिचर॑न्त्स्तृणु॑त आ॒ग्नावैष्ण॑वमेका॑दशकपालं॑ निर्व॑पेद्यं य॒ज्ञो नो॑- (४७)

प॒नमे॑द॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वता॑ विष्णु॑र्य॒ज्ञोऽग्निं॑ चै॒व विष्णुं॑ च॒ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॑
तावे॒वास्मै॑ य॒ज्ञं प्रय॑च्छत॒ उपै॑नं य॒ज्ञो न॑मत्या॒ग्नावैष्ण॑वं घृ॒ते च॑रुं निर्व॑पेच्चक्षु॑ष्कामोऽग्ने॒र्वै
चक्षु॑षा मनु॒ष्या वि प॑श्यन्ति य॒ज्ञस्य॑ दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व विष्णुं॑ च॒ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॑
तावे॒वा- (४८)

स्मि॑श्चक्षु॑र्धत्त॑श्चक्षु॑ष्माने॒व भ॑वति धे॒न्वै वा ए॒तद्रेतो॑ यदाज्य॑मन॒डुह॑स्तण्डु॒ला मि॑थुनादे॒वास्मै॑
चक्षुः॑ प्र॒ज॒नय॑ति घृ॒ते भ॑वति तेजो॑ वै घृ॒तं तेज॑श्चक्षु॑स्तेज॑सै॒वास्मै॑ तेज॑श्चक्षु॑रव॑रुन्ध इन्द्रि॒यं
वै वी॒र्यं॑ वृ॒द्धे भ्रातृ॑व्यो यज॑मानोऽय॑जमानस्याद्ध॑रक॑ल्पां प्रति॑ निर्व॑पेद्भ्रातृ॑व्ये यज॑माने
नास्यै॑न्द्रि॒यं (४९)

वी॒र्यं॑ वृ॒द्धे पुरा॑ वा॒चः प्र॑व॒दितो॑निर्व॑पेद्याव॑त्ये॒व वा॒क्ताम॑प्रो॒दितां॑ भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒द्धे ता॑मस्य
वाचं॑ प्र॒वद॑न्तीम॒न्या वा॒चोऽनु॑ प्र॒वद॑न्ति॒ ता इन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ यज॑माने दध॒त्याग्नावैष्ण॑वम॒ष्टा-
क॑पालं॑ निर्व॑पेत्प्रातः स॒वनस्या॑काले सर॑स्वत्याज्य॑भागा स्याद्वा॒रह॑स्पत्यश्चरु॑र्य॒दष्टा॑कपालो
भ॒वत्य॑ष्टाक्षरा गाय॒त्री गा॒य॒त्रं प्रा॑तः स॒वनं प्रा॑तः स॒वनमे॒व तेना॑ऽऽप्रो॒- (५०)

त्या॒ग्नावैष्ण॑वमेका॑दशकपालं॑ निर्व॑पेन्मा॒ध्यन्दि॑नस्य स॒वनस्या॑काले सर॑स्वत्याज्य॑भागा
स्याद्वा॒रह॑स्पत्यश्चरु॑र्य॒देका॑दशकपालो भ॒वत्ये॒काद॑शाक्षरा त्रि॒ष्टुत्रै॒ष्टुभं॑ मा॒ध्यन्दि॑न॒ः स॒वनं॑
मा॒ध्यन्दि॑नमे॒व स॒वनं॑ तेना॑ऽऽप्रोत्या॒ग्नावैष्ण॑वं द्वाद॑शकपालं॑ निर्व॑पेत्तृतीयस॒वनस्या॑काले
सर॑स्वत्याज्य॑भागा स्याद्वा॒रह॑स्पत्यश्चरु॑र्य॒द्द्वाद॑शकपालो भ॒वति॑ द्वाद॑शाक्षरा ज॒गती॑ जा॒ग॒तं
तृतीय॑स॒वनं तृतीय॑स॒वनमे॒व तेना॑ऽऽप्रोति दे॒वता॑भिरे॒व दे॒वताः॑ (५१)

प्रति॑चर॑ति य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञं वा॒चा वाचं॑ ब्रह्म॑णा ब्रह्म॑ क॒पालैरे॒व छ॒न्दाऽस्या॑प्रोति॑ पुरो॒डाशैः॑
स॒वनानि॑ मै॒त्रावरु॑णमेक॑कपालं॑ निर्व॑पेद्वा॒शयै॑ काले॒ यैवासौ॑ भ्रातृ॑व्यस्य व॒शाऽनु॑ब॒न्ध्या सो

एवैषैतस्यैकंकपालो भवति नहि कपालैः पशुमरहृत्यासुम्॥ (५२)

ब्रह्मणैवैनमभिचरति यज्ञो न तावेवास्थैन्द्रियमाप्नोति देवताः सुसत्रिश्शब्दः॥७॥ [९]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एतः सोमारौद्रं चरुं निर्वपन्तेनैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतः सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्सोमं चैव रुद्रं च स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव भवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्भुद्रो- (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन मार्जयन्ते यावदेव ब्रह्मवर्चसं तत्सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियत इत्याहुरीश्वरो दुश्कर्मा भवितोरिति मानवी ऋचौ धार्ये कुर्याद्यद्वै किं च मनुरवदत्तद्भेषजं (५४)

भेषजमेवासमै करोति यदि बिभीयादुश्कर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णं चरुं निर्वपेत्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः स्वयैवासमै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्कर्मा भवति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवासमै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते (५५)

प्रजाः सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्सौम्यो वै देवतया पुरुष एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेज्ज्योगामयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निः शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदी- (५६)

तासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतं ग्रसितं होता निष्खिन्दति स ईश्वर आर्तिमार्तोरनङ्गान् होत्रा देयो वह्निर्वा अनङ्गान् वह्निरहोता वह्निनैव वह्निमात्मानं स्पृणोति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्द्धमुद्धन्यादूर्ध्वं नार्द्धं बर्हिषः स्तृणीयादूर्ध्वं नार्द्धमिच्छास्याभ्यादद्ध्यादूर्ध्वं न स्व एवास्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयादूर्ध्वं द्वादश च॥५॥ [१०]

ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम इन्द्रं चैव मरुतंश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमर्धिश्रयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो मारुतो भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवा- (५८)

स्मा अनुवर्तमानं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्राय च विशे च समदं दद्यामित्यैन्द्रस्यावद्यन्ब्रूयादिन्द्रायानु ब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन्ब्रूयान्मरुद्धोऽनुब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये समदं दधाति वितृहाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पैरन्निति यथादेवतमवदाय यथादेवतं यजेद्भागधेयेनैवैनान् यथायथं कल्पयति कल्पन्त एवैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम इन्द्रं चैव विश्वाःश्च देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यावदाय वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रः स्यो- (६०)

परिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय्यपूर्वयं वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्नियै दुग्धे प्रैयङ्गवं चरुं निर्वपेन्मरुद्धो ग्रामकामः पृश्नियै वै पर्यसो मरुतो जाताः पृश्नियै प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतया सजाता मरुत एव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति प्रियवती याज्यानुवाक्यै (६१)

भवतः प्रियमेवैनं समानानां करोति द्विपदा पुरोनुवाक्या भवति द्विपदं एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनवरुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते ३ऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यक्रामन्नृग्विर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तमे- (६२)

तया संज्ञान्याऽयाजयद्ग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपथ्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्रं देवा ज्यैष्ठ्यायाभि समजानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया संज्ञान्या याजयेद्ग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेथ्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादश-

कपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्यैष्ठ्याय समाना अभिसञ्ज्ञानते वसिष्ठः
समानानां भवति॥ (६३)

विशंमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथेन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥६॥ [११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वेद पुत्रः पितरं स मातरं स सूनुर्भुवश्च
भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं स सुवः स विश्वा भुवो अभवश्च आऽभवत्।
उदुत्यं चित्रम्। सप्रलवत्रवीयसाऽग्ने द्युम्नेन सं यता। बृहत्तन्थ भानुना। निकाव्यां वेधसः
शश्वतस्करुहस्ते दधानो - (६४)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो अमृतानि विश्वा।
हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स चेत्ता देवतां पदम्। वाममद्य सवितर्वाममु श्वो
दिवेदिवे वाममस्मभ्यं सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूरैरया धिया वामभार्जः स्याम।
बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति म्हा जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्त्यक्तुभिः। प्र या वाजं न हेषन्तं
पेरुमस्यस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सरख्यां सचेय यो मा न रिष्यैर्द्वयश्च पीतः। अयं यः सोमो
न्यधाय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमां
ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः। प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋतयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निरर्चन्। वृषा यन्तासि शवंसस्तु-
रस्यान्तर्यच्छं गृणते धर्त्रं दृहं। सबाधस्ते मदं च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्त।
अर्को वा यत्तुरते सोमंचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृथ्सु तुर्याम्। वर्षद्वे विष्णवांस आ कृणोमि
तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। प्र तत्तं अद्य शिपिविष्ट
नामार्यः शंसामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा गृणामि तवसमतवीयान्क्षयन्तमस्य रजंसः
पराके। किमित्तं विष्णो परिचक्ष्यं भूत्प्रयद्वंक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह
एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशीहि नः सूनुमतः। दा नो अग्ने शतिनो
दाः संहस्त्रिणो दुरो न वाजं श्रुत्या अपावृधि। प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्णं

शुक्रमुषसो विदिद्युतुः। अग्निर्दा द्रविणं वीरपैशा अग्निरृषिं यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि हव्यमातंतानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नौ मर्द्धीरा तू भर। घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्। ततै रुक्मो न रौचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीष आसनि। उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषः स्तोतृभ्य आ भर। वायो शतं हरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वा ते सहस्रिणो रथ आ यातु पाजसा। प्र याभिर्- (७०)

यासिं दाश्वाः समच्छां नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे। नि नौ रयिः सुभोजसं युवेह नि वीरवद्भव्यमश्वियं च राधः। रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रं सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेमा रेवाः इद्रेवतः स्तोता स्यात्त्वावतो मघोनः। प्रेदु हरिवः श्रुतस्य॥ (७१)

जिनोषि देभुः प्र हव्यं बभूथ मा याभिश्चत्वारिंशच्च॥८॥ [१२]

प्रजापतिस्ताः सृष्टा अग्नये पयिकृतेऽग्नये कामायाग्नयेऽन्नवते वैश्वानरमादित्यं चरुमेन्द्रं चरुमिन्द्रायान्वृजव आग्रावेष्णवमसौ सोमारोद्रमेन्द्रमेकां दशकपालं हिरण्यगर्भो द्वादश॥१२॥

प्रजापतिरग्नये कामायाभि सम्भवतो यो विद्विषाणयोरिन्द्रो सन्नद्धेदाग्रावेष्णवमुपरिष्टायासिं दाश्वाः समेकंसततिः॥७१॥

प्रजापतिः प्रेदु हरिवः श्रुतस्य॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥२-२॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

आदित्येभ्यो भुवद्वच्चश्चरुं निर्वपेद्वृत्तिकाम आदित्या वा एतं भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवद्वतः स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं भूतिं गमयन्ति भवत्येवाऽऽदित्येभ्यो धारयद्वच्चश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो वाऽऽदित्या वा अपरोद्धार आदित्या अवगमयितार आदित्यानेव धारयद्वतः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दध्रत्यनपरुध्यो भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह सत्यामेवाऽऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युप प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना विशपतिनाभ्यमु राजानमित्याह मारुती वै विङ्गोष्ठो विशपतिर्विशैवेन ऽष्ट्रेण समर्धयति यः परस्ताद्भ्राम्यवादी स्यात्तस्य गृहाद्वीहीना हरेच्छुक्ला ऽश्च कृष्णा ऽश्च वि चिनुयाद्ये शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवाव गच्छ- (३)

त्यवंगतास्य विडनवगत ऽ राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वारुणं चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं चाव गच्छति यदि नावगच्छेदिममहमादित्येभ्यो भागं निर्वपाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽवंगन्तोरिति निर्वपेदादित्या एवैनं भागधेयं प्रेप्सन्तो विशमव (४)

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान्मयूखान्त्सप्त मध्यमेषायामुप हन्यादिदमहमादित्यान्बध्नाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽवंगन्तोरित्यादित्या एवैनं बद्धवीरा विशमव गमयन्ति यदि नावगच्छेदेतमेवाऽऽदित्यं चरुं निर्वपेदिधेऽपि मयूखान्त्स नह्येदनपरुध्यमेवाव गच्छत्याश्वत्था भवन्ति मरुतां वा एतदोजो यदश्वत्थ ओजसैव विशमव गच्छति सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव विशमव गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशमवेतदष्टादश च॥५॥ [१]

देवा वै मृत्योरविभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन्तेभ्य एतां प्राजापत्या ऽ शतकृष्णलां निरवपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो मृत्योर्बिभीयात्तस्मा एतां प्राजापत्या ऽ शतकृष्णलां

निर्वपेत्प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नायुर्दधाति सर्वमायुरेति शतकृष्णला भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये (६)

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यमायुश्चैवास्मां अमृतं च समीचीं दधाति चत्वारिचत्वारि कृष्णलान्यव द्यति चतुरवत्तस्याऽऽस्या एकधा ब्रह्मण उप हरत्येकधैव यजमान आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एतं सौर्यं चरुं निरवपन्तेनैवास्मि- (७)

त्रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतं सौर्यं चरुं निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यं स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्युभयतो रुक्मौ भवत उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य एवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्ध आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्सावित्रं द्वादशकपालं भूम्यै (८)

चरुं यः कामयेत हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोषं नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दते सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दते भूम्यै चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैतं हिरण्यं नमति वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येण ध्रियते यो हिरण्यं विन्दत एता- (९)

मेव निर्वपेद्विरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्युध्यत एतामेव निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दति भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्दतीन्द्र- (१०)

स्त्वष्टुः सोममभीषहापिबत्स विष्वङ्वाच्छ्रुत्स इन्द्रियेण सोमपीथेन व्याध्रियत स यदूर्ध्वमुदवमीत्ते श्यामाकां अभवत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतं सोमेन्द्रं श्यामाकं चरुं निरवपन्तेनैवास्मिन्निन्द्रियं सोमपीथमदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण सोमपीथेन ध्रियते यः सोमं वर्मिति यः सोमवामी स्यात्तस्मा- (११)

एतं सोमेन्द्रं श्यामाकं चरुं निर्वपेत्सोमं चैवेन्द्रं च स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं सोमपीथं धत्तो नेन्द्रियेण सोमपीथेन व्युध्यते यत्सोम्यो भवति सोमपीथमेवाव रुन्धे यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे श्यामाको भवत्येष वाव स सोमः (१२)

साक्षादेव सौमपीथमव रुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्यै पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधु घृतमापो धाना भवन्त्येतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैव पशूनव रुन्धे पञ्चगृहीतं भवति पाङ्गा हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजापतिरेवास्यै पशून्प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु यन्मध्वग्नौ जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय पशूनव रुन्धे॥ (१४)

इन्द्रियंऽस्मिन्भूया एतामिन्द्रः स्यात्तस्मै सोमो बहुरूपा हि पशव एकचत्वारिंशच्च॥१॥ [२]

देवा वै सत्रमांसतद्धिपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमं राजानं यशं आर्च्छुथ्स गिरिमुदैत्तमग्निरूदैत्तावग्नीषोमौ समभवतां ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावब्रवीद्याजयतं मेति तस्मा एतामिष्टिं निर्वपतामाग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं चरुं तयैवास्मिन्तेज - (१५)

इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं चरुं यदाग्नेयो भवति तेज एवास्मिन्तेन दधाति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन्तेन दधाति यथसौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाऽऽग्नेयस्य च सौम्यस्य चैन्द्रे समाश्लेषयेत्तेजश्चैवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीचीं (१६)

दधात्यग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमैदाग्नेयो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवतां स्वेन भागधेयेनोप धावति सैवेन कामेन समर्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टाकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामोऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्येव (१७)

भवति यदष्टाकपालस्तेनाऽऽग्नेयो यच्छात्रामाकस्तेन सौम्यः समृद्धौ सोमाय वाजिनं श्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः क्लैब्याद्विभीयाद्रेतो हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष क्लैब्याद्विभाय सोममेव वाजिनं स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नेतो वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति ब्राह्मणस्पत्यमेकादशकपालं निर्वपेद्द्वामकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्यै सजातान्प्र यच्छति ग्राम्येव भवति गणवती याज्यानुवाक्ये भवतः सजातैरेवै गणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत

ब्रह्मन्विशं वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्यैव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥५॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति सौऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवा- (२०)

स्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वस्ति जनतामियामित्यसौ वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं तद्रमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- (२१)

रवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्बुधवंती अग्रवंती याज्यानुवाक्ये अकरोद्बुध्रादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्यं आनुजावरः स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं समानानां परिं णयति बुध्रवंती अग्रवंती याज्यानुवाक्ये भवतो बुध्रादेवैनमग्रं- (२२)

परिं णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः समृद्धौ यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात्तस्मा एतं बारहस्पत्यमानुषूकं चरुं निर्वपेद्बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं समानानां परिं णयति बुध्रवंती अग्रवंती याज्यानुवाक्ये भवतो बुध्रादेवैनमग्रं परिं णयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः समृद्धौ॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारिं च॥४॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशद्बुहितरं आसन्ताः सोमाय राज्ञेऽददात्तासां रोहिणीमुपैत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छन्ता अन्वैत्ताः पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सौऽब्रवीदृतममीष्व यथा समावच्छ उपैष्याम्यथ ते पुनर्दास्यामीति स ऋतमांसीत्ता अस्मै पुनरददात्तासां रोहिणीमेवोपै- (२४)

तं यक्ष्मं आर्च्छद्वाजानं यक्ष्मं आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पापीयानभवत् तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्योऽविन्दत्तज्जायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते

यक्ष्मां विन्दन्ति स एता एव नमस्यन्नुपाधावृत्ता अब्रुवन्वरं वृणामहे समावच्छ एव न
उपाय इति तस्मा एत- (२५)

मादित्यं चरुं निर्वपन्तेनैवैनं पापाश्चामादमुञ्चन् यः पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा
एतमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्यानेव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं पापाश्चामान्मुञ्चन्त्यमा
निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन्वा प्याययति नवोनवो भवति जायमान इति पुरोनुवाक्या
भवत्यायुरेवास्मिन्तया दधाति यमादित्या अ२शुमाप्याययन्तीति याज्यैवैनमेतया
प्याययति॥ (२६)

एवोपेतमस्मिन्न्योदश च॥३॥

[५]

प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशत्सोऽब्रवीद्यदिमाँल्लोकानभ्यतिरिच्यातै तन्ममाँसदिति
तदिमाँल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रः राजानमिन्द्रमधिराजमिन्द्रः स्वराजानं ततो वै स
इमाँल्लोकाः स्नेधादुहत्तत् त्रिधातोस्त्रिधातुत्वं यं कामयेताऽन्नादः स्यादिति तस्मा एतं
त्रिधातुं निर्वपेन्द्राय राज्ञे पुरोडाश- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो राजाऽयमिन्द्रो-
ऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्र
यच्छन्त्यन्नाद एव भवति यथा वत्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं दुह
उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां
लोकानामास्या उत्तरउत्तरो ज्यायाँभवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नवं
द्यत्यछम्बद्वारं व्यत्यासमन्वाहाऽनिर्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयः षड्विंशतिश्च॥२॥

[६]

देवासुराः संयत्ता आसन्तां देवानसुरा अजयन्ते देवाः पराजिग्याना असुराणां
वैश्यमुपायन्तेभ्य इन्द्रियं वीर्यमपाँक्रामत्तदिन्द्रोऽचायत्तदन्वपाँक्रामत्तदवुरुधं नाशक्रोत्तदस्मा-
दभ्यर्षोऽचरत्स प्रजापतिमुपाधावत्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयत्तयैवास्मिन्निन्द्रियं
वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामो - (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः स्वेन भागधेयेनोप धावति
ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति यदिन्द्राय राथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजस्तदेवाव

रुन्धे यदिन्द्राय बारहताय यदेवेन्द्रस्य तेजस्तदेवाव रुन्धे यदिन्द्राय वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजस्त- (३०)

देवाव रुन्धे यदिन्द्राय वैराजाय यदेव धातुस्तेजस्तदेवाव रुन्धे यदिन्द्राय शाकुराय यदेव मरुतां तेजस्तदेवाव रुन्धे यदिन्द्राय रैवताय यदेव बृहस्पतेस्तेजस्तदेवाव रुन्धे एतावन्ति वै तेजांसि तान्येवाव रुन्ध उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय द्वादश-
कपालः पुरोडाशो - (३१)

भवति वैश्वदेवत्वाय समन्तं पर्यवद्यति समन्तमेवेन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधाति व्यत्यासमन्वाहानिर्दाहायाश्च ऋषभो वृष्णिर्बस्तः सा दक्षिणा वृषत्वायैतयैव यजेताभिःस्यमान एताश्चेद्वा अस्य देवता अन्नमदन्त्यदन्त्युवेवास्य मनुष्याः॥ (३२)

इन्द्रियकामः सवितुस्तेजस्तत्पुरोडाशोऽष्टात्रिंशच्च॥४॥

[७]

रजंनो वै कौण्डेयः क्रतुजितं जानंकिं चक्षुर्वन्यमयात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपदग्नये भ्राजंस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं सौर्यं चरुमग्नये भ्राजंस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं तयैवास्मिश्चक्षुरदधाद्यश्चक्षुष्कामः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदग्नये भ्राजंस्वते पुरोडाशमष्टाकपालं सौर्यं चरुमग्नये भ्राजंस्वते पुरोडाशमष्टाकपालमग्रेवै चक्षुषा मनुष्या वि (३३)

पश्यन्ति सूर्यस्य देवा अग्निं चैव सूर्यं च स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिश्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति यदाग्नेयौ भवतश्चक्षुषी एवास्मिन्तत्प्रति दधाति यथ्सौर्यो नासिकां तेनाभितः सौर्यमाग्नेयौ भवतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते समानी याज्यानुवाक्ये भवतः समानं हि चक्षुः समृद्ध्या उदु त्यं जातवेदसं सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदंगादनीकमिति पिण्डान्प्र यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥२॥

[८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासं धीरश्चेतां वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासमुग्रश्चेतां वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवोऽहं संजातेषु भूयासमभिभूश्चेतां वसुविदामनमस्यामनस्य देवा ये संजाताः कुमारः समनसस्तान्हं कामये हृदा ते मां कामयन्तां हृदा तान् आमनसः कृधि स्वाहाऽऽमनम- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता म आमनसः कृधि स्वाहा वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्वामकामो वैश्वदेवा वै संजाता विश्वानेव देवान्त्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्र यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सङ्ग्रहणं मन एव संजातानां (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमिति परिधीन्परि दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं सजातेष्वधि भवति यस्यैव विदुषं एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो वै संजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका याः स्त्रियस्तानेवाव रुन्धे त एनमवरुद्धा उपे तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि सजातानां रुन्धे पञ्च च॥३॥ [९]

यन्नवमैतन्नवनीतमभवद्यदसर्पत्तत्सर्पिर्भवद्यदप्रियत तदघृतमभवदश्विनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि स्वाहा मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहा विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामिन्द्रेण दत्तां प्रयतां मरुद्भिः। तत्त्वा विष्णुः पर्यपश्यत्तत्त्वेडा गव्यैरयत्। पावमानेन त्वा स्तोमेन गायत्रस्य वर्तन्योपाः शूर्वीर्येण देवस्त्वां सवितोऽभृजतु जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोः स्त्वा स्तोमेन त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वां सवितो- (३९)

अभृजतु जीवातवे जीवनस्याया अग्नेस्त्वा मात्रया जगत्त्रै वर्तन्याग्रयणस्य वीर्येण देवस्त्वां सवितोऽभृजतु जीवातवे जीवनस्याया इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि प्रियः रेतो वरुण सोम राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्। अग्निरायुष्मान्त्स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन त्वायुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि सोम आयुष्मान्त्स ओषधीभिर्यज्ञ आयुष्मान्त्स दक्षिणाभिर्ब्रह्माऽऽयुष्मन्तद्वाह्मणैरायुष्मदेवा आयुष्मन्तस्तेऽमृतेन पितर आयुष्मन्तस्ते स्वधयाऽऽयुष्मन्तस्तेन त्वायुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि॥ (४०)

विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वां सवितोऽभृजतु आयुष्मान्यश्च वि शतिश्च॥३॥ [१०]

अग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमः रसो वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति सरस्वतीं वाग्नाविष्णू आत्मा यस्य ज्योगामयति यो ज्योगामयावी स्याद्यो वा कामयेत सर्वमायुरियामिति तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालः सौम्यं चरुं वारुणं दशकपालः सारस्वतं चरुमाग्नवैष्णवमेकादशकपालमग्नेरेवास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमाद्रसं (४१)

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति सारस्वतेन वाचं दधात्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन च भिषज्यत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव यन्नवमेत्तन्नवनीतमभवदित्याज्यमवैक्षते रूपमेवास्येतन्महिमानं व्याचष्टेऽश्विनोः प्राणोऽसीत्याहाश्विनौ वै देवानां (४२)

भिषजौ ताभ्यामेवासमै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणोऽसीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणोऽसीत्याह प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह यथायजुरेवैतत्पावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोस्त्वा स्तोमेनेत्याहौज एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्याहाऽऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान आयुर्दधति यदेव तस्य तद्धिरण्याद्- (४४)

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतः हिरण्यममृतादेवायुर्निष्पिबति शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावतीः समा एष्यन्मन्येत तावन्मानः स्यात्समृद्ध्या इममग्न आयुषे वर्चसे कृधीत्याहाऽऽयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदित्याह जरदष्टिमेवैनं करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त एवास्मिन्नार्युर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

रसं देवानां स्तोमेनेति हिरण्यादसदिति द्वाविंशतिश्च॥५॥ [११]

प्रजापतिर्वरुणायाश्चमनयत्स स्वां देवतामार्च्छत्स पर्यदीर्यत स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो वै स वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति

योऽश्वं प्रतिगृह्णाति यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो वारुणाश्चतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव
स्वेन गणधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्व्यश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति
यं वा नाध्येति तस्मादेव वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपालमनु
निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै वरुणः साक्षादेव वरुणमव
यजतेऽपोनृषीयं चरुं पुनरेत्य निर्वपेदप्सुयोनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स
एनं शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥२॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतव्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं या वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या
रक्षस्यां तेजस्यां तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव
यजे यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु चतुष्पाथ्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु
सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति यः पाप्मना गृहीतो भवति यः
पाप्मना गृहीतः स्यात्तस्मा एतामैन्द्रावरुणां पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति
वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्यां भवति पयो हि वा एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मना
गृहीतो यत्पयस्यां भवति पयं एवास्मिन्तया दधाति पयस्यां (४९)

पुरोडाशमव दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव चतुर्धा व्यूहति दिक्ष्वेव
प्रति तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै भेषजं करोति समूहाव द्यति यथाविद्धं
निष्कृन्तति तादृगेव तद्यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यज इत्याह दुरिष्ठ्या एवैनं
पाति यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु सामस्तं वामेतेनाव यज इत्याहेतावतीर्वा आप
ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशव उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशान्मुञ्चति॥ (५०)

एतस्य पयस्यां पाति षड्विंशतिश्च॥३॥ [१३]

स प्रलवन्नि काव्येन्द्र वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। त्वं नः सोम विश्वतो रक्षां राजन्नघायतः।
न रिष्येत्त्वावतः सखा। या ते धामानि दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु। तेभिर्नो
विश्वैः सुमना अहेङ्ब्राजन्त्सोमं प्रति हव्या गृभाया अग्नीषोमा सर्वेदसा सहूती वनतं

गिरिः। सं देवत्रा बभूवथुः। युव- (५१)

मेतानि दिवि रौचनान्यग्निश्च सोम स्रक्तू अधत्तम्। युव९ सिन्धू९ रभिशस्तेरवद्वादग्नी-
षोमावमुञ्चतं गृभीतान्। अग्नीषोमाविम९ सु मे शृणुतं वृषणा हवम्। प्रति सूक्तानि हर्यतं
भवतं दाशुषे मयः। आन्यं दिवो मातरिश्वा जभारामभ्रादन्यं परि श्येनो अद्रैः। अग्नीषोमा
ब्रह्मणा वावृधानोरु यज्ञाय चक्रथुरु लोकम्। अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीत९ (५२)

हर्यतं वृषणा जुषेथाम्। सुशर्माणा स्ववसा हि भूतमथा धत्तं यजमानाय शं योः। आ
प्यायस्व सं तैः। गुणानां त्वा गुणपति९ हवामहे कवि कवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं
ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद् सादनम्। स इज्जनेन स विशा स जन्मना
स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः। देवानां यः पितरमाविवांसति (५३)

श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता गणेन वल९ रुरोज
फलिग९ रवेण। बृहस्पतिरुस्रिया हव्यसूदः कनिक्कदद्वावशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो
दिवो या वः शर्म। अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां पुरुहूतो अरहन्। सहस्राक्षो
गौत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु। ये तैर्यमन्बहवो देवयानाः पन्थानो (५४)

राजन्दिव आचरन्ति। तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छु शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे।
बुधादग्रमङ्गिरोभिर्गुणानो वि पर्वतस्य दृ९हितान्यैरत्। रुजद्रोधा९सि कृत्रिमाण्येषा९
सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार। बुधादग्रेण वि मिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्नदीनाम्।
वृथासृजत्पृथिभिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार। (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वा९ अस्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा विवक्ति। ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार
मध्यान्नीचादुच्चा स्वधयाऽभि प्र तंस्यौ। महान्मही अस्तभायद्वि जातो द्या९ सद्य पार्थिवं
च रजः। स बुधादाष्ट जनुषाम्यग्रं बृहस्पतिर्देवता यस्य सम्राट्। बुधाद्यो अग्रमभ्यत्योर्जसा
बृहस्पतिमा विवासन्ति देवाः। भिनद्वलं वि पुरो दर्दरीति कनिक्कदध्सुवरपो जिगाय॥ (५६)

युवं वीतमा विवासति पन्थानो दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद् इन्द्रश्चकार देवा नवं च॥६॥ [१४]

आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै सत्रमय्ये प्रजापतेभ्योऽश्विन्यैः शत्रुजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यन्देवासुरास्तात्रजो द्धुवोऽसि यत्रवमग्निं वै प्रजा-
पतिर्वरुणाय या वांमिन्द्रावरुणा संप्रलवच्चतुर्दश॥१४॥

आदित्येभ्यस्त्वष्टरस्मै दानकामा एवावरुण्येऽग्निं वै संप्रलवथ्यदंश्वाशत्॥५६॥

आदित्येभ्यः सुवर्णो जिगाय॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥२-३॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवा मनुष्याः पितरस्तेऽन्यत आसन्नसुरा रक्षांसि पिशाचास्तेऽन्यतस्तेषां देवानामुत यदल्पं लोहितमकुर्वन्तद्रक्षांसि रात्रीभिरसुभ्रन्तान्शुब्धान्मृतानभि व्यौच्छते देवा अविदुर्यो वै नोऽयं म्रियते रक्षांसि वा इमं घ्नन्तीति ते रक्षाःस्युपांमन्नयन्त तान्यंब्रुवन् वृणामहे य- (१)

दसुराञ्जयाम तन्नः सहासदिति ततो वै देवा असुरानजयन्तेऽसुराञ्जित्वा रक्षाःस्यपानुदन्त तानि रक्षाःस्यनृतमकर्तेति समन्तं देवान्पर्यविशन्ते देवा अग्रावनाथन्त तैऽग्नये प्रवन्ते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्नग्नये विबाधवन्तेऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवन्ते निर्वपन् यान्येव पुरस्ताद्रक्षाःस्य- (२)

सन्तानि तेन प्राणुदन्त यदग्नये विबाधवन्ते यान्येवाभितो रक्षाःस्यसन्तानि तेन व्यबाधन्त यदग्नये प्रतीकवते यान्येव पश्चाद्रक्षाःस्यसन्तानि तेनापानुदन्त ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवाऽस्याथ्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्नये प्रवन्ते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये विबाधवन्ते- (३)

ऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवन्ते निर्वपति य एवास्माच्छ्रेयान्भ्रातृव्यस्तं तेन प्र णुदते यदग्नये विबाधवन्ते य एवैनं सृष्टङ्गं तेन वि बाधते यदग्नये प्रतीकवते य एवास्मात्पापीयान्तं तेनाप नुदते प्र श्रेयांसं भ्रातृव्यं नुदतेऽति सृष्टशं क्रामति नैनं पापीयानाप्नोति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते॥ (४)

वृणामहे यत्पुरस्ताद्रक्षांसि वपेदग्नये विबाधवन्त एवं चत्वारि च॥४॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अंब्रुवन् यो नो वीर्यावत्तमस्तमनुं समारभामहा इति त इन्द्रमंब्रुवन्त्वं वै नो वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनुं समारभामहा इति सौ-ऽब्रवीत्सिन्धो मं इमास्तनुवो वीर्यावतीस्ताः प्रीणीताथासुरानभि भविष्यथेति ता वै ब्रूहीत्यंब्रुवन्त्रियमहोमुगियं विमृधेयमिन्द्रियावती- (५)

त्यंब्रवीत्त इन्द्रायाहोमुचं पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपन्निन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावन्ते यदिन्द्रायाहोमुचं निर्वपन्नहंस एव तेनामुच्यन्त यदिन्द्राय वैमृधाय मृधं एव

तेनापा॑घ्नत॒ यदिन्द्रा॑येन्द्रियाव॑न्त इन्द्रियमे॒व तेना॑ऽऽत्मन्न॑दधत॒ त्रय॑स्त्रि॒शत्कपालं॑ पुरो॒डाशं॑
निर॑वप॒न्नय॑स्त्रि॒शद्वै दे॒वता॑स्ता इन्द्र॒ आ॒त्मन्न॑नु॒ समा॑रम्भयत॒ भूत्यै॑ (६)

तां वाव॑ दे॒वा विजि॑तिमुत्त॒माम॑सुरै॒र्व्यज॑यन्त॒ यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्स॑ स्पर्ध॑मान ए॒तये॑ष्ट्या
यजे॑तेन्द्रा॒या॒होमु॑चै॒ पुरो॒डाश॑मेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पेदिन्द्रा॒य वैमृ॑धायेन्द्रा॒येन्द्रिया॑व॒तेऽहं॑सा
वा ए॒ष गृ॑हीतो यस्मा॒च्छेया॑न्भ्रातृ॒व्यो यदिन्द्रा॑या॒होमु॑चै॒ निर्व॑प॒त्यहं॑स ए॒व तेन॑ मुच्यते
मृ॒धा वा ए॒षोऽभिष॑ण्णो॒ यस्मा॑त्समा॒नेष्व॒न्यः श्रेया॑नुता - (७)

ऽभ्रातृ॑व्यो यदिन्द्रा॒य वैमृ॑धाय॒ मृध॑ ए॒व तेनाप॑ हते॒ यदिन्द्रा॑येन्द्रियाव॑न्त इन्द्रियमे॒व तेना॑-
ऽऽत्मन्ध॑त्ते त्रय॑स्त्रि॒शत्कपालं॑ पुरो॒डाशं॑ निर्व॑पति॒ त्रय॑स्त्रि॒शद्वै दे॒वता॑स्ता ए॒व यज॑मान
आ॒त्मन्न॑नु॒ समा॑रम्भयत॒ भूत्यै॑ सा वा ए॒षा विजि॑तिर्नामेष्टि॒र्य ए॒वं वि॒द्वाने॒तये॑ष्ट्या॒ यज॑न्त
उत्त॑मामे॒व विजि॑तिं॒ भ्रातृ॑व्येण॒ वि ज॑यते॥ (८)

इन्द्रियावन्ती भूत्या उत्तैकान्नपञ्चाशच्च॥४॥

[२]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑न्ता आस॒न्तेषां॑ गाय॒त्र्योजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्त्सु॑ङ्गृह्यादायाप॒-
क्र॒म्याति॑ष्ठत् तै॒ऽमन्य॑न्त यत॒रान् वा इ॒यमु॑पाव॒थ्स्यति॑ त इ॒दं भ॑विष्य॒न्तीति॑ तां व्य॑ह्रयन्त
विश्व॑कर्म॒न्निति॑ दे॒वा दा॑भीत्यसु॒राः सा नान्य॑तरा॒श्च नो॑पाव॑र्तत॒ ते दे॒वा ए॒तद्य॑जु॒रपश्य॑न्नोर्जो॒-
ऽसि॑ स॒हो॑ऽसि॒ बल॑मसि॒ (९)

भ्राजो॑ऽसि दे॒वानां॑ धाम॒ नामा॑सि॒ विश्व॑मसि॒ विश्वा॑युः॒ सर्व॑मसि॒ सर्वा॑युरभिभूरिति॒
वाव॑ दे॒वा असु॑राणा॒मोजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्वृ॑ञ्जत॒ यद्वा॑य॒त्र्यप॑क्रम्याति॑ष्ठत्
तस्मा॑दे॒तां गा॑य॒त्रीती॑ष्टि॒माहुः॑ संव॒त्सरो॑ वै गा॑य॒त्री संव॒त्सरो॑ वै तद॑प॒क्रम्या॑ति॒ष्ठद्य॑दे॒तया॑
दे॒वा असु॑राणा॒मोजो॑ बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ (१०)

प्र॒जां प॒शून्वृ॑ञ्जत॒ तस्मा॑दे॒ता॒सं॒वर्ग॑ इती॒ष्टिमा॑हुर्यो॒ भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्स॑ स्पर्ध॑मान
ए॒तये॑ष्ट्या॒ यजे॑ता॒ग्नये॑ संव॒र्गाय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्त॒श्रु॒तमा॑सन्नमे॒तेन॑ यजु॑षा॒ऽभि
मृ॑शे॒दोज॑ ए॒व बल॑मिन्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ प्र॒जां प॒शून्भ्रातृ॑व्यस्य वृ॒ङ्क्ते भव॑त्या॒त्मना॑ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो
भव॑ति॥ (११)

बलमस्येतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं पञ्चत्वारिंशच्च॥३॥

[३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता यत्रावसन्ततो गर्मुददतिष्ठत्
ता बृहस्पतिश्चान्ववैता५ सौऽब्रवीद्बृहस्पतिरनया॥ त्वा प्र तिष्ठान्यथ त्वा प्रजा
उपावर्ष्यन्तीति तं प्रातिष्ठत् ततो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त यः प्रजाकामः स्यात्
तस्मा एतं प्राजापत्यं गार्मुतं चरुं निर्वपेत्प्रजापति- (१२)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां प्र जनयति प्रजापतिः पशूनसृजत् तै-
ऽस्मात्सृष्टाः पराश्च आयन्ते यत्रावसन्ततो गर्मुददतिष्ठत् तान्पूषा चान्ववैता५ सौऽब्रवीत्पूषा-
ऽनया मा प्र तिष्ठाय त्वा पशवं उपावर्ष्यन्तीति मां प्र तिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम वा - (१३)

अकृष्टपच्यमित्युभौ वां प्र तिष्ठानीत्यब्रवीत्तौ प्रातिष्ठत् ततो वै प्रजापतिं पशवं
उपावर्तन्त यः पशुकामः स्यात् तस्मा एत५ सौमापौष्णं गार्मुतं चरुं निर्वपेत्सोमापूषणावेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै पशून् प्र जनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां
प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून् प्र जनयति॥ (१४)

वपेत्प्रजापतिं वै दधाति पूषा ऋणिं च॥३॥ [४]

अग्ने गोभिर्न आ गृहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः। इन्द्रो धर्ता गृहेषु नः॥ सविता यः
सहस्रियः स नो गृहेषु रारणत्। आ पूषा एत्वा वसु॥ धाता दंदातु नो रयिमीशानो
जगतस्पतिः। स नः पूर्णेन वावनत्॥ त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नो गृहेषु रारणत्।
सहस्रेणायुतेन च॥ येन देवा अमृतं (१५)

दीर्घः श्रवो दिव्यैरयन्त। रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां कुल्मिं जीवस आ युवस्व।
अग्निर्गृहपतिः सोमो विश्ववनिः सविता सुमेधाः स्वाहा॥ अग्ने गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन
सह ओज आक्रममाणाय धेहि श्रेष्ठ्यात्पथो मा योषं मूर्धा भूयासः५ स्वाहा॥ (१६)

अमृतमष्टात्रिंशच्च॥२॥ [५]

चित्रया यजेत पशुकाम इयं वै चित्रा यद्वा अस्यां विश्वं भूतमधि प्रजायते तेनेयं
चित्रा य एवं विद्वाश्चित्रया पशुकामो यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते प्रैवाऽऽग्नेयेन
वापयति रेतः सौम्येन दधाति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति सारस्वतौ भवत
एतद्वै देव्यं मिथुनं देव्यमेवास्मै (१७)

मिथुनं मध्यतो दधाति पुष्ट्यै प्रजननाय सिनीवाल्चै चरुर्भवति वाग्वै सिनीवाली

पुष्टिः खलु वै वाक्पुष्टिमेव वाचमुपैत्यैन्द्र उत्तमो भवति तेनैव तन्मिथुनं सप्तैतानि हवींषि भवन्ति सप्त ग्राम्याः पशवः सप्ताण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्धा अथैता आहुतीर्जुहोत्येते वै देवाः पुष्टिपतयस्त एवास्मिन्पुष्टिं दधति पुष्यति प्रजयां पशुभिरथो यदेता आहुतीर्जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥ (१८)

अस्मै त एव द्वादश चा॥२॥

[६]

मारुतमसि मरुतामोजोऽपां धारां भिन्धि रमयत मरुतः श्येनमायिनं मनोजवसं वर्षणं सुवृक्तिम्। येन शर्ध उग्रमवसृष्टमेति तदश्विना परि धत्तं स्वस्ति। पुरोवातो वर्षाञ्जिनवरावृथ्स्वाहा वातावद्वर्षन्नुग्ररावृथ्स्वाहा स्तनयन्वर्षन्भीमरावृथ्स्वाहाऽनशन्यव-स्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्त्वेपरावृथ्स्वाहाऽतिरात्रं वर्षन्पूतिरावृथ्- (१९)

स्वाहा बहु हायमवृषादिति श्रुतरावृथ्स्वाहाऽऽतपति वर्षन्विराडावृथ्स्वाहा-वस्फूर्जन्दिद्युद्वर्षन्भूतरावृथ्स्वाहा मान्दा वाशाः शुन्ध्यूरजिराः। ज्योतिष्मतीस्तमस्वरीरुन्दतीः सुफेनाः। मित्रभृतः क्षत्रभृतः सुराष्ट्रा इह माऽवता। वृष्णो अश्वस्य सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोप नह्यामि॥ (२०)

पूतिरावृद्धिचत्वारिंशच्च॥२॥

[७]

देवा वसव्या अग्ने सोम सूर्य। देवाः शर्मण्या मित्रावरुणार्यमन्त्र। देवाः सपीतयोऽपां नपादाशुहेमन्त्र। उद्रो दत्तोऽदधिं भिन्त दिवः पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्या-ऽवता। दिवा चित्तमः कृण्वन्ति पर्जन्येनोदवाहेन। पृथिवीं यद्व्युन्दन्ति। आ यं नरः सुदानवो ददाशुषे दिवः कोशमचुच्यवुः। वि पर्जन्याः सृजन्ति रोदसी अनु धन्वना यन्ति (२१)

वृष्टयः। उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्षयथा पुरीषिणः। न वो दस्त्रा उप दस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथा अवृथ्सत। सृजा वृष्टिं दिव आद्विः संमुद्रं पृण। अञ्जा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियम्। उन्नम्भय पृथिवीं भिन्द्धीदं दिव्यं नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्। ये देवा दिविभागा येऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः। त इमं यज्ञमवन्तु त इदं क्षेत्रमा विंशन्तु त इदं क्षेत्रमनु वि विंशन्तु॥ (२२)

यन्ति देवा विंशतिश्च॥२॥

[८]

मारुतमसि मरुतामोज इति कृष्णं वासः कृष्णतूषं परि धत्त एतद्वै वृष्ट्यै रूपं

सरूप एव भूत्वा पर्जन्यं वर्षयति रमयत मरुतः श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति पुरोवातमेव जनयति वर्षस्यावरुद्धौ वातनामानि जुहोति वायुर्वै वृष्ट्या ईशे वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्यै पर्जन्यं वर्षयत्यष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव वृष्टिः सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति हविरेवाकरन्तर्वेदि सं यौत्यवरुद्धौ यतीनामद्यमानानां शीर्षाणि परापतन्ते खर्जुरां अभवन्तेषां रसं ऊर्ध्वोऽपतत् तानि करीराण्यभवन्सौम्यानि वै करीराणि सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति यत्करीराणि भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाऽऽहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे मधुषा सं यौत्यपां वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वञ्च एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो अञ्च एवौषधीभ्यो वृष्टिं नि नयति मान्दा वाशा इति सं यौति नामधेयैरेवैना अच्छेत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैना नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य सन्दानमसि वृष्ट्यै त्वोपं नह्यामीत्याहु वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै भूत्वा वर्षति रूपेणैवैनं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धौ॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरेकात्रिंशच्च॥४॥ [९]

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या बध्नाति देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत् तावत्येव होतव्यं यदि न वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा - (२७)

अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं वर्षयतोऽग्नये धामच्छदे पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं सौर्यमेककपालमग्निर्वा इतो वृष्टिमुदीरयति मरुतः सृष्टां नयन्ति यदा खलु वा असावादित्यो न्यङ्गश्मिभिः पर्यावर्ततेऽथ वर्षति धामच्छदिव खलु वै भूत्वा वर्षत्येता वै देवता वृष्ट्या ईशते ता एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ता - (२८)

एवास्यै पर्जन्यं वर्षयन्त्युतावर्षिष्यन्वर्षत्येव सृजा वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पुणेत्याहेमाश्चैवामूश्चापः समर्धयत्यथो आभिरेवामूरच्छैत्यज्ञा असि प्रथमजा बलमसि समुद्रियमित्याह यथायजुरेवैतदुन्नम्भय पृथिवीमिति वर्षाह्वां जुहोत्येषा वा ओषधीनां वृष्टिवनिस्त्यैव वृष्टिमा च्यावयति ये देवा दिविभागा इति कृष्णाजिनमव धूनीतीम

एवास्मै लोकाः प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥ (२९)

अस्मै धावति ता वा एकविंशतिश्च॥३॥

[१०]

सर्वाणि छन्दाः स्येतस्यामिष्ट्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभो वा एतद्वीर्यं यत्कुदुष्णिहा जगत्स्यै यदुष्णिहककुभावन्वाहु तेनैव सर्वाणि छन्दाः स्युर्व रुन्धे गायत्री वा एषा यदुष्णिहा यानि चत्वार्यध्यक्षराणि चतुष्पाद एव ते पशवो यथा पुरोडाशे पुरोडाशोऽध्यैवमेव तद्यद्व्यध्यक्षराणि यज्जगत्या (३०)

परिदध्यादन्तं यज्ञं गमयेत् त्रिष्टुभा परिं दधातीन्द्रियं वै वीर्यं त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्यं यज्ञं प्रतिष्ठापयति नान्तं गमयत्यग्ने त्री ते वाजिना त्री षष्ठ्येति त्रिवत्या परिं दधाति सरूपत्वाय सर्वो वा एष यज्ञो यत् त्रैधातवीयं कामायकामाय प्र युज्यते सर्वेभ्यो हि कामेभ्यो यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातवीयेन यजेताभिचरन्त्सर्वो वा - (३१)

एष यज्ञो यत् त्रैधातवीयः सर्वेणैवेनं यज्ञेनाभि चरति स्तृणुत एवेनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो यत् त्रैधातवीयः सर्वेणैव यज्ञेनं यजते नैनमभिचरन्त्स्तृणुत एतयैव यजेत सहस्रेण यक्ष्यमाणः प्रजातमेवेनं ददात्येतयैव यजेत सहस्रेणेजानोऽन्तं वा एष पशूनां गच्छति (३२)

यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पशूनंसृजत ताः त्रैधातवीयेनैवासृजत य एवं विद्वाः त्रैधातवीयेन पशुकामो यजते यस्मादेव योनेः प्रजापतिः पशूनंसृजत तस्मादेवेनांस्मृजत उपैनमुत्तरं सहस्रं नमति देवताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यो यक्ष्य इत्युक्ता न यजते त्रैधातवीयेन यजेत सर्वो वा एष यज्ञो - (३३)

यत् त्रैधातवीयः सर्वेणैव यज्ञेनं यजते न देवताभ्य आ वृश्च्यते द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयश्चतुष्कपालास्त्रिः षमृद्धत्वाय त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामात्मा उत्तरउत्तरो ज्यायान्भवत्येवमिव हीमे लोका यवमयो मध्यं एतद्वा अन्तरिक्षस्य रूपः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नवं द्यत्यलम्बद्वारः हिरण्यं ददाति तेज एवा- (३४)

वं रुन्धे तार्प्यं ददाति पशूनेवावं रुन्धे धेनुं ददात्याशिषं एवावं रुन्धे साम्नो वा एष वर्णो यद्धिरण्यं यजुषां तार्प्यमुक्थामदानां धेनुरेतानेव सर्वान् वर्णानव रुन्धे॥ (३५)

जगत्याऽभिचरन्मर्षो वै गच्छति युजस्तेजं एव त्रिशं॥६॥ [११]

त्वष्टा॑ ह॒तपु॑त्रो वीन्द्र॑ सोम॒माह॑रत् तस्मिन्निन्द्र॑ उपहृ॒वमै॑च्छत् तं नोपा॑ह्वयत् पु॒त्रं मे॑-
ऽवधी॑रिति स य॒ज्ञवेश॑सं कृ॒त्वा प्रा॒सहा सोम॑मपिबत् तस्य॒ यद॒त्यशि॑ष्यत् तत्त्वष्टा॑हवनीयमु॒प-
प्राव॑र्तय॒त्स्वाहेन्द्र॑शत्रुर्वध॒स्वेति॑ स याव॑दूर्ध्वः प॒रावि॑ध्यति ताव॑ति स्व॒यमे॒व व्य॑रमत् यदि॒
वा ताव॑त्प्रवण- (३६)

मासी॑द्यदि॒ वा ता॒वद॒ध्यग्रे॑रासी॒त्स सम्भ॑वन्न॒ग्नीषो॑मा॒वभि॑ सम्भ॒वत्स इ॑षुमा॒त्रमि॑षुमा॒त्रं
विष्व॑ङ्मु॒वर्ध॑त् स इ॒माल्लो॑कान॒वृणो॑द्यदि॒माल्लो॑कान॒वृणो॑त् तद्वृ॒त्रस्य॑ वृ॒त्रत्वं तस्मा॑दिन्द्रो॒-
ऽबिभे॑दपि त्वष्टा॒ तस्मै॑ त्वष्टा॒ वज्र॑मसिञ्चत् तपो॒ वै स वज्र॑ आसीत् तमु॒द्यन्तु॑ नाश॒क्रोदथ॑
वै तर्हि॑ विष्णु॒- (३७)

र॒न्या दे॒वता॑सी॒त्सोऽब्र॑वीद्विष्ण॒वेही॑दमा ह॑रिष्यावो येना॒यमि॑दमिति॒ स विष्णु॑स्त्रेधाऽऽ-
त्मानं॑ वि न्य॒धत् पृ॒थिव्यां॑ तृती॒यमन्तरि॑क्षे तृती॒यं दि॒वि तृती॒यमभि॑पर्याव॒र्ताद्य॑बिभेद्यत्पृ॒थिव्यां॑
तृती॒यमासी॑त् तेनेन्द्रो॒ वज्र॑मु॒दय॑च्छद्विष्ण॒वंनु॑स्थितः सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र हार॑स्ति वा इदं (३८)

मयि॑ वी॒र्यं तत्ते॑ प्र दा॑स्यामीति॒ तदस्मै॑ प्राय॑च्छत् तत् प्रत्य॑गृह्णा॒दधा॑ मेति॒ तद्विष्ण॑वेति॒
प्राय॑च्छत् तद्विष्णुः प्रत्य॑गृह्णा॒दस्मा॑स्विन्द्र॒ इन्द्रि॒यं द॑धात्विति॒ यदन्तरि॑क्षे तृती॒यमासी॑त् तेनेन्द्रो॒
वज्र॑मु॒दय॑च्छद्विष्ण॒वंनु॑स्थितः सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र हार॑स्ति वा इदं (३९)

मयि॑ वी॒र्यं तत्ते॑ प्र दा॑स्यामीति॒ तदस्मै॑ प्राय॑च्छत् तत्प्रत्य॑गृह्णा॒द् द्विर्मा॑धा इति॒ तद्विष्ण॑वेति॒
प्राय॑च्छत् तद्विष्णुः प्रत्य॑गृह्णा॒दस्मा॑स्विन्द्र॒ इन्द्रि॒यं द॑धात्विति॒ यद्वि॒वि तृती॒यमासी॑त् तेनेन्द्रो॒
वज्र॑मु॒दय॑च्छद्विष्ण॒वंनु॑स्थितः सोऽब्र॑वीन्मा मे प्र हा॒र्येना॑ह- (४०)

मि॒दमस्मि॑ तत्ते॒ प्र दा॑स्यामीति॒ त्वी (३) इत्य॑ब्रवीत्सन्धान्तु सं द॑धावहै त्वामे॒व प्र
वि॑शानीति॒ यन्मां प्र॑विशेः किं मां भु॒ञ्ज्या इत्य॑ब्रवीत् त्वामे॒वेन्धी॑य तव भो॒गाय॑ त्वां प्र
वि॑शेयमित्य॑ब्रवीत्तं वृ॒त्रः प्रावि॑शदु॒दरं॑ वै वृ॒त्रः क्षु॒त्खलु॑ वै म॒नुष्य॑स्य भ्रातृ॒व्यो य - (४१)

ए॒वं वेद॑ हन्ति क्षु॒धं भ्रातृ॑व्यं तदस्मै॒ प्राय॑च्छत् तत्प्रत्य॑गृह्णात् त्रि॒र्मा॑धा इति॒ तद्विष्ण॑वेति॒
प्राय॑च्छत् तद्विष्णुः प्रत्य॑गृह्णा॒दस्मा॑स्विन्द्र॒ इन्द्रि॒यं द॑धात्विति॒ यत् त्रिः प्राय॑च्छत् त्रिः
प्रत्य॑गृह्णात् तत् त्रि॒धातो॑स्त्रिधातु॒त्वं यद्विष्णु॑र॒न्वति॑ष्ठत् विष्ण॑वेति॒ प्राय॑च्छत् तस्मा॑दैन्द्रा-
वैष्ण॒व इ॒व हि॒र्भव॑ति॒ यद्वा इ॒दं किं च॑ तदस्मै॒ तत्प्राय॑च्छद्दृ॒चः सा॒मानि॑ यजू॑षि स॒हस्रं॑ वा

अस्मै तत्प्रायच्छत् तस्मात्सहस्रदक्षिणम्॥ (४२)

प्रवृणं विष्णुर्वा इदमिदम्हं यो भवत्येकविंशतिश्च॥७॥ [१२]

देवा वै राज्ञ्याञ्जायमानादबिभयुस्तन्तरेव सन्तं दाम्नाऽपौम्भन्त्स वा एषोऽपौब्धो जायते यद्राज्यो यद्वा एषोऽनपोब्धो जायेत वृत्रान्धश्चरेद्यं कामयेत राज्ञ्यमनपोब्धो जायेत वृत्रान्धश्चरेदिति तस्मा एतमैन्द्राबारहस्पत्यं चरुं निर्वपेद्देन्द्रो वै राज्ञ्यो ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति हिरण्मयं दाम् दक्षिणा साक्षादेवेनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति॥ (४३)

एनं द्वादश च॥१॥ [१३]

नवोनवो भवति जायमानोऽह्नां केतुरुषसामेत्यग्रे। भागं देवेभ्यो वि दधात्यायन् प्र चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः। यमादित्या अश्शुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षितयः पिबन्ति। तेन नो राजा वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः। प्राच्या दिशि त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्यां वृत्रहन्वृत्रहाऽसि। यत्र यन्ति सोत्यास्त- (४४)

ज्जितं ते दक्षिणतो वृषभ एधि हव्यः। इन्द्रो जयाति न परां जयाता अधिराजो राजसु राजयाति। विश्वा हि भूयाः पृतना अभिष्टीरूपसद्यो नमस्यो यथाऽसत्। अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। स्वराडिन्द्रो दम् आ विश्वगूर्तः स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय। अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः। ईशान- (४५)

मस्य जगतः सुवर्दशमीशानमिन्द्र तस्थुषः। त्वमिद्धि हवामहे साता वाजस्य कारवः। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः। यद्वाव इन्द्र ते शतं शतं भूमिरुत स्युः। न त्वां वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी। पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वा यं ते सुषाव हयश्वाद्रिः। (४६)

सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा। रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रं सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदमा। उदग्रे शुचयस्त्व वि ज्योतिषोदु त्यं जातवेदसं सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्या। शोचिष्केशं विचक्षण। चित्रं देवानामुदंगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्रे। आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुष- (४७)

श्च। विश्वे देवा ऋतावृधं ऋतुभिर्हवन्श्रुतः। जुषन्तां युज्यं पर्यः। विश्वे देवाः शृणुतेमं

हव॑ मे॒ ये अ॒न्तरि॑क्षे॒ य उप॒ द्यवि॒ ष्ठा॒ ये अ॑ग्निजि॒ह्वा उ॒त वा॒ यज॑त्रा आ॒सद्या॒स्मिन्ब॒र्हिषि॑
मादयध्वम्॥ (४८)

तदीशान्मद्रिस्तुस्थुर्प॑क्षि ९ शब्द॥ ५॥ [१४]

दे॒वा म॑नु॒ष्यां दे॒वासुरा॑ अ॒ब्रुव॑न्दे॒वासुरा॑स्तेषा॑ङ्गाय॒त्रो प्र॒जाप॑ति॒स्ता यत्रा॑ग्ने गोभि॑क्षेत्र॒यां मा॒रुत॑दे॒वा वस॑व्या अ॒ग्ने मा॒रुत॑मि॒ति दे॒वा वस॑व्या
दे॒वाः शर्म॑ण्या॒स्त्वष्टा॑ हुत॒पुत्रो॑ दे॒वा वै रा॑ज॒न्या॑न्नवो॒नव॑क्ष॒तुर्दश॑॥ १४॥
दे॒वा म॑नु॒ष्याः प्र॒जां पु॒शून्दे॒वा वस॑व्याः परि॒द॒ध्यादि॑दम॒स्यष्टा॑च॒त्वारि॑ ९ शत्॥ ४८॥
दे॒वा म॑नु॒ष्यां मादय॑ध्वम्॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥ २-४॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणां तस्य त्रीणि शीर्षाण्यांसन्धोमपानं सुरापानमन्नादनं स प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रोऽविभेदीदृङ् वै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय शीर्षाण्यच्छिन्नद्यत्सोमपान- (१)

मासीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं स कलविङ्को यदन्नादनं स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महत्यामुपागृह्णाता संवत्सरमबिभृस्तं भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महन्त्रिति स पृथिवीमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृहाणेति साऽब्रवीद्वरं वृणै खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूवमिति पुरा तै (२)

संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै खातमपि रोहति वारंवृतं ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णात् तथ्स्कृतमिर्णिमभवत् तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेव स्वकृत इरिणे नाव स्येद्ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे वृक्णात् (३)

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याब्रश्चनान्नो भूयांस उत्तिष्ठानित्यब्रवीत् तस्मादाब्रश्चनाद्वृक्षाणां भूयांस उत्तिष्ठन्ति वारंवृतं ह्येषां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्स निर्यासोऽभवत् तस्मान्निर्यासस्य नाशं ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो खलु य एव लोहितो यो वाऽऽब्रश्चनान्निर्येपति तस्य नाऽऽश्यं (४)

काममन्यस्य स स्त्रीषंसादमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्वियात्प्रजां विन्दामहे काममा विजनितोः सम्भवामेति तस्मादृत्वियाश्चर्यः प्रजां विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारंवृतं ह्यासां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्सा मलंवद्वासा अभवत् तस्मान्मलंवद्वाससा न सं वदेत् (५)

न सहाऽऽसीत् नास्या अन्नमद्याद्ब्रह्महत्यायै ह्येषा वर्णं प्रतिमुच्याऽऽस्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां

ऽमावास्यायां प्याययन्ति तस्माद्वात्राग्नी पूर्णमासेऽनूच्येते वृधन्वती अमावास्यायां
तत्सुःस्थाप्य वात्राग्रं हविर्वज्रमादाय पुनरभ्यायत ते अब्रूतां द्यावापृथिवी मा प्र हारावयोर्वै

श्रित इति ते अंब्रूतां वरं वृणावहै नक्षत्रविहिताऽहमसान्तीत्युसावब्रवीच्चित्रविहिताऽहमितीयं तस्मान्नक्षत्रविहिताऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावापृथिव्योर्- (१२)

वरं वेदेनं वरो गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्रमहन्ते देवा वृत्रं हत्वा-
ऽग्नीषोमावब्रुवन् हव्यं नो वहतमिति तावंब्रूतामपतेजसौ वै त्यो वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति
तेऽब्रुवन्क इदमच्छेतीति गौरित्यब्रुवन्गौराव सर्वस्य मित्रमिति साऽब्रवीद् (१३)

वरं वृणै मय्येव सतोभयेन भुजधा इति तद्रौराहरत् तस्माद्रविं सतोभयेन भुञ्जत
एतद्वा अग्नेस्तेजो यद् घृतमेतत्सोमस्य यत्पयो य एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेदं तेजस्यैव
भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं देवत्यं पौर्णमासमिति प्राजापत्यमिति ब्रूयात् तेनेन्द्रं ज्येष्ठं
पुत्रं निरवासाययदिति तस्माज्ज्येष्ठं पुत्रं धनेन निरवसाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योरंब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥७॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जघ्निवाऽसम्मृधोऽभि प्रावपन्तु स एतं वैमृधं पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत्तं
निरवपत् तेन वै स मृधोऽपाहत् यद्वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृध एव
तेन यजमानोऽप हत् इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत् स
एतमाग्नेयमृष्टाकपालममावास्यायामपश्यदैन्द्रं दधि (१५)

तन्निरवपत्तेन वै स देवतांश्चेन्द्रियं चावारुन्ध यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायां
भवत्यैन्द्रं दधि देवतांश्चैव तेनेन्द्रियं च यजमानोऽव रुन्ध इन्द्रस्य वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं
पृथिवीमनु व्यार्च्छत् तदोषधयो वीरुधोऽभवन्थ्स प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रं मे जघ्नुष इन्द्रियं
वीर्यं (१६)

पृथिवीमनु व्यार्त् तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजापतिः पशूनंब्रवीदेतदस्मै
सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्योऽध्यात्मन्समनयन्तत्प्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सान्नाय्यस्य
सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तत्प्रतिधुषः प्रतिधुक्कः समनैषुः प्रत्यधुक्षत्र तु मरिचं श्रयत्
इत्यंब्रवीदेतदस्मै (१७)

श्रुतं कुरुतेत्यंब्रवीत् तदस्मै श्रुतमकुर्वन्नन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं तदश्रयन्तच्छ्रुतस्य
श्रुत्वः समनैषुः प्रत्यधुक्षञ्छ्रुतमक्रत्र तु मां धिनोतीत्यंब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यंब्रवीत्
तदस्मै दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत् तद्दध्नो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः पूर्वस्यावदेयं (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत् इत्यनादृत्य तच्छ्रुतस्यैव पूर्वस्याऽवं चेदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं
श्रित्वा दध्नापरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति यत्पूतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातश्चाथ्सौम्यं तद्यत्कलै
राक्षसं तद्यत् तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्बुध्ना तथ्सेन्द्रं दध्ना तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो वृत्रं हृत्वा परां
परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः प्रेषमैच्छन्त्सौऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमो-
ऽनुविन्दति तस्य प्रथमं भागधेयमिति तं पितरोऽन्विन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते
सौऽमावास्यां प्रत्यागच्छत् तं देवा अभि समगच्छन्ताऽमा वै नो - (२०)

ऽद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति
किं देवत्यं सान्नाय्यमिति वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो
खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि समगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जुष्टं इन्द्रियं वीर्यमित्यब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥७॥ [३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वे दंशपूर्णमासौ यजेत य एनो सेन्द्रो यजेतेति वैमृधः
पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा
य एवं विद्वान्दंशपूर्णमासौ यजेते सेन्द्रावैवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा ईजानाय वसीयो भवति
देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत ते देवा एता- (२२)

मिष्टिमपश्यन्नाग्नावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं सरस्वते चरुं तां
पौर्णमासं सृष्ट्वाप्यानु निरवपन्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्याथ्स
पौर्णमासं सृष्ट्वाप्यैतामिष्टिमानु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रं भ्रातृव्याय प्रहृत्याऽऽ-
ग्नावैष्णवेन देवतांश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृद्धे मिथुनान्पशून्सारस्वताभ्यां यावदेवास्यास्ति
तथ (२३)

सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावास्यां हृत्वा भ्रातृव्यं ना प्याययति
साकं प्रस्थायीयेन यजेत पशुकामो यस्मै वा अल्पेनाऽऽहरन्ति नाऽऽत्मना तृप्यति नान्यस्मै
ददाति यस्मै महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्णं होतव्यं तप्त एवैनमिन्द्रः
प्रजया पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि मृन्मयमाहुतिमानश औदुम्बरं (२४)

भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्क्पशवं ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशूनं रुन्धे नागतश्रीर्महेन्द्रं यजेत

त्रयो वै ग॒तश्रियः शुश्रु॒वान्ग्रा॑म॒णी रा॑ज॒न्य॒स्तेषा॑ महेन्द्रो दे॒वता॒ यो वै स्वां दे॒वता॑म॒ति॒यज॑ते
प्र स्वायै दे॒वता॑यै च्यवते॒ न परां प्राप्नो॑ति पापी॒यान्भव॑ति सं॒वत्सर॑मिन्द्रं॒ यजेत॑ सं॒वत्सर॑
हि व्र॒तं नाति॒ स्वै- (२५)

वैनं दे॒वते॑ज्यमा॒ना भू॒त्या इन्द्रे॑ वसी॒यान्भव॑ति सं॒वत्सर॑स्य॒ पुर॑स्ताद्ग्नये॑ व्र॒तप॑तये
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒त्सं॒वत्सर॑मे॒वैनं॑ वृ॒त्रं ज॑घ्नि॒वाः सं॒म॒ग्नि॒र्व्र॒तप॑ति॒र्व्र॒तमा॑ ल॒म्भय॑ति
ततोऽधि॒ कामं॑ यजेत॥ (२६)

पु॒तान्त॑दो॒दम्बर॑ः स्वा त्रि॒श॒चं॑॥५॥

[४]

नासो॑मयाजी सं नये॒दना॑गतं वा ए॒तस्य॒ पयो॒ योऽसो॑मयाजी यदसो॑मयाजी
स॒न्नयै॑त्प॒रिमोष॑ ए॒व सोऽनृ॑तं करो॒त्यथो॒ परै॒व सि॑च्यते सोमयाज्ये॒व सं नये॑त्पयो॒ वै सोमः॑
पयः॑ सा॒न्नाय्यं॑ पय॒सैव॑ पय॒ आ॒त्मन्ध॑त्ते वि वा ए॒तं प्र॑जया॒ प॒शुभि॑र॒र्धय॑ति वर्ध॒यत्य॑स्य
भ्रातृ॑व्यं॒ यस्य॑ ह॒विर्नि॑रु॒सं पुर॑स्ताच्चिन्द्रमा॑ - (२७)

अभ्यु॑देति॒ त्रेधा॑ तण्डु॒लान् वि भ॑जे॒द्ये म॑ध्य॒माः स्यु॑स्तान्ग्नये॑ दा॒त्रे पु॑रो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
कुर्या॑द्ये स्थवि॑ष्ठास्तानिन्द्रा॒य प्र॑दा॒त्रे दध॑श्च॒रुं येऽणि॑ष्ठास्तान् विष्ण॑वे शिपि॒विष्टाय॑ शृ॒ते
च॒रुम॑ग्निरे॒वास्मै॑ प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वृ॒द्धामिन्द्रः॑ प्र यच्छति॒ यज्ञो॒ वै विष्णुः॑ प॒शवः॑ शिपि॒र्यज्ञ॑
ए॒व प॒शुषु॑ प्र॒ति तिष्ठ॑ति न द्वे (२८)

य॑जेत॒ यत्पूर्व॑या सम्प्र॒ति यजे॑तोत्तरया छु॒म्बद्गुर्या॑द्यदुत्तरया सम्प्र॒ति यजे॑त॒ पूर्व॑या
छु॒म्बद्गुर्या॑न्नेष्टि॒र्भव॑ति न य॒ज्ञस्तदनु॑ हीतमुख्य॒पग॒ल्भो जा॑यत॒ एका॑मे॒व य॑जेत प्रग॒ल्भोऽस्य॑
जा॒यतेऽना॑द॒त्य तद्वे॒ ए॒व य॑जेत य॒ज्ञमुख॑मे॒व पूर्व॑याऽऽलभ॑ते य॒जत॒ उत्तर॑या दे॒वता॑ ए॒व
पूर्व॑याऽवरु॒न्ध इन्द्रि॑यमुत्तरया दे॒वलोक॑मे॒व (२९)

पूर्व॑याऽभि॒जय॑ति मनुष्य॒लोक॑मुत्तरया॒ भूय॑सो य॒ज्ञक्र॑तूनुपै॒त्येषा॑ वै सु॒मना॑
नामेष्टि॑र्यम॒द्ये जा॑नं प॒श्चाच्चिन्द्रमा॑ अभ्यु॑देत्यस्मिन्ने॒वास्मै॑ लो॒केऽर्घ्य॑कं भवति दा॒क्षाय॑णय॒ज्ञेन॑
सुव॒र्गका॑मो यजेत पूर्ण॑मा॒से सं नये॑न्मै॒त्रावरु॑ण्याऽऽमि॒क्षया॑ऽमावा॒स्यायां॑ यजेत पूर्ण॑मा॒से
वै दे॒वाना॑ः सु॒तस्तेषा॑मे॒तम॑र्धमा॒सं प्र॑सु॒तस्तेषा॑ मै॒त्रावरु॑णी व॒शाऽमा॑वा॒स्याया॑मनू॒बन्ध्या॑
यत् (३०)

पूर्वे॑द्यु॒र्यज॑ते वेदि॑मे॒व तत्क॑रोति॒ यद्व॒त्सान॑पाक॒रोति॑ सदोह॒विर्धाने॑ ए॒व स॑मि॒नोति॑

यद्यजते देवैरेव सुत्याः सम्पादयति स एतमर्धमासः संधमादं देवैः सोमं पिबति यन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षयाऽमावास्यायां यजते यैवासौ देवानां वशाऽनूबन्ध्या सो एवैषैतस्य साक्षाद्वा एष देवानभ्यारोहति य एषां यज्ञ- (३१)

मभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृङ् व्यावृत्काम एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजक्पुण्यो वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वृतं नानृतं वदेन्न माः समंशजीयान्न स्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुरेतद्धि देवाः सर्वं न कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे दैवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुः पदं॥६॥ [५]

एष वै देवरथो यद्वर्शपूर्णमासौ यो दर्वशपूर्णमासाविद्धा सोमेन यजते रथस्पष्ट एवावसाने वरं देवानामव स्यत्येतानि वा अङ्गापरूःषि संवत्सरस्य यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजतेऽङ्गापरूःष्येव संवत्सरस्य प्रति दधात्येते वै संवत्सरस्य चक्षुषी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनु पश्य- (३३)

त्येषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत एष वै देवयानः पन्था यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते य एव देवयानः पन्थास्तः समारोहत्येतौ वै देवानाः हरी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते यावेव देवानाः हरी ताभ्या- (३४)

मेवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते साक्षादेव देवानामास्यं जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्वशपूर्णमासयाजी सायं प्रातरग्निहोत्रं जुहोति यजते दर्वशपूर्णमासावहरहरहविर्धानिनाः सुतो य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते हविर्धान्यस्मीति सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं दत्तं भवति देवा वा अहर- (३५)

यज्ञियं नाविन्दन्ते दर्वशपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ पूतौ मेध्यौ यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते पूतावेवेनौ मेध्यौ यजते नामावास्यायां च पौर्णमास्यां च स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयान्निरिन्द्रियः स्यात्सोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य रात्रयः पत्नय आसन्तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनमभि समनह्येतां तं यक्ष्म आर्च्छुद्राजानं यक्ष्म आरुदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पापीयानभवेत् तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्यामविन्दत् तज्ञायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अंब्रूतां वरं वृणावहा आवं देवानां भागधे असावा- (३७)

ऽऽवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनां रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त एते हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद भूतानि क्षुधमघ्नन्त्यद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहंरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरेदसाव फलं सम च॥६॥

[६]

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत एवेनान्न युङ्क्ते हिं करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वरुसं (३९)

नह्यत्यप्रस्रसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या अथो रक्षसामपंहत्यै राथन्तरीं प्रथमामन्वाह राथन्तरो वा अयं लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिविं गृह्णाति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाह बारहतो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वो - (४०)

वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव प्रजापतिमा रभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे प्र वो वाजा इत्यन्वाह तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयतेऽग्न आ याहि वीतय इत्याह तस्मात्प्राचीनीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजा - (४१)

इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो गौर्धृताची यज्ञो देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामाव रुन्धे यं कामयेत् सर्वमायुरियादिति प्र वो वाजा इति तस्यानूच्याग्न आ याहि वीतय इति सन्ततमुत्तरमर्धर्चमा लभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अंरुलिः सामिधेनीनां वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुतेऽर्धर्चौ सं दधात्येष वा अंरुलिः सामिधेनीनां य एवं वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत्

ऋषेर्ऋषेर्वा एता निर्मिता यथ्सामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः स्युः प्रजयां पशुभिर्यजमानस्य वि
तिष्ठेरन्नर्थचो सन्दधाति सं युनक्त्येवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं दुहे ॥ (४३)

बृसं वो जायन्ते प्र वो वाजां लभेत दधाति सन्दशं च ॥५॥ [७]

अयंज्ञो वा एष योऽसामाऽग्र आ याहि वीतय इत्याह रथन्तरस्येष वर्णस्तं त्वा
समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्येष वर्णो बृहदग्रे सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं
तृचमन्वाह यज्ञमेव तथ्सामन्वन्तं करोत्यग्निरमुष्मिल्लोक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ
लोकावशान्ता- (४४)

वास्तां ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यग्र आ याहि वीतय इत्यस्मिल्लोकै-
ऽग्निमदधुर्बृहदग्रे सुवीर्यमित्यमुष्मिल्लोक आदित्यं ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां
यदेवमन्वाहानयोर्लोकयोः शान्त्यै शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश
सामिधेनीरन्वाह पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते तासां त्रीणि च शतानि
षष्टिश्चाक्षराणि तावतीः संवत्सरस्य रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च
परुच्छेपश्च ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावार्द्रेऽग्निं जनयाव यतरो नौ ब्रह्मीयानिति
नृमेधोऽभ्यवदत्स धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सोऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीद्- (४६)

यथ्समावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति सामिधेनीनामेवाहं वर्णं वेदेत्यब्रवीद्यद्
घृतवत्पदमनूच्यते स आसां वर्णस्तं त्वा समिद्धिरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव
तज्ज्योतिर्जनयति स्त्रियस्तेन यदृचः स्त्रियस्तेन यद्वायत्रियः स्त्रियस्तेन यथ्सामिधेन्यो
वृषण्वतीमन्वाह (४७)

तेन पुऽस्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत आसीदुशनां काव्योऽसुराणां
तौ प्रजापतिं प्रश्नमैता ५ स प्रजापतिरग्निं दूतं वृणीमह इत्यभि पर्यावर्तत ततो देवा
अभवंन्परासुरा यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमह इत्यन्वाह भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो
भवत्यध्वरवतीमन्वाह भ्रातृव्यमेवैतया (४८)

ध्वरति शोचिष्केशस्तमीमह इत्याह पवित्रमेवैतद्यजमानमेवैतया पवयति समिद्धो
अग्र आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परि दधात्यस्कन्दाय यदतं ऊर्ध्वमभ्यादध्याद्यथा बहिःपरिधि

स्कन्दति तादृगेव तत् त्रयो वा अग्रयो हव्यवाहनो देवानां कव्यवाहनः पितृणां सहर्क्षा असुराणां त एतर्ह्याशंसन्ते मां वरिष्यते मा- (४९)

मिति वृणीध्वं हव्यवाहनमित्याह य एव देवानां तं वृणीत आर्षेयं वृणीते बन्धोरेव नैत्यथो सन्तत्यै परस्ताद्वर्वाचो वृणीते तस्मात्परस्ताद्वर्वाचो मनुष्यान्पितरोऽनु प्र पिपते॥ (५०)

अशान्तावाहु पञ्चदशाब्रवीदन्वाहितयां वरिष्यते मामेकान्निशं॥७॥ [८]

अग्ने महां असीत्याह महान् ह्येष यदग्निर्ब्राह्मणेत्याह ब्राह्मणो ह्येष भारतेत्याहैष हि देवेभ्यो हव्यं भरति देवेद्ध इत्याह देवा ह्येतमैन्धत मन्विद्ध इत्याह मनुर्ह्येतमुत्तरो देवेभ्य ऐन्द्रर्षिष्ठुत इत्याहरषयो ह्येतमस्तुवन्विप्रानुमदित इत्याह (५१)

विप्रा ह्येते यच्छुश्रुवांसः कविशस्त इत्याह कवयो ह्येते यच्छुश्रुवांसो ब्रह्मसंशित इत्याह ब्रह्मसंशितो ह्येष घृताहवन इत्याह घृताहुतिरह्यस्य प्रियतमा प्रणीर्यज्ञानमित्याह प्रणीरह्येष यज्ञानां रथीरध्वराणामित्याहैष हि देवरथोऽतूतो होतेत्याह न ह्येतं कश्चन (५२)

तरति तूर्णिरहव्यवाडित्याह सर्वं ह्येष तरत्यास्पात्रं जुहूर्देवानामित्याह जुहूरह्येष देवानां चमसो देवपान इत्याह चमसो ह्येष देवपानोऽरां इवाग्ने नेमिर्देवास्त्वं परिभूरसीत्याह देवान् ह्येष परिभूर्यद्वयादा वह देवान्देवयते यजमानायेति भ्रातृव्यमस्मै (५३)

जनयेदा वह देवान् यजमानायेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयत्यग्निमग्ने आ वह सोममा वहेत्याह देवता एव तद्यथापूर्वमुप ह्वयत आ चाग्ने देवान् वह सुयजां च यज जातवेद इत्याहाग्निमेव तत्सं श्यति सौऽस्य संशितो देवेभ्यो हव्यं वहत्यग्निर्होते- (५४)

त्याहाग्निर्वै देवानां होता य एव देवानां होता तं वृणीते स्मो वयमित्याहाऽऽत्मानमेव सत्त्वं गमयति साधु ते यजमान देवतेत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याद्योऽग्निं होतां रमवृथा इत्यग्निनोभयतो यजमानं परि गृह्णीयात् प्रमायुकः स्याद्यजमानदेवत्यां वै जुहूर्भ्रातृव्यदेवत्योपभृद्- (५५)

यद्वे इव ब्रूयाद्भ्रातृव्यमस्मै जनयेद् घृतवतीमध्वर्यो सुचमास्यस्वेत्याह यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषावति विश्ववारामित्याह विश्वं ह्येषावतीडामहै देवां

ईडेन्यान्नमस्याम् नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरौ नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव तद्यथाभागं यजति॥ (५६)

विप्रान्मदितु इत्याह चनास्मै होतॄणामुद्देवता एव त्रीणि च॥६॥ [९]

त्रीं स्तुचाननु ब्रूयाद्राजन्त्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्त्यात्पुरुषा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु ब्रूयाद् राजन्त्यस्य पञ्चदशो वै राजन्त्यः स्व एवैनं स्तोमे प्रतिष्ठापयति त्रिष्टुभा परिं दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु वै राजन्त्या यजते त्रिष्टुभेवास्मा इन्द्रियं परिं गृह्णाति यदि कामयैत (५७)

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परिं दध्याद्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः स्व एवैनं स्तोमे प्रतिष्ठापयति जगत्या परिं दध्याज्जागता वै पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशून्यरिं गृह्णात्येकविंशतिमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै (५८)

चतुर्विंशतिमनु ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे त्रिंशतमनु ब्रूयादत्रकामस्य त्रिंशदक्षरा विराडत्र विराड्विराजैवास्मा अत्राद्यमव रुन्धे द्वात्रिंशतमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य द्वात्रिंशदक्षरा-नुष्टुगनुष्टुच्छन्दसां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै षड्विंशतमनु ब्रूयात्पशुकामस्य षड्विंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैवास्मै पशू- (५९)

नव रुन्धे चतुश्चत्वारिंशतमनु ब्रूयादिन्द्रियकामस्य चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभेवास्मा इन्द्रियमव रुन्धेऽष्टाचत्वारिंशतमनु ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशूनव रुन्धे सर्वाणि छन्दांस्यनु ब्रूयाद्बहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दांस्यवरुद्धानि यो बहुयाज्यपरिमितमनु ब्रूयादपरिमितस्यावरुद्धौ॥ (६०)

कामयैतु प्रतिष्ठित्यै पशून्सप्तचत्वारिंशच्च॥४॥ [१०]

निर्वीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितॄणामुपवीतं देवानामुप व्ययते देवलक्ष्ममेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुततरं वदति तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रौञ्चमन्वाहाऽऽसुरं तद्यन्मन्त्रं मानुषं तद्यदन्तरा तथ्सदेवमन्तरानूच्य सदेवत्वाय विद्वांसो वै (६१)

पुरा होता॑रोऽभू॒वन्तस्मा॑द्विधृ॒ता अध्वानोऽभू॒वन्न पन्थानः॑ सम॑रुक्षन्नन्तर्वेद्य॑न्यः पादो॑ भव॑ति बहिर्वेद्य॑न्योऽथान्वाहा॒ध्वनां॑ विधृत्यै प॒थामस॑रोहा॒याथो॑ भूतं चैव भविष्य॑च्चाव॑ रुन्धे-
ऽथो परि॑मितं चैवापरि॑मितं चाव॑ रुन्धेऽथो॑ ग्राम्याश्चैव प॒शूना॑रण्याश्चैव रुन्धेऽथो॑ (६२)

देवलो॑कं चैव म॑नुष्यलो॑कं चा॒भि ज॑यति दे॒वा वै सा॑मिधेनीर॒नूच्य॑ य॒ज्ञं नान्व॑पश्यन्स्य
प्र॒जाप॑तिस्तूष्णीमा॒घार॑मा॒घार॑यत् ततो॑ वै दे॒वा य॒ज्ञम॑न्व॑पश्यन् यत् तूष्णीमा॒घार॑मा॒-
घार॑यति य॒ज्ञस्यानु॑ख्यात्या अथो॑ सा॒मिधेनी॑रेवाभ्य॑न॒क्त्यलू॑क्षो भवति॑ य ए॒वं वेदा॑थो
तर्प॑यत्ये॒वेना॒स्तृप्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र- (६३)

य ए॒वं वेद॑ यदेक॑या॒घार॑येदेका॑ प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां॑ द्वे प्रीणीयाद्यत् तिसृ॑भिरति॑
तद्वैच॑येन्म॒नसा॑ घा॒रय॑ति म॒नसा॑ ह्यना॑प्तमाप्यते॑ तिर्य॑श्चमा॒ घार॑यत्य॒च्छम्ब॑द्वारं वाक्क्र
म॒नश्चा॒र्त्तये॑ताम॒हं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वे॒हामी॑ति॒ वाग॑ब्रवीद॒हं दे॒वेभ्य॑ इति॒ मन॑स्तौ प्र॒जाप॑तिं
प्र॒श्नमै॑ता॒ः सोऽब्र॑वीत् (६४)

प्र॒जाप॑तिर्दूतीरे॒व त्वं म॑न॒सोऽसि॑ यद्धि म॒नसा॑ ध्या॒यति॑ तद्वा॒चा वद॑तीति॒ तत्खलु॑
तुभ्यं॑ न वा॒चा जु॑हवन्नित्य॑ब्रवीत् तस्मान्म॒नसा॑ प्र॒जाप॑तये जुह्वति॒ मन॑ इव॒ हि प्र॒जाप॑तिः
प्र॒जाप॑तेरा॒स्यै परि॑धीन्स॒म्मा॑र्ष्टि पु॒नात्ये॒वेना॒त्रिर्म॑ध्यमं त्रयो॒ वै प्रा॑णाः प्रा॒णाने॒वाभि ज॑यति॒
त्रिर्द॑क्षिणार्धं त्रयं॑ - (६५)

इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान॒भि ज॑यति त्रि॒रुक्तरा॑र्धं त्रयो॒ वै दे॒वयानाः॑ पन्थान॑स्ताने॒वाभि
ज॑यति त्रि॒रुपं वा॒जय॑ति त्रयो॒ वै दे॒वलो॒का दे॒वलो॒काने॒वाभि ज॑यति द्वाद॑श सं प॒द्यन्ते
द्वाद॑श मा॒साः संव॑त्सरः संव॑त्सरमे॒व प्री॑णात्यथो॒ संव॑त्सरमे॒वास्मा॑ उप॑ दधाति सु॒वर्ग॑स्य
लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्या आ॒घार॑मा घा॒रय॑ति ति॒र इ॒व (६६)

वै सु॒वर्गो लो॒कः सु॒वर्गमे॒वास्मै॑ लो॒कं प्र रो॑चयत्यृजुमा घा॒रय॑त्यृजु॒रिव॑ हि प्रा॒णः
सन्त॑तमा घा॒रय॑ति प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य सन्त॑त्या अथो रक्ष॑साम॒पह॑त्यै यं का॒मये॑त प्र॒मायु॑कः
स्या॒दिति॑ जिह्मं तस्या घा॒रये॑त्प्रा॒णमे॒वास्मा॑ज्जिह्मं न॑यति ता॒जक॑प्र मी॒यते॑ शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑
यदो॒घार॑ आ॒त्मा ध्रु॒वा- (६७)

ऽऽघा॑रमा॒घार्य॑ ध्रु॒वाः सम॑न॒क्त्या॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒ दधा॑त्यग्निर्दे॒वानां॑ दू॒त
आसी॑दै॒व्योऽसुरा॑णां तौ प्र॒जाप॑तिं प्र॒श्नमै॑ता॒ः स प्र॒जाप॑तिर्ब्राह्म॒णम॑ब्रवीदे॒तद्वि ब्रू॑हीत्या
श्रा॒वये॑तीदं दे॒वाः शृ॒णुते॑ति॒ वाव तद॑ब्रवीद॒ग्निर्दे॒वो हो॑तेति॒ य ए॒व दे॒वानां॑ तम॑वृणीत् ततो॑

देवा- (६८)

अभेवन्परांसुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरं प्रवृणते भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति
यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां ब्राह्मणायाधि ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहाऽऽत्मानेऽध्याह
यद्ब्राह्मणं पराहाऽऽत्मानं पराह तस्माद्ब्राह्मणो न परोच्यः ॥ (६९)

वा आरण्याश्चाव रुन्धेऽर्थो पशुभिः सौऽब्रवीदक्षिणार्ध्यञ्जयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च ॥ १ ॥ [११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्र आ प्यायस्व सं तेऽव ते हेड उदुत्तमं प्र णो देव्या नो दिवो-
ऽग्राविष्णू अग्राविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वा याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं
जिह्वानामूर्ध्वो विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीरुहिरण्यवर्णाः परि यन्ति
यह्नीः। स- (७०)

मन्या यन्त्युप यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति। तमू शुचिः शुचयो दीदिवाः संपां
नपातं परि तस्थुरापः। तमस्मेरा युवतयो युवानं मर्मृज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्रेण
शिक्रना रेवदग्निर्दीदायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरुहः सम्राजोरव आ वृणे। ता
नो मृडात ईदृशौ। इन्द्रावरुणा युवमध्वराय नो (७१)

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति वयं जंयेम पृतनासु
दूढ्यः। आ नो मित्रावरुणा प्र बाहवा। त्वं नो अग्ने वरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽव
यासिसीष्ठाः। यजिष्ठो वह्निमतः शोशुचानो विश्वा द्वेषांसि प्र मुमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो
अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उपसो व्युष्टौ। अव यक्ष्व नो वरुणः (७२)

रराणो वीहि मृडीकः सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निर्भरतस्यं शृण्वे वि यत्सूर्यो न रोचते
बृहद्वाः। अभि यः पूरु पृतनासु तस्थौ दीदाय दैव्यो अतिथिः शिवो नः। प्र तै यक्षि प्र
त इयमि मन्म भुवो यथा वन्द्यौ नो हवेषु। धन्वात्रिव प्रपा असि त्वमग्न इयक्ष्वै पूरवै
प्रत्न राजन्। (७३)

वि पाजसा वि ज्योतिषा। स त्वमग्ने प्रतीकेन प्रत्योष यातुधान्यः। उरुक्षयेषु दीद्यत्।
तः सुप्रतीकः सुदृशः स्वञ्चमविद्वांसो विदुष्टरः सपेमा। स यक्षद्विश्वा वयुनानि विद्वान्प्र
हव्यमग्निर्मृतैषु वोचत्। अहोमुचै विवेष यन्मा वि न इन्द्रेन्द्र क्षत्रमिन्द्रियाणि शतक्रतोऽनु
तै दायि॥ (७४)

यद्वाः समध्वरायं नो वरुणं राज्ञं श्वतुश्चत्वारिंशच्च॥५॥ [१२]

विश्वरूपस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्ब्रह्मवादिनः स त्वे नासौमयाज्येष वै देवर्थो देवा वै नर्चि नायज्ञोऽग्नें महान्निर्वीतमायुष्टे द्वादश॥१२॥

विश्वरूपो नैनं शीतरूरावद्य वसुं पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्नें महान्निर्वीतमुन्या यन्ति चतुःसप्ततिः॥७४॥

विश्वरूपोऽनुं ते दायि॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः॥ २-५॥

॥षष्ठः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

स॒मिधो॑ यजति वस॒न्तमे॒वर्त॒नाम॑व॒ रुन्धे॑ तनून॒पातं॑ यजति ग्री॒ष्ममे॒वाव॑ रुन्ध इ॒डो य॑जति व॒रुषा॑ ए॒वाव॑ रुन्धे ब॒र्हिर्य॑जति श॒रद॑मे॒वाव॑ रुन्धे स्वाहाका॒रं य॑जति हेम॒न्तमे॒वाव॑ रुन्धे तस्मा॒त्स्वाहा॑कृता हेम॒न्प॒शवो॑ऽव॒ सीद॑न्ति स॒मिधो॑ यजत्यु॒षसं॑ ए॒व दे॒वता॑ना॒मव॑ रुन्धे तनून॒पातं॑ यजति य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्ध - (१)

इ॒डो य॑जति प॒शूमे॒वाव॑ रुन्धे ब॒र्हिर्य॑जति प्र॒जामे॒वाव॑ रुन्धे स॒मान॑यत उप॒भृत॑स्तेजो वा आ॒ज्यं प्र॒जा ब॒र्हिः प्र॒जास्वे॒व तेजो॑ दधाति स्वाहाका॒रं य॑जति वाच॑मे॒वाव॑ रुन्धे दश॑ सं प॒द्यन्ते॑ दशा॑क्षरा वि॒राड्विरा॑जै॒वान्नाद्य॑म॒व॑ रुन्धे स॒मिधो॑ यजत्य॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठति तनून॒पातं॑ यजति (२)

य॒ज्ञ ए॒वान्तरि॑क्षे प्र॑ति तिष्ठती॒डो य॑जति प॒शुष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठति ब॒र्हिर्य॑जति य ए॒व दे॒व्यानाः॑ प॒न्थान॑स्तेष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठति स्वाहाका॒रं य॑जति सु॒वर्ग ए॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठत्ये॒ताव॑न्तो वै दे॒वलो॒कास्तेष्वे॒व य॑थापूर्॒वं प्र॑ति तिष्ठति दे॒वासुरा॑ ए॒षु लो॒केष्व॑स्पर्धन्त॒ ते दे॒वाः प्र॑या॒जैरे॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसुरा॒न्प्राणु॑दन्त॒ तत्प्र॑या॒जाना॑ (३)

प्र॒याज॑त्वं यस्यै॒वं वि॒दुषः॑ प्र॒याजा॑ इ॒ज्यन्ते॑ प्रै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ भ्रातृ॒व्यान्नुद॑तेऽभि॒क्राम॑ जुहोत्य॒भिर्जित्यै॑ यो वै प्र॒याजाना॑ मिथुनं वेद प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते स॒मिधो॑ ब॒र्हीरि॑व यजति तनून॒पात॑मेकमिव मिथुनं तदि॒डो ब॒र्हीरि॑व यजति ब॒र्हिरे॑कमिव मिथुनं तदे॒तद्वै प्र॑या॒जाना॑ मिथुनं य ए॒वं वेद॑ प्र (४)

प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते दे॒वानां॑ वा अ॒नि॒ष्टा दे॒वता॑ आस॒न्नथा॑सुरा य॒ज्ञम॑जिघा॒स॒न्ते दे॒वा गा॑य॒त्रीं व्यौ॑हन् प॒श्चाक्ष॑राणि प्रा॒चीना॑नि त्रीणि प्रती॒चीना॑नि ततो॒ वर्म॑ य॒ज्ञाया॑भ॒वद्व॑र्म यज॑मानाय॒ यत्प्र॑या॒जानू॒याजा॑ इ॒ज्यन्ते॑ वर्मे॒व तद्य॑ज्ञाय॒ क्रिय॑ते वर्म॑ यज॑मानाय॒ भ्रातृ॒व्याभि॒भूत्यै॑ तस्मा॒द्वरू॑थं पु॒रस्ता॑द्व॒र्षीयः॑ प॒श्चाद्व॒र्सीयो॑ दे॒वा वै पु॒रा रक्षो॑भ्य - (५)

इति॑ स्वाहाकारेण प्र॒याजे॑षु य॒ज्ञसु॑ स्थाप्यमपश्यन्तः स्वाहाकारेण प्र॒याजे॑षु सम॑स्थापयन्वि वा ए॒तद्य॑ज्ञं छिन्दन्ति य॒त्स्वाहा॑कारेण प्र॒याजे॑षु स॒स्थाप॑यन्ति प्र॒याजानि॑ष्ट्वा

हवीं॑ष्यभि घा॒रयति॑ य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्या अथो॑ ह॒विरे॒वाक॑रथो॑ यथापूर्वमुपैति पि॒ता वै प्र॑याजाः प्र॒जाऽनू॑याजा यत्प्र॑याजानि॒ष्ट्वा हवीं॑ष्यभिघा॒रयति॑ पि॒तैव तत्पु॑त्रेण साधारणं (६)

कुरु॑ते तस्मा॑दाह॒र्यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ न क॑था पु॒त्रस्य॑ के॒वलं क॑था साधारणं पि॒तुरित्य॑स्कं॒त्रमे॒व तद्य॑त्प्र॒याजे॒ष्विष्टे॑षु स्कन्द॑ति गाय॒त्र्यै॒व तेन॑ गर्भं॑ धत्ते सा प्र॒जां प॒शून् यज॑मानाय॒ प्र ज॑नयति॥ (७)

यजति॑ य॒ज्ञमे॒वाव॑रन्ध्रे तनून॑पातं यजति॑ प्र॒याजाना॑मिव वेद॑ प्र रक्षो॑भ्यः साधारणं पञ्च॑त्रिंशच्च॥७॥ [१]

चक्षु॑षी वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॑ यदाज्य॑भागौ यदाज्य॑भागौ यज॑ति चक्षु॑षी ए॒व तद्य॒ज्ञस्य॑ प्रति॑ दधाति पूर्वा॑र्धे जु॒होति॑ तस्मा॑त्पूर्वा॑र्धे चक्षु॑षी प्र॒बाहुं॑ग्जुहोति॑ तस्मा॑त्प्र॒बाहु॑कक्षु॑षी दे॒वलोकं॑ वा अ॒ग्निना॑ यज॑मानोऽनु॑ पश्यति पि॒तृलो॒कं सोमे॑नोत्तरा॑र्धेऽग्नये॑ जुहोति दक्षिणा॑र्धे सोमा॑यै॒वमि॑व हीमौ लो॒काव॑नयो॒र्लो॒कयो॑रनु॒ख्यात्यै॑ राजा॑नौ वा ए॒तौ दे॒वता॑नां (८)

यद॒ग्नीषो॑मावन्तरा॑ दे॒वता॑ इज्ये॑ते दे॒वता॑नां वि॒धृत्यै॑ तस्मा॑द्राज्ञा॑ मनु॒ष्या वि॒धृता ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति किं तद्य॒ज्ञे यज॑मानः कुरु॑ते येना॒न्यतो॑दतश्च प॒शून्दा॑धारो॒भयतो॑- दत॒श्चेत्य॑चम॒नूच्याज्य॑भागस्य जुषा॑णेन॑ यजति॑ तेना॒न्यतो॑दतो दाधा॑रचम॒नूच्यं ह॒विषं॑ ऋ॒चा यज॑ति तेनो॒भयतो॑दतो दाधा॑र मूर्ध॒न्वती॑ पुरो॒नुवा॑क्या भवति मूर्धा॑नमे॒वैनं॑ समा॒नाना॑ करोति (९)

नि॒युत्व॑त्या यजति॑ भ्रातृ॒व्यस्यै॒व प॒शून्नि यु॑वते के॒शिनं॑ ह दा॒र्भ्यं के॒शी सा॒त्यंका॑मिरुवाच सप्त॑पदां ते शक॑रीः॒ श्वो य॒ज्ञे प्र॑यो॒क्तासे॒ यस्यै॑ वी॒र्येण॑ प्र जा॒तान्भ्रातृ॑व्यान्नुद॑ते प्रति॑ जनि॒ष्यमा॑णान् यस्यै॑ वी॒र्येणो॒भयो॑र्लो॒कयो॑र्ज्योति॑र्धत्ते यस्यै॑ वी॒र्येण॑ पूर्वा॑र्धेनान॒ङ्गान्भु॑नक्ति॑ जघना॑र्धेन॒ धेनु॑रिति॑ पुर॒स्ता॑ल्लक्ष्मा पुरो॒नुवा॑क्या भवति जा॒ताने॒व भ्रातृ॑व्यान्प्र णु॑दत उ॒परि॑ष्टाल्लक्ष्मा (१०)

या॒ज्या जनि॑ष्यमा॒णाने॒व प्रति॑ नुद॑ते पुर॒स्ता॑ल्लक्ष्मा पुरो॒नुवा॑क्या भवत्य॒स्मिन्ने॒व लो॒के ज्योति॑र्धत्त उ॒परि॑ष्टाल्लक्ष्मा या॒ज्यामु॒ष्मिन्ने॒व लो॒के ज्योति॑र्धत्ते ज्योति॑ष्मन्ता॒वस्मा इ॒मौ लो॒कौ भ॑वतो॒ य ए॒वं वेदं॑ पुर॒स्ता॑ल्लक्ष्मा पुरो॒नुवा॑क्या भवति॑ तस्मा॑त्पूर्वा॑र्धेनान॒ङ्गान्भु॑नक्त्यु॒परि॑ष्टाल्लक्ष्मा या॒ज्या तस्मा॑ज्जघना॑र्धेन॒ धेनु॑र्य ए॒वं वेदं॑ भुङ्क्ते ए॒नमे॒तौ वज्र॑ आज्यं॑ वज्र॑ आज्य॑भागौ (११)

वज्रो॑ वषट्कार॑स्त्रिवृ॒तमे॒व वज्रं॑ सम्भृत्य॑ भ्रातृ॒व्याय॑ प्र ह॑रत्य॒छम्ब॑द्वारम॒पगू॑र्य वषट्करोति॑

स्तृत्यै गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्या ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति तस्माद्वाह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेद प्रैवेन पुरोनुवाक्याऽऽहु प्र णयति याज्यया गमयति वषट्कारेणैवेन पुरोनुवाक्या दत्ते प्र यच्छति याज्यया प्रति (१२)

वषट्कारेण स्थापयति त्रिपदा पुरोनुवाक्या भवति त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनं रुन्धे द्यक्षरो वषट्कारो द्विपाद्यजमानः पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति गायत्री पुरोनुवाक्या भवति त्रिष्टुग्याज्यैषा वै सप्तपदा शक्नोती यद्वा एतया देवा अशिक्षन्तदशक्रवन् य एवं वेद शक्रोत्येव यच्छिक्षति॥ (१३)

देवतानाङ्कुरोत्युपरिष्ठाक्षमाऽऽज्यभागो प्रति शक्रोत्येव द्वे च॥६॥ [२]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिश्वस आत्मन्नाज्यमधत्त तं देवा अब्रुवन्नेष वाव यज्ञो यदाज्यमप्येव नोऽत्रास्त्विति सोऽब्रवीद्यजान् व आज्यभागावुप स्तृणानभि घोरयानिति तस्माद्यजन्त्याज्यभागावुप स्तृणन्त्यभि घोरयन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्यातयामान्यन्यानि हवींष्ययातयामाज्यमिति प्राजापत्य- (१४)

मिति ब्रूयादयातयामा हि देवानां प्रजापतिरिति छन्दांसि देवेभ्योऽपांक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य एतच्चतुरवत् तमधारयन्पुरोनुवाक्याये याज्याये देवताये वषट्काराय यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उतमाः सुवर्गं लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यायन्ते- (१५)

ऽपश्यन्पुरोडाशं कूर्मं भूतं सर्पन्तं तमब्रुवन्निन्द्राय ध्रियस्व बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स नाध्रियत् तमब्रुवन्नग्नये ध्रियस्वेति सोऽग्नयेऽध्रियत् यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमब्रुवन्कथाहास्था इत्यनुपाक्तोऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तो - (१६)

ऽवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति तावन्तः पुरोडाशानमुष्मिल्लोकेऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो योऽश्रुतः स रौद्रो यः श्रुतः स सदेवस्तस्मादविदहता श्रुतङ्कृत्यः सदेवत्वाय भस्मनाऽभि वांसयति तस्मान्मासेनास्थिं छत्रं वेदेनाभि वांसयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छत्रं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं यच्छ्रुतं हविरनभि-

घारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवेनद्रमयति यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः
संवत्सरस्यानवेतुः स्यादथ यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत सङ्ख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद् द्यावापृथिव्यमेककपालमश्विनौ वै
देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति द्यावापृथिव्यं एककपालो भवत्यनयोर्वा
एतन्नश्यति यन्नश्यत्यनयोरेवैन्द्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्राजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाऽभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥६॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ
हि देवानामध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो
वध इत्याह वज्रमेव तत्सः श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्तस्तम्बयजुरर्हरत्येतावती वै पृथिवी
यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्हरति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति
तूष्णीं चतुर्थः हरत्यपरिमितादेवेन निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति
तस्मादोषधयः परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति पितृदेवत्यातिखातेयतीं
खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति दक्षिणतो
वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषं
प्रजयैवेनं पशुभिः पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परिं गृह्णात्येतावती वै पृथिवी यावती
वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्याऽऽत्मन उत्तरं परिग्राहं परिं गृह्णाति क्रूरमिव
वा - (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुष्यते शान्त्यै प्रोक्षणीरा
सादयत्यापो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपहत्यै स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्
ध्यायेच्छुचैवेनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥४॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विर्हवींषि प्रौक्षीः केनाऽप इति ब्रह्मणेति ब्रूयादद्विर्ह्वेव

हवी॑ःषिं प्रोक्षति॑ ब्रह्म॑णाऽप इध्मा॑ब॒र्हिः प्रोक्षति॑ मेध्य॑मे॒वैन॑त्करोति॑ वेदिं॑ प्रोक्ष॑त्यृक्षा वा
एषाऽलो॑मका॑ऽमेध्या यद्वेदि॑र्मेध्यामे॒वैनो॑ करोति॑ दिवे॒ त्वाऽन्तरि॑क्षाय॒ त्वा पृथि॑व्यै त्वेति॑
ब॒र्हि॒रासाद्य॑ प्रो- (२४)

क्ष॑त्येभ्य ए॒वैन॑ल्लोकेभ्यः प्रोक्ष॑ति कूर॑मि॒व वा ए॒तत्क॑रोति॒ यत्खन॑न्त्य॒पो नि न॑यति॒ शान्त्यै॑
पुर॑स्ता॒त्प्रस्तरं॑ गृह्णाति॑ मुख्य॑मे॒वैनं॑ करोती॒यन्तं गृह्णाति॑ प्र॒जाप॑तिना यज्ञ॑मुखेन॒ सम्मि॑तं
ब॒र्हिः स्तृ॑णाति॒ प्र॒जा वै ब॒र्हिः पृथि॑वी वेदिः॑ प्र॒जा ए॒व पृथि॑व्यां प्रति॑ष्ठापय॒त्यन॑तिदृश्नः॑
स्तृ॑णाति॒ प्र॒जये॑वैनं॑ प॒शुभि॑रन॑तिदृश्नं करो- (२५)

त्यु॒त्तरं॑ ब॒र्हिषः॑ प्र॒स्तरः॑ सा॒दय॑ति प्र॒जा वै ब॒र्हिर्य॑ज॒मानः॑ प्र॒स्त॒रो य॑ज॒मानमे॒वा-
य॑ज॒माना॒दुत्तरं॑ करोति॒ तस्मा॑द्य॒जमा॑नोऽय॑ज॒माना॒दुत्त॑रोऽन्त॑र्दधाति॒ व्यावृ॑त्या अ॒नक्तिं॑
ह॒विष्कृ॑तमे॒वैनः॑ सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ त्रेधा॑न॒क्ति त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यो॑-
ऽन॒क्ति न॑ प्रति॒ शृणा॑ति॒ यत्प्र॑तिशृणी॒याद॑नू॒र्ध्वं भावु॑कं य॒जमा॑नस्य स्यादु॒परी॑व प्र
ह॑र- (२६)

त्यु॒परी॑व हि सु॒वर्गो॑ लो॒को नि य॑च्छति॒ वृष्टि॑मे॒वास्मै॑ नि य॑च्छति॒ नात्य॑ग्रं प्र ह॑रेद्यदत्य॑ग्रं
प्र॒ह॑रै॒दत्यासा॑रिण्य॒ध्वर्यो॑र्नाशु॒का स्या॑न्न पुर॑स्ता॒त्प्रत्य॑स्येद्यत्पुर॑स्ता॒त्प्रत्य॑स्यै॒थ्सु॒वर्गालो॒काद्य॑ज॒-
मा॒नं प्रति॑ नुदे॒त्याश्च॑ प्र ह॑रति॒ यज॑मानमे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ न विष्व॑ञ्च॒ वि यु॑याद्यद्विष्व॑ञ्चं
वियु॑याथ (२७)

स्य॑स्य जायेतो॒र्ध्वमुद्यौ॑त्यूर्ध्वमि॒व हि पु॑ःसः पु॒माने॒वास्य॑ जायते॒ यथ्स्फ्ये॑न॒ वोप॑वेषेण॒
वा यो॑युष्येत् स्तु॒तिरे॒वास्य॑ सा ह॒स्तेन॑ यो॑युष्यते॒ यज॑मानस्य गोपी॒थाय॑ ब्रह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति
किं य॒ज्ञस्य॑ यज॑मान इति॒ प्रस्तर॑ इति॒ तस्य॑ क्व सु॒वर्गो॑ लो॒क इत्या॑हव॒नीय॑ इति॒
ब्रू॒याद्य॑त्प्र॒स्तरमा॑हव॒नीये॑ प्र॒हर॑ति॒ यज॑मानमे॒व (२८)

सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॒ वि वा ए॒तद्य॑ज॒मानो लि॑शते॒ यत्प्र॑स्तरं॒ यो॑युष्यन्ते॒ ब॒र्हि॒रनु॑
प्र॒हर॑ति॒ शान्त्या॑ अ॒नार॑म्भ॒ण इ॒व वा ए॒तर्ह्य॑ध्व॒र्युः स ई॑श्व॒रो वै॒पनो॑ भवि॒तोर्ध्नु॒वा-
ऽसी॑ती॒माम॑भि मृ॒शती॑यं वै ध्रु॒वाऽस्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठति॒ न वै॒पनो॑ भ॒वत्य॑गा(३)न॒ग्रीदि॒त्याह॑
यद्वृ॒याद॑ग॒न्नि॒रित्य॑ग्राव॒ग्निं ग॑मये॒न्निर्य॑ज॒मानः॑ सु॒वर्गालो॒काद्भ॒जेद॑ग॒न्नित्ये॒व ब्रू॒याद्य॑ज॒मानमे॒व
सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॥ (२९)

आसाद्य प्रान्तिदृश्वं करोति हरति वियुयाद्यजमानमेवाग्निरिति सुप्तदश च॥६॥ [५]

अग्नेस्त्रयो ज्यायाः सो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्त सौ-
ऽग्निरिबिभेदित्थं वाव स्य आतिमरिष्यतीति स निलायत सौऽपः प्राविशत्तं देवताः
प्रेपमैच्छन्तं मथस्यः प्राब्रवीत्तमंशपद्धियाधिया त्वा वध्यासुर्यो मा प्रावौच इति तस्मान्मथस्य
धियाधिया घ्नन्ति शप्तो - (३०)

हि तमन्वविन्दन्तमब्रुवन्नुपं न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सौऽब्रवीद्वरं वृणु
यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिं स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणां भागधेयमसदिति तस्माद्यद्
गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधिं स्कन्दति तेषां तद्भागधेयं तानेव तेन प्रीणाति परिधीन्यरि
दधाति रक्षसामपहत्यै सः स्पर्शयति (३१)

रक्षसामनन्ववचाराय न पुरस्तात्परिं दधात्यादित्यो ह्येवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाऽस्यपहन्त्यूर्ध्वं
समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपं हन्ति यजुषाऽन्यां तूष्णीमन्यां मिथुनत्वाय द्वे आ
दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यजेत यो यज्ञस्याऽऽर्त्या
वसीयान्थस्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये स्वाहा भूतानां (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्नमनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदार्त्या यजमानो वसीयान्भवति
भूयसीरुहि देवताः प्रीणाति जामि वा एतद्यज्ञस्यं क्रियते यदन्वञ्चौ पुरोडाशावुपाः श्रुयाजम-
न्तरा यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिल्लोक आसीद्यमोऽस्मिन्ते देवा
अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्युहामेत्यन्नाद्यैन देवा अग्नि- (३३)

मुपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो यमः पितृणां राजा य
एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति तस्मा एतद्भागधेयं प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतैऽवद्यन्ति
यदग्नये स्विष्टकृतैऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रुद्रः समर्धयति सकृत्सकृदव द्यति सकृदिव हि
रुद्र उत्तरार्धादव द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिग्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि धारयति चतुरवत्तस्याऽऽस्यै पशवो वै
पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यत्पूर्वा आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनापि दध्यादपशुर्यजमानः
स्यादतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथार्य॥ (३५)

शप्तः स्पर्शयति भूतानामग्निं रुद्रस्यं सुप्तत्रिंशच्च॥६॥ [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छुः घृतं निषिक्तमविन्दुः ॥ ब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूतां मित्रावरुणौ गोरेवावमीश्वरौ कर्ताः स्व इति तौ ततो गां समैरयतां सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद् घृतपद्युच्यते तदस्यै जन्मोपहृतं रथन्तरं सह पृथिव्येत्याहे- (३६)

यं वै रथन्तरमिमामेव सहान्राद्येनोप ह्वयत् उपहृतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशूनेव सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत् उपहृतं बृहत्सह दिवेत्याहेरं वै बृहदिरामेव सह दिवोप ह्वयत् उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत् उपहृता धेनुः (३७)

सहरषमेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत् उपहृतो भक्षः सखेत्याह सोमपीथमेवोप ह्वयत् उपहृतां (४) हो इत्याहाऽऽत्मानमेवोप ह्वयत् आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ इडामुप ह्वयते पशवो वा इडां पशूनेवोप ह्वयते चतुरुप ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह मनुर्द्येता- (३८)

मग्रेऽपश्यद् घृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद् घृतमपीडयत् तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येनां समैरयतां ब्रह्म देवकृतमुपहृतमित्याह ब्रह्मैवोप ह्वयते दैव्या अध्वर्यव उपहृता उपहृता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यानेवोप ह्वयते य इमं यज्ञमवान् ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय चैव यजमानाय चाऽऽशिषमा शास्त उपहृते द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिवी एवोप ह्वयते पूर्वजे ऋतावरी इत्याह पूर्वजे ह्येते ऋतावरी देवी देवपुत्रे इत्याह देवी ह्येते देवपुत्रे उपहृतोऽयं यजमान इत्याह यजमानमेवोप ह्वयत् उत्तरस्यां देवयज्यायामुपहृतो भूयसि हविष्करणे उपहृतो दिव्ये धामन्नुपहृत - (४०)

इत्याह प्रजा वा उत्तरा देवयज्या पशवो भूयो हविष्करणं सुवर्गो लोको दिव्यं धामेदमसीदमसीत्येव यज्ञस्य प्रियं धामोप ह्वयते विश्वमस्य प्रियमुपहृतमित्याहर्छम्बद्गारमेवोप ह्वयते॥ (४१)

आहु धेनुतां वर्धनित्याह धामन्नुपहृतश्रुतिं शब्दः॥६॥

[७]

पशवो वा इडां स्वयमा दत्ते काममेवाऽऽत्मनां पशूनामा दत्ते न ह्यन्यः कामं पशूनां प्रयच्छति वाचस्पतये त्वा हुतं प्राश्नामीत्याह वाचमेव भागधेयैः प्रीणाति सदसस्पतये

त्वा हुतं प्राशजामीत्याह स्वगाकृत्यै चतुरवत्तं भवति हविर्वै चतुरवत्तं पशवश्चतुरवत्तं यद्धोता प्राशजोयाद्धोता- (४२)

ऽऽर्तिमाच्छेद्यदग्नौ जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्याद्वाचस्पतये त्वा हुतं प्राशजामीत्याह परोक्षमेवैनञ्जुहोति सदसस्पतये त्वा हुतं प्राशजामीत्याह स्वगाकृत्यै प्राशजन्ति तीर्थ एव प्राशजन्ति दक्षिणां ददाति तीर्थ एव दक्षिणां ददाति वि वा एतद्यज्ञं (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राशजन्त्यद्विर्मार्जयन्त आपो वै सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञः सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्रुद्रमन्तरायन्थस यज्ञमविध्यत्तं देवा अभि समंगच्छन्त कल्पतां न इदमिति तैऽब्रुवन्स्विष्टं वै न इदं भविष्यति यदिमः राधयिष्याम इति तथिस्विष्टकृतः स्विष्टकृत्त्वं तस्याऽऽविद्धं नि- (४४)

रकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्यायोऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप च स्तूणीयादभि च घारयेद्रुभयतः सः श्वायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सं पद्यते द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्चीनमतिहरदनंभिविद्धं यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण परि हरति तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशिन्नियो वा अयमभूदिति तद्बृहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वावस्य आर्तिमारिष्यतीति स एतं मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्तं मा हिः सिष्यतीति देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णे हस्ताभ्यां प्रति गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितुः प्रसूत एवैनद्ब्रह्मणा देवताभिः प्रत्यंगृह्णात्सोऽबिभेत्प्राशजन्तं मा हिः सिष्यतीत्यग्रेस्त्वाऽऽस्येन प्राशजामीत्यब्रवीन्न ह्यग्रेरास्य किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हिः सिष्यतीति ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि ब्राह्मणस्योदरं किं च न हिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति स हि ब्रह्मिष्ठोऽप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति यः प्राशित्रं प्राशजात्यद्विर्मार्जयित्वा प्राणान्धसम्मृशतेऽमृतं वै प्राणा अमृतमापः प्राणानेव यथास्थानमुप ह्वयते॥ (४८)

प्राञ्जीयाद्धोतां यज्ञं निरहन्तचक्षुरास्यङ्किं च न हिनस्ति सोऽविभेच्चतुश्चत्वारिंशच्च॥७॥ [८]

अग्नीध्र आ दधात्यग्निमुखांनेवर्तून्प्रीणाति समिधमा दधात्युत्तरासामाहुतीनां प्रतिष्ठित्या अथो समिद्वत्येव जुहोति परिधीन्सम्मार्ष्टि पुनात्येवैनान्स्वकृत्स्नकृत्स्नसम्मार्ष्टि पराङ्गि व ह्येतरर्हि यज्ञश्चतुः सं पद्यते चतुष्पादः पशवः पशून्वाव रुन्धे ब्रह्मन्प्र स्थास्याम इत्याहात्र वा एतर्हि यज्ञः श्रितो - (४९)

यत्र ब्रह्मा यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनमा रंभते यद्धस्तेन प्रमीवैद्वेपुनः स्याद्यच्छीष्णा शीर्षक्तिमांस्याद्यत्तूष्णीमासीतासं प्रतो यज्ञः स्यात्प्र तिष्ठेत्येव ब्रूयाद्वाचि वै यज्ञः श्रितो यत्रैव यज्ञः श्रितस्तत एवैनं सम्प्र यच्छति देवं सवितरेतत्ते प्रा- (५०)

ऽऽहेत्याह प्रसूत्यै बृहस्पतिर्ब्रह्मेत्याह स हि ब्रह्मिष्ठः स यज्ञं पाहि स यज्ञपतिं पाहि स मां पाहीत्याह यज्ञाय यजमानायाऽऽत्मने तेभ्य एवाऽऽशिषमा शास्तेऽनार्त्या आश्राव्याऽऽह देवान् यजेति ब्रह्मवादिनो वदन्तीष्टा देवता अथ कतम एते देवा इति छन्दासीति ब्रूयाद्वायत्री त्रिष्टुभं (५१)

जगतीमित्यथो खल्वाहुर्ब्राह्मणा वै छन्दासीति तानेव तद्यजति देवानां वा इष्टा देवता आसन्नथाग्निर्नोदज्वलत्तं देवा आहुतीभिरनूयाजेष्वन्विन्दन् यदनूयाजान् यजत्यग्निमेव तथ्समिन्द्र एतदुर्वे नामासुर आसीत्स एतर्हि यज्ञस्याऽऽशिषमवृङ्क्त यद्व्यादेत- (५२)

दु द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येतदुमेवासुरं यज्ञस्याऽऽशिषं गमयेदिदं द्यावापृथिवी भद्रमभूदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव यज्ञस्याऽऽशिषं गमयत्याध्मं सूक्तवाकमुत नमोवाकमित्या- हेदमराध्मेति वावैतदाहोपश्रितो दिवः पृथिव्योरित्याह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उपश्रित ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी (५३)

स्तामित्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते यद्व्याध्मपावसाना च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानः स्याद्यदा हि प्रमीयतेऽधेमामुपावस्यति सूपचरणा च स्वधिचरणा चेत्येव ब्रूयाद्वरीयसीमेवास्मै गव्यतिमा शास्ते न प्रमायुको भवति तयोराविद्यग्निरिदं हविरजुषतेत्याह या अयाक्ष्म (५४)

देवतास्ता अरीरधामेति वावैतदाह यत्र निर्दिशेत्प्रतिवेशं यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदा शास्ते- ऽयं यजमानोऽसावित्याह निर्दिश्यैवैनं सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा शास्त इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्त इत्याह प्राणा वै संजाताः

प्राणानेव (५५)

नान्तरैति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं
मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह गतिर्विमस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति
याश्च न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनात्यै॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुभमेतद्यावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव पद्वत्वारिःशच॥८॥ [९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन्ते शंयुं बारहस्पत्यमब्रुवन्निमं नो यज्ञः स्वगा
कुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणु यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजाते सा मे यज्ञस्याऽऽशीरसुदिति
तस्माद्यदब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजते शंयुमेव तस्य बारहस्पत्यं यज्ञस्याऽऽशीरच्छ-
त्येतन्ममेत्यब्रवीत्किं मे प्रजाया - (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनन्त्सहस्रेण यातयाद्यो लोहितं कृवद्यावतः
प्रस्कद्य पांसून्त्सङ्गृह्णात् तावतः संवत्सरान्पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्ब्राह्मणाय
नापं गुरेत न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादितावता हैनसा भवति तच्छं योरा वृणीमह इत्याह
यज्ञमेव तत्स्वगा करोति त- (५८)

च्छं योरा वृणीमह इत्याह शंयुमेव बारहस्पत्यं भागधेयेन समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं
यज्ञपतय इत्याहाऽऽशिषमेवैतामा शास्ते सोमं यजति रेत एव तद्धधाति त्वष्टारं यजति
रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति देवानां पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं यजति
प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा ऋचमनूच्यं पत्नीसंयाजानामृचा
यजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायं पङ्क्तिप्रायणो वै यज्ञः पङ्क्त्युदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते
चत्वारः पत्नीसंयाजाः समिष्टयजुः पञ्चमं पङ्क्तिमेवानु प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिःशच॥४॥ [१०]

युक्षा हि देवहूतमा अश्वा अग्ने रथीरिव नि होतां पूर्यः संदः। उत नो देव
देवा अच्छा वोचो विदुष्टरः। श्रद्धिश्वा वार्या कृधि। त्व ह यद्यविष्ट्य सहसः सूनवाहुत।
ऋतावा यज्ञियो भुवः। अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्।
तं नेमिमृभवो यथा नमस्व सहतिभिः। नेदीयो यज्ञ- (६१)

मङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे चोदस्व सुष्टुतिम्।
कमुं ध्विदस्य सेनयाऽग्नेरपाकचक्षसः। पुणिं गोषुं स्तरामहे। मा नो देवानां विशः
प्रस्नातीरिवोस्नाः। कृशं न हांसुरघ्नियाः। मा नः समस्य दृढ्यः परिवेषसो अश्नुतिः।
ऊर्मिर्न नावमा वधीत्। नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः। अमै- (६२)

रुमित्रमर्दय। कुविथ्सु नो गविष्टयेऽग्ने संवेषिषो रयिम्। उरुकृदुरु णस्कृधि। मा नो
अस्मिन्महाधने परा वर्गारभृद्यथा। संवर्गश्च सश्च रयिं जय। अन्यमस्मद्विया इयमग्ने
सिषत्तु दुच्छुना। वर्धा नो अमवच्छवः। यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा। तं
घेदग्निर्वृधावति। परस्या अधि (६३)

संवतोऽवराश्च अभ्या तर। यत्राहमस्मि ताश्च अवा विद्वा हि ते पुरा वयमग्ने
पितुर्यथाऽवसः। अथा ते सुम्रमीमहे। य उग्र इव शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वश्संगः। अग्ने
पुरो रुरोजिथ। सखायः सं वः सम्यश्चमिषुः स्तोमं चाग्नये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो नन्ने
सहस्वते। सश्चमिद्युवसे वृषन्नग्ने विश्वान्युर्य आ। इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या भरा।
प्रजापते स वेद सोमापूषणेमौ देवौ॥ (६४)

यज्ञमग्नेरधि वृषन्नेकाग्रविश्नोश्च॥ ४॥

[११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वंह पितृन् हविषे अत्तवे।
त्वश्च सोम प्रचिकितो मनीषा त्वश्च रजिष्ठमनुं नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न इन्दो
देवेषु रत्नमभजन्त धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः।
वन्वन्नवातः परिधीश्च रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भवा - (६५)

नः। त्वश्च सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ तंतन्था। तस्मै त इन्दो हविषा
विधेम वयश्च स्याम पतयो रयीणाम्। अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत
सुप्रणीतयः। अत्ता हवीश्चि प्रयंतानि बर्हिष्यथा रयिश्च सर्ववीर दधातन। बर्हिषदः पितर
ऊत्यर्वागिमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा शन्तमेनाथास्मभ्यश्च (६६)

शं योररपो दधात। आहं पितृन्धुविदत्राश्च अविथ्सि नपातं च विक्रमणं च विष्णोः।
बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त इहागमिष्ठाः। उपहृताः पितरः सोम्यासौ
बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु। त आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वधि ब्रुवन्तु ते अन्वन्वस्मान्।